

ANÀLISI DE LA PARTICIPACIÓ JUVENIL A ARGENTONA

Aproximació a la realitat de les adolescents

LAIA FAMADAS MAJÓ

Tutor: Xavier Tornafoch Yuste

4t, Treball de Final de Grau

Grau en Educació Social

Facultat d'Educació, Traducció i Ciències Humanes

Universitat de Vic – Universitat Central de Catalunya

Vic, 14 de maig de 2021

RESUM

El present treball se centre a fer una anàlisi de la situació de la participació juvenil al municipi d'Argentona. Es realitza una aproximació als recursos i serveis públics del poble que treballen per promoure la participació juvenil.

És objecte d'estudi el distanciament que viuen les joves respecte a l'administració pública i al fet polític. Es vol investigar el grau de capital social que hi ha actualment.

Així, es presenten les barreres i oportunitats de la participació, com també els interessos i demandes que les joves manifesten. En consegüent, es fa una comparació per tal d'establir unes possibles futures línies de treball.

Paraules clau: joventut, adolescència, participació social, acció comunitària, capital social.

ABSTRACT

The actual project focuses on an analysis of the state of youth participation in the village of Argentona. An approach has been done to the public resources and services of the village which work to promote youth participation.

It is the object of study how disconnected young people feel from public administration and politics. Furthermore, it is also wanted to investigate the degree of social capital that currently exists.

Therefore, the barriers and opportunities for participation are presented, as well as the interests and demands that young people express. This leads to develop a comparison to establish possible future work lines.

Keywords: youth, adolescence, social participation, community action, social capital.

AGRAÏMENTS

Vull agrair a totes aquelles persones que en algun moment s'han preocupat pel treball i han dedicat cinc minuts a preguntar per aquest. Gràcies per formar part del procés i confiar en mi.

Agrair a en Xavier, tutor del treball, pel seu seguiment i suport al llarg del treball, agrair el seu interès que ha fet que segueixi treballant de manera satisfeta.

A les professionals que han format part d'aquesta recerca, gràcies per obrir-me les portes i gràcies per l'imprescindible treball que feu. A totes les joves que m'han ofert el seu temps perquè aquesta recerca fos possible.

A les companyes de classe, que tot i ser lluny ens hem sentit a prop en aquest procés. Gràcies per escoltar-nos i fer-nos costat mútuament.

A la meva família, per la paciència i confiança amb els meus estudis. Gràcies per no frenar-me mai els peus i creure sempre amb el que faig. En especial, a la mare i el pare per les lectures i consideracions al llarg del procés d'aquest treball, com també per la dedicació al llarg dels quatre anys de grau.

ÍNDIX

1.	INTRODUCCIÓ	7
2.	JUSTIFICACIÓ DEL PROJECTE.....	9
3.	PREGUNTA DE RECERCA	10
4.	OBJECTIUS.....	10
5.	MARC TEÒRIC.....	11
5.1	CONTEXTUALITZACIÓ D'ARGENTONA	11
5.1.1	La situació urbana i territorial	11
5.1.2	Característiques socials, econòmiques i culturals	11
5.1.3	Veïnat de Sant Miquel del Cros	12
5.1.4	Xarxes de serveis i equipaments.....	13
5.2	PARTICIPACIÓ JUVENIL	15
5.2.1	Concepte de joventut.....	15
5.2.2	Acció comunitària	18
5.2.3	Joventut i participació	19
5.2.4	Cicle de l'empoderament adolescent	23
5.2.5	Nivells i característiques de la participació	23
5.3	POLÍTIQUES PÚBLIQUES ACTUALS.....	26
5.3.1	Polítiques de Joventut.....	26
5.3.2	Pla Nacional de Joventut de Catalunya	27
6.	MARC PRÀCTIC.....	28
6.1	METODOLOGIA DE RECERCA.....	28
6.1.1	Eines de recollida de dades	30
6.1.2	Consideracions ètiques	31
6.2	CATEGORITZACIÓ	32
6.3	ANÀLISI DE LES DADES	34

6.4	DISCUSIÓ DE RESULTATS.....	63
6.4.1	Necessitats detectades	63
6.4.2	Proposta de línies de treball.....	66
6.4.3	Proposta d'intervenció.....	66
7.	CONCLUSIONS.....	69
8.	BIBLIOGRAFIA I WEBGRAFIA.....	71

1. INTRODUCCIÓ

La participació juvenil és el procés d'implicar a la joventut a les situacions i decisions que afecten la seva vida. Va lligada a un procés de transformació col·lectiva, on hi ha una reducció de les desigualtats socials sobre la base de redistribució i intercanvi de poder, de recursos, de coneixement, etc. (Romero, Inglada, i Grande, 2009).

El tema del meu Treball Final de Grau neix de la inquietud personal respecte la participació de les joves al poble on visc. Tinc la sensació que no existeix una contínua participació social a Argentona, i especialment juvenil. Per tant, vull conèixer quina és la realitat actual de les joves al municipi.

La persona jove és un subjecte social en construcció de la seva identitat individual i grupal. Alhora, en construcció dels seus estatus en la societat; dels seus grups de referència i els seus imaginaris de futur, a partir de petites decisions, de les seves relacions socials, de les seves xarxes i comunitats d'interpretació del món. Al mateix temps, la jove està construint les seves nocions del que és públic, de la seva relació amb la política i la seva praxi social (Macassi, 1999 citat per Melián 2017).

Per aquest motiu, l'actual TFG pretén investigar i conèixer quina és la participació juvenil al municipi d'Argentona, de la mateixa manera pretén estudiar les vies de promoció d'aquesta i la visió que en tenen les joves. Aquesta anàlisi està comprès a l'etapa de l'adolescència.

A fi de respondre la intenció de la recerca el treball consta de tres parts: primerament s'exposen els objectius i pregunta de recerca que s'han plantejat per a la investigació. A continuació, hi ha un segon bloc de marc teòric. El qual es tracte d'una contextualització teòrica a partir de diferents autors referents, oferint així una aproximació organitzada i crítica del coneixement científic sobre el tema d'estudi.

En aquest es plantegen els tres eixos bàsics del treball. Primerament es fa una contextualització del municipi d'Argentona. En segon lloc s'estudia el fenomen de la participació juvenil, el qual representa el bloc bàsic de la contextualització teòrica. Està dedicat a comprendre les oportunitats que aquesta ofereix, com també el desenvolupament que suposa, l'acció comunitària, el capital social, entre altres conceptes bàsics. Per últim, es fa referència a les polítiques públiques que emmarquen el fenomen de la participació juvenil, tant a escala municipal com nacional.

La segona part del treball fa referència a la part pràctica de la investigació, la manera que s'han recollit les dades i s'han analitzat. S'explica el procés de recollida de dades a partir de les entrevistes realitzades a les professionals implicades en l'àmbit i a diferents adolescents.

Tot seguit, s'exposen els resultats de l'anàlisi. Aquest és l'apartat que representa el cos principal de la investigació, ja que acompanyat amb la discussió de resultats, és on es respon la pregunta de recerca com també els objectius específics. Per últim, el darrer apartat del treball està dedicat a les conclusions per tal de tancar la investigació en forma de reflexió i anàlisi sobre el procés del mateix treball.

2. JUSTIFICACIÓ DEL PROJECTE

Primerament he volgut enfocar el meu treball final de grau en un àmbit que em toqui de prop per tal de tenir un important interès personal. A partir d'aquí, he volgut resoldre dubtes i qüestions que em remouen des de ja fa temps per tal de trobar respostes i dins del possible buscar solucions.

Així doncs, un dels principals motius pels quals he escollit estudiar la participació de les joves a Argentona ha estat perquè considero que aquesta podria donar moltes més oportunitats de les que actualment hi ha. Argentona és el meu poble i sempre he tingut la percepció que tot i ser un poble actiu culturalment i en l'àmbit associatiu, les joves del poble no se senten lligades a aquesta xarxa. Malgrat tenir un gran afecte pel poble i la seva gent, considero que la relació de les joves amb el municipi no és activa. Des de la meua perspectiva cadascú va a la seva, també les entitats que intervenen. Així doncs, el meu dubte és si seria possible que existís una xarxa entre joves, entitats i ajuntament per tal de fomentar la participació i poder treballar totes a la una, compartint objectius: les joves i el poble.

Personalment crec que la participació ciutadana és molt interessant i necessària, penso que dóna moltes oportunitats de desenvolupament i empoderament de les persones, també del capital social de la comunitat. Alhora podem afirmar que garanteix la plena ciutadania i integració.

Com a futura educadora social i des de la posició personal de jove del poble, m'interessa fer una anàlisi de la situació real. Aprofitar la facilitat d'accés tant als recursos com als diferents agents, com també aprofitar la motivació personal de buscar una proposta de millora.

M'interessa aprofundir en aquesta realitat i investigar quina és la situació actual, investigar com es treballa des dels diferents agents, quines són les metodologies de treball i com funcionen els serveis i entitats que treballen en aquest àmbit. Poder conèixer quines són les oportunitats que tenim i com es poden potenciar.

3. PREGUNTA DE RECERCA

En el marc d'entendre la participació social de les joves, la pregunta que es planteja en la investigació és:

- Com és la participació juvenil a Argentina?

4. OBJECTIUS

Per tal de poder guiar la investigació s'han proposat un seguit d'objectius específics per buscar respostes a la pregunta plantejada a l'apartat 3. Aquests són els següents:

- Estudiar quina és la participació juvenil a Argentina
- Analitzar les necessitats i interessos de les joves
- Estudiar els diferents recursos destinats al jovent i la seva metodologia de treball
- Comparar els interessos i demandes de les joves amb els serveis que se'ls hi ofereixen

5. MARC TEÒRIC

5.1 CONTEXTUALITZACIÓ D'ARGENTONA

5.1.1 La situació urbana i territorial

Argentona és un municipi de la comarca del Maresme amb una superfície de 25,40 km². Una vila de 12.536 habitants segons l'Institut d'Estadística de Catalunya l'any 2020. Està situada a la part central de la comarca, entre dels peus de la Serralada Litoral i la costa del Maresme. Està limitada amb Dosrius i la Roca del Vallès al nord, amb Mataró – capital de comarca- a l'est, amb Òrrius a l'oest i amb Cabrera de Mar al sud.

Argentona compta amb un elevat nombre d'urbanitzacions, entre les que es reparteix un 33% de la població.

La vila compta amb un sol institut de secundària, mentre que escoles primàries se'n troben tres en el nucli urbà i una més al barri de Sant Miquel del Cros.

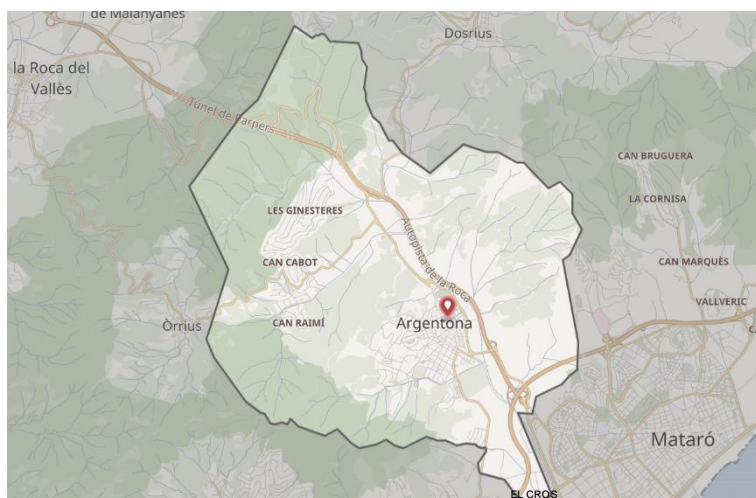

Figura 1 Mapa de la situació geogràfica d'Argentona i les seves urbanitzacions. Font: www.wikipedia.com

5.1.2 Característiques socials, econòmiques i culturals

L'evolució de població d'Argentona els darrers deu anys ha seguit una tendència similar a la del conjunt de la comarca del Maresme, acumulant creixement de la població.

Pel que fa a la distribució de la població jove segons franges d'edat, observem que la franja més nombrosa (l'any 2016) és la de 15 a 19 anys, que representa el 39% de les joves. Aquesta franja

és previsible que hi haurà un augment significatiu els vinents anys tenint en compte les dades elevades de la població infantil del municipi.

El percentatge de població estrangera a Argentona és del 5,08%, molt per sota de la mitjana catalana del 15,11% i molt diferent també a la de la ciutat veïna de Mataró, del 16,33%.

El pes de la nacionalitat espanyola entre el jovent a Argentona se situa en el 95,66%, representant un percentatge més elevat que a la resta de la comarca, l'àrea metropolitana i el conjunt de Catalunya.

Un aspecte a tenir en compte respecte a les característiques de la població jove del municipi és, com s'ha exposat a l'inici, el repartiment dels habitants entre diferents zones perifèriques d'urbanitzacions residencials respecte al casc urbà. El repartiment de la població significa una diferència dels 8.519 habitants que viuen al nucli urbà i la xifra que s'eleva fins als 12.536 habitants respecte al total del territori.

Així doncs, al barri de Sant Miquel del Cros i les Ginesteres hi viuen gairebé un miler d'habitants en cada un d'elles. Altres urbanitzacions són Can Raimí, Can Cabot, o Madà, les quals conjuntament sumen prop d'un miler d'habitants, entre altres.

5.1.3 Veïnat de Sant Miquel del Cros

El veïnat de Sant Miquel del Cros, és una zona diferenciada de la resta del municipi per diverses qüestions. Aquest va néixer a partir de l'onada migratòria que Catalunya va viure als anys 60 i 70. La majoria de la població resident al barri són immigrants o descendents seus, principalment procedents d'Andalusia i Extremadura. Alhora, les onades migratòries de població extracomunitària dels darrers anys, s'han vist reflectides en la població del barri. Els darrers quinze anys s'ha produït un canvi en la composició de la població, augmentant la població estrangera.

El barri es troba geogràficament diferenciat de la resta del municipi, a aquest fet s'hi suma que es troba més pròxim de la ciutat de Mataró que al nucli argentoní, creant així una situació d'ambigüitat territorialment, imminent a la ciutat veïna.

Tant les diferències sociodemogràfiques com les diferències territorials, fan que el veïnat del Cros en certa manera es trobi aïllat de la resta del municipi. Presenta una dinàmica pròpia respecte de la resta d'Argentona i, contínuament, es detecten dificultats a l'hora de generar vincles entre aquest barri i el centre del poble.

Tot i el repartiment en varis nuclis poblacionals, el fet d'haver-hi un sol institut en tot el municipi fa que aquest esdevingui un punt de trobada per a totes les joves, també les del Veïnat del Cros i la resta d'urbanitzacions. Tot i això, fora de l'horari lectiu les joves del Veïnat del Cros és més habitual que es quedin al barri o es dirigeixin a Mataró.

5.1.4 Xarxes de serveis i equipaments

Els serveis que s'ofereixen a les joves d'Argentona s'agrupen en diferents espais. Pel que fa als equipaments municipals de la regidoria de Joventut, hi ha el Casal de Joves d'Argentona i l'Espai Jove de Sant Miquel del Cros.

El primer d'aquests se situa al centre del nucli urbà, i és un recurs obert del municipi. Es troba ubicat a una antiga fàbrica compartida amb moltes altres entitats i departaments de l'Ajuntament, un espai per organitzar activitats o formacions, en grup i/o col·lectius.

El Casal de Joves s'adreça principalment a joves d'edats compreses entre els 12 i els 35 anys. Compta amb un pati exterior i diferents espais interiors, utilitzats com a sales d'informàtica i estudis, sala polivalent per les activitats proposades, i una sala d'espai lúdic.

Aquest equipament ofereix diverses propostes: per una banda, hi ha l'aula d'estudi, on cada tarda de dilluns a dijous les persones mentores (alumnes de segon de batxillerat) ofereixen el seu suport a totes aquelles estudiants que vulguin.

Per altra banda, també ofereix una sèrie d'activitats lúdiques les tardes de dimarts a dijous, amb una programació mensual amb tallers, activitats artístic-lúdiques, entre altres. Aquesta proposta és la dinàmica principal del centre, i a partir de la qual es crea relació amb el jovent d'Argentona.

Alhora, hi ha el Punt d'Informació Juvenil, un espai de consultes, assessorament i recerca d'informació d'interès de les joves.

La regidoria de Joventut disposa de dues persones dinamitzadores i la tècnica de joventut que es responsabilitzen dels espais.

Figura 2: Exterior del Casal de Joves d'Argentona. Font: Pàgina web ajuntament d'Argentona.

En segon lloc, com s'ha presentat, l'altre equipament que l'ajuntament ofereix és l'Espai Jove de Sant Miquel del Cros. Aquest està situat al centre del barri, i s'adreça a joves de 12 a 30 anys. És un espai de trobada, socioeducatiu i lúdic, compta amb espai TIC amb ordinadors, una aula d'estudi i un espai per a famílies.

En els darrers anys hi ha hagut diferents canvis en la gestió d'aquest espai a causa del tancament del centre obert. S'han aglomerat tots els joves del barri en l'actual espai jove i ha passat a dependre de Serveis Socials a diferència del Casal de joves que depèn de la Regidoria de Joventut.

Les activitats que s'ofereixen són similars a les del Casal de Joves anteriorment esmentades. Hi ha el projecte de les persones mentores de segon de batxillerat qui ofereixen suport als estudis. Alhora hi ha una aula d'estudi la resta de la tarda, amb racó de competències artístiques i espai de seguiment amb les famílies. Per últim, el projecte "Altaveu Jove" des d'on s'ofereix activitats relacionades amb l'autoconeixement, la vinculació al grup, la participació en la comunitat, entre altres.

Alhora, al destacar que l'àmbit esportiu ha ocupat sempre gran rellevància en l'activitat del poble. Aquest compta amb diferents clubs esportius, entre ells de futbol, futbol sala, bàsquet, handbol, patinatge, etc. Tots ells tenen una base de formació amb molts equips juvenils.

5.2 PARTICIPACIÓ JUVENIL

5.2.1 Concepte de joventut

Existeixen moltes visions diferents de l'etapa de la joventut per diversos autors. De manera general, coincideixen que és una etapa conflictiva personalment i socialment, en la qual els canvis que està vivint la societat tenen un efecte de manera directa.

En els darrers anys s'ha viscut una transformació social que ha canviat les bases del model de societat. Aquests canvis han modificat la configuració de les ciutats, canviant així la manera de viure. Els canvis impacten de forma diferent a cada col·lectiu, en efecte, accentuen encara més les desigualtats socials.

Enmig d'aquest context de transformació és rellevant tenir clar el concepte de joventut, ja que se'n pot parlar des de moltes mirades diferents. A més, el concepte es troba enmig d'una situació d'ambivalència i complexitat que no facilita la seva definició.

Així doncs, començant des d'una perspectiva sociològica, es diu que la joventut s'inicia amb la capacitat de l'individu per a reproduir l'espècie humana i s'acaba quan adquireix la capacitat per reproduir la societat (Brito, 1997, p.29, citat per Hopenhayn, 2004).

Pel que fa a una perspectiva del desenvolupament psico-social es poden parlar de diferents aspectes coneguts. Principalment, des d'una perspectiva bio-psico-social, s'exposa l'inici de la joventut amb la pubertat i l'adolescència, amb tots els canvis psicològics i hormonals que aquest procés comporta. Hopenhayn (2004) cita diferents canvis, com ara: la identificació sexual, el desenvolupament de les característiques sexuals primàries i secundàries, la cerca de l'autonomia i la independència, el canvi de la importància en els grups de referència (passant de la família al grup d'iguals), el disseny de projectes personals de vida, etc.

Així, l'etapa de la joventut també està vista com un pas a la vida adulta. La jove viu un estat en el qual "no és un infant, ni un adult" (Bourdieu, 1990 citat per Hopenhayn, 2004).

A propòsit de poder estudiar el concepte des d'una perspectiva social és imprescindible tenir clar el context social. Així doncs, Hopenhayn (2004) i Garriga (2014), de la mateixa manera que molts altres referents, en els seus treballs coincideixen en exposar diferents punts clau de l'organització de la societat actual que afecten la vida de les joves. Hopenhayn defineix aquests punts com als mateixos drames de les persones joves, els quals són tensions i paradoxes que marquen i amenacen la identitat a l'hora.

A més a més, l'autor planteja els diferents punts socials, com a contrarietats de les valoracions que els adults tenen respecte a la joventut, i per tant la visió que l'Estat té dels joves.

Garriga (2014) desenvolupa tota una anàlisi de la realitat social per tal d'entendre el paper de les joves (entenen que el present treball es desenvolupa amb el fi d'entendre aquest paper, a continuació es farà un apropament a la temàtica). L'autora comença posant a manifest l'organització **neoliberal** de la societat, la qual s'ha vist reflectida en tots els aspectes que conformen la societat. Aquesta, ha creat una base en el pensament, la cultura i en la manera de fer de les membres que la conformen.

El model neoliberal ha vingut acompanyat del capitalisme, però avui dia, amb la revolució tecnològica, es parla de **capitalisme informacional**. Segons Castells (2001) citat per Garriga (2014), l'informacionalisme, la generació de riquesa, l'exercici del poder i la creació de codis culturals han passat a dependre de la capacitat tecnològica de les societats i les persones, i la tecnologia de la informació ha passat a ser el nucli d'aquesta capacitat.

Segons Negroponte (1995) el model social i econòmic que suposa la societat de la informació és el màxim generador de desigualtats. Manifesta que mentre per a algunes representa una porta oberta a la llibertat i democràcia global, per a altres significa el motor ideològic i econòmic del neoliberalisme i de la globalització econòmica i cultural. Creant així una submissió als interessos del capitalisme i de les empreses transnacionals.

Beck (2002) citat per Garriga (2014) apunta que el principal element de l'actual realitat és **l'individualisme** enfront dels interessos de la col·lectivitat. Aquest punt comporta la dissolució de la societat de classe com a referent d'organització i la interpretació social.

González (2007), citat per Fulcarà (2013), exposa que a partir d'aquest procés d'individualisme, l'home comú es converteix en el motor de la seva pròpia història. L'autor diu: "és l'individu qui decideix el que vol fer amb la seva vida, i són el conjunt dels individus els qui, col·lectivament, decideixen quina és la forma d'organització col·lectiva que prefereixen".

Una altra qüestió que juga un paper central en el model neoliberal de la societat és el **consum**, el qual marca les relacions econòmiques i socials. D'aquest aspecte les joves no se n'allunyen i el capitalisme informacional considera a les joves com a mer objecte de consum. Segons Montiel Roig (2007) la persona jove es converteix en l'objecte de les campanyes d'introducció de nous productes, és la protagonista i la imatge sobre el que es projecten i difonen la major part de productes d'oci. El sistema té interès amb les capacitats de les persones joves, però sempre que aquestes retroalimentin el mateix sistema.

Un punt clau per poder entendre les relacions econòmiques i socials actuals és la qüestió del **poder**, el qual està immers en gairebé tots els aspectes exposats. Foucault (1990) citat per Duarte (2012) assegura que aquest és clau, ja que l'exercici del poder és la via que té el sistema per construir les subjectivitats dels diferents membres de la societat i imposar, de forma més o menys explícita els valors, models i formes de vida que el fonamenten; entre els quals es troben els acabats d'esmentar: l'individualisme i el consumisme.

Segons Bourdieu (2007) citat per Garriga (2014), existeixen uns mecanismes de reproducció d'aquest poder. L'autor exposa que les persones (Garriga concreta persones adultes) són posseïdores dels instruments de producció i reproducció dels "béns simbòlics" existents en l'economia del capital social i cultural. Això fa que les joves no tinguin un control sobre els instruments de producció i producció dels béns simbòlics, tampoc en els mecanismes de poder. Així, en gran quantitat de moments les joves es troben allunyades del poder, sense tenir el mínim control dins del sistema. La manca de poder els afectarà a escala individual, però alhora a l'àmbit social i per tant acabarà afectant les seves vides i alhora a les relacions socials, amb la comunitat i amb l'entorn.

En conclusió, el poder que sustenta la societat reproduirà uns valors i unes desigualtats de les quals les joves seran un col·lectiu afectat per la manca d'accés a aquest poder. Autors com Garriga, parlen de **l'adultocràcia**, com a una lògica de la societat que propaga els valors, les normes i les creences dominants, entre elles el fet que l'accés al poder sigui més proper a les persones adultes.

Duarte (2012) també parla de l'adultocràcia, com a un imaginari social que imposa com a punt de referència el fet adult, fent que per a infants i joves es converteixi en un aspecte d'haver de ser, i del qual s'ha de fer i aconseguir, per ser considerat en la societat, segons unes essències definides en el cicle vital.

El mateix autor fa referència al procés de naturalització pel que fa a aquest imaginari social d'adultocratitzar la societat. Afirmar que constitueix una matriu sociocultural que ordena el fet adult com a potent, valuós i amb capacitat de decisió i control sobre la resta, situant en el mateix moviment en condició d'inferioritat i subordinació a la infància, joventut i vellesa. De manera que, com ja s'ha exposat anteriorment, l'etapa d'infància i joventut és per "preparar-se per a" i la vellesa per "sortir de". Centralitzant l'etapa adulta com a cert objectiu o sentit del cicle vital. L'adultocràcia com a sensibilitat dominant i violenta és internalitzada, segons Duarte (2012), com a subjectivitat i opera sobre l'imaginari de nens, nenes i joves.

Un altre aspecte que és sobre la taula són les relacions que s'estableixen entre el poder i la informació. Hopenhayn (2004) afirma que tenir més accés a la informació i menys accés al poder per part de les joves crea una situació de complexitat. Considera que les joves tenen més participació en les xarxes informàtiques i més accés a la informació que altres generacions, pel seu nivell acadèmic, però aquestes relacions alhora representen un allunyament en la presa de decisions de la societat, principalment pel que fa a l'àmbit global. El mateix autor critica la situació que la joventut viu un lloc ambigu entre receptors de polítiques i protagonistes del canvi. La joventut es veu tensada entre la dependència institucional i el valor de la participació autònoma.

Tal com diu Pastor i Ovejero (2007) citat per Garriga (2014), cal tenir present que malgrat que no podem escapar de les relacions de poder no significa que no podem modificar-les. I per tant, l'existència de la possibilitat de trencar les relacions de poder, per limitada que sigui, és el que dóna la possibilitat a les joves i a la ciutadania en general, a poder canviar la seva posició en la societat.

5.2.2 Acció comunitària

El concepte d'acció comunitària és important tenir-lo en compte en aquesta investigació, ja que el treball pretén investigar com aquesta influencia en la vida de les joves.

L'acció comunitària es defineix com una acció social que genera un conjunt de relacions socials desenvolupant així moviment dins el grup (pensar, reflexionar, canviar, actuar, etc.). A partir d'aquestes relacions es desenvolupa un teixit comunitari, consegüentment teixit social. És des d'aquest que hi ha una interrelació i interacció entre persones de la comunitat.

Es parla de desenvolupament perquè no és un producte acabat sinó que és un procés que es va portant a terme. Per tant, el desenvolupament és el fruit de l'acció.

El concepte d'acció comunitària va lligat al capital social, el qual, segons Putnam (2000)¹, fa referència a les connexions entre les persones, les xarxes socials i les normes de reciprocitat i de confiança que es genera en el sí d'una comunitat.

Les relacions interpersonals d'una comunitat, per tant el teixit social del qual es disposa, són considerades com un dels seus principals recursos.

El capital incideix en:

- La percepció de **confiança** (la disposició a dependre dels altres)

¹ Extret dels apunts de l'assignatura Acció Socioeducativa en i per la Comunitat (curs 2019-2020)

- La percepció de **reciprocitat** (la disposició per ajudar als altres)
- La **participació social** (la implicació de les persones en afers col·lectius)

En el marc social actual, anteriorment exposat, és sabut que hi ha un augment de la desconfiança i apatia de la ciutadania respecte a la política i les institucions representatives. Aquest fet és causat per les dificultats del sistema polític tradicional per respondre de manera eficaç als alts i baixos d'aquest nou escenari.

En aquest context, l'acció comunitària pren sentit en el moment que es proposa dinamitzar i enfortir els vincles socials entre aquells actors que conviuen en un mateix territori o àmbit institucional, per tal d'aconseguir millores en la qualitat de vida de les persones (Carmona i Rebollo, 2009 citat per Ballester, 2013).

D'aquesta manera, tal com afirma Ballester (2013), l'acció comunitària s'ha de veure com un procés polític que pretén millorar les condicions de benestar d'un territori, i com una acció educativa, perquè transmet principis i valors respecte a quina és la societat que volem i sobre les estratègies per assolir aquesta.

L'acció comunitària, i en conseqüència la transformació social que es produeix, pot implicar relacions més igualitàries entre actors, el reconeixement del saber i de l'experiència ciutadana, i també de la seva capacitat per influir en la realitat.

Els autors Cortès i Llobet (2006) citats per Ballester (2013) defensen que existeixen dues dimensions que sustenten els processos comunitaris: la dimensió substantiva i la dimensió relacional (o metodològica).

- La dimensió substantiva fa referència a "els processos d'organització comunitària que poden actuar com a espais constructors de ciutadania, a escala simbòlica, però també a escala operativa i funcional" (Cortès i Llobet, 2006).
- La dimensió metodològica fa referència a la importància de l'àmbit relacional, que té a veure amb com fem les coses i amb les interaccions socials que es desprenen d'aquest procés. És aquí on l'autora exposa la importància de conèixer quines relacions hi ha dins d'un territori determinat per poder treballar en la direcció d'enfortir-les i disposar-les a l'acció.

5.2.3 Joventut i participació

Seguidament, és necessari aclarir el concepte de la participació pel fet que l'actual investigació va de la mà amb el de joventut.

La participació social és un terme que es pot definir com “l’acció i efecte de prendre part en tot allò relatiu a la societat” (Romero, Inglada, i Grande, 2009)

Posteriorment, tornant-nos a centrar en el context social, hem de fer referència als processos de fragmentació i individualització; i com els joves han de construir la seva biografia i el pas a la vida adulta en un marc d’instabilitat, incertesa i vulnerabilitat. És per això, que és important defensar, com bé ja deia Hirscherman (1977, citat per Fulcarà, 2013), la necessitat de “donar veu als joves per evitar la seva sortida”. Alhora, cal tenir present la relació de les joves amb la política, ja que aquesta relació està en un moment de construcció, com també les nocions de les joves del fet públic i la seva praxi social.

Segons Walther citat per Ballester (2013), en els discursos s’hi identifiquen diferents camins en què el terme participació és usat:

- La **participació política** (per exemple, en les eleccions formals)
- La **participació en l’educació i la formació** (involucrar-se en les institucions educatives)
- **L’educació per a la participació i la ciutadania** (treballar a l’escola l’aprenentatge d’habilitats i competències per participar en un futur)
- La **participació social i cívica** (formar part d’associacions, fer tasques de voluntariat...)

El marc de l’actual investigació, se centrarà en la participació social i cívica, entenent-la específicament com a “la possibilitat de trobada per anar redefinint des de les relacions socials el mateix concepte de qualitat de vida, de necessitats i de formes de satisfer-les, de maneres de posicionar-se al món i situar-se davant la vida”, alhora, aquesta “va lligada a un procés de transformació col·lectiva, on hi ha una reducció de les desigualtats socials sobre la base de redistribució i intercanvi de poder, de recursos, de coneixement...” (Romero, Inglada, i Grande, 2009: p18).

Per tal d’entendre l’enfocament de l’actual investigació com també el concepte de participació social en la seva globalitat, és necessari tenir present les diferents tipologies d’accions que poden tenir lloc a l’hora de parlar de participació social. Amb aquest objectiu, podem diferenciar la tipologia de les accions segons la implicació de les persones. El format de l’acció diferenciarà el grau de cohesió que es pugui desenvolupar en el fi d’una comunitat, i en conseqüència el grau de transformació social. Així doncs, les dues tipologies d’accions que es poden diferenciar són les següents:

Taula 1 - Tipologia d'accions

	Tipus 1	Tipus 2
Objectius	<ul style="list-style-type: none"> - No dirigides a generar efectes comunitaris - No tenen intencionalitat directa - No tenen un objectiu específic de transformació 	<ul style="list-style-type: none"> - Explícitament dirigides a generar efectes en la comunitat - Intencionalitat específica - Tenen un objectiu específic de transformació
Característiques	<ul style="list-style-type: none"> - Poden respondre a interessos concrets (persones, grups, entitats...) - Poden respondre a ideologies o estratègies particulars - No van acompanyades de professionals (tècnics...) 	<ul style="list-style-type: none"> - Poden respondre a interessos concrets (persones, grups, entitats...) - Són estratègiques i ideològiques - Poden ser tècniques
Participants	<ul style="list-style-type: none"> - Només membres de la comunitat (ciutadania) 	<ul style="list-style-type: none"> - Poden participar-hi altres membres de la comunitat (polítics, tècnics, voluntaris i professionals diversos)
Contingut	<ul style="list-style-type: none"> - Dinàmiques de la vida quotidiana 	<ul style="list-style-type: none"> - Situacions o contextos creats per l'acció comunitària; nous contextos existents - Alhora dinàmiques de la vida quotidiana
Resultat	<ul style="list-style-type: none"> - Com a subproducte poden produir transformacions socials 	<ul style="list-style-type: none"> - Poden produir o no transformacions socials

Font: Elaboració pròpia a partir dels apunts de l'assignatura Acció Socioeducativa en i per la Comunitat (curs 2019-2020)

En efecte, la perspectiva que es planteja estudiar en aquesta recerca és la que, com bé exposa Benedicto, “Entenem per participació social i política aquelles accions que els individus duen a terme amb una certa voluntat d’incidència en la configuració de la vida col·lectiva.” D’aquesta manera, com s’ha pogut veure, el concepte de jove en el context social actual és un col·lectiu especialment receptiu i sensible a les transformacions socials. Així doncs cal tenir present que “la participació positiva implica “sentir-se part” de la vida col·lectiva, però molts cops no implica interaccions dins un marc grupal. Quan fem referència a la política, qualsevol actuació pot ser considerada participativa, en la mesura que, si més no com a objectiu transcendent de l’acció,

la percepció abstracta d'estar actuant dins una dimensió col·lectiva hi és present." Benedicto i Morán (2005) citat per Fulcarà (2013). Per tant, la perspectiva de participació social que encara aquesta recerca és aquella que es considera que es fa pràctica política a través d'accions quotidianes, a través de la mateixa acció de naturalesa individual.

Un altre enfocament que es considera important per aquesta investigació és des d'on es prenen les decisions, d'aquesta manera és necessari fer un apropament al paper de les administracions. Fent èmfasi a aquest enfocament, la participació cal entendre-la com la capacitat d'intervenció, la capacitat de decisió de les persones joves sobre tot allò que les afecta. Així doncs, Sellarès, A. (2003) exposa que la participació de les joves implica necessàriament la descentralització de les decisions que es prenen des de l'administració pública. Per a poder engegar un procés de participació juvenil, és clau la voluntat política, la predisposició a la cessió real de poder.

Garriga (2014) en la seva investigació sobre l'apoderament juvenil fa èmfasi en un qüestionament de les estructures que legitimen i exerceixen l'opressió sobre la joventut. El qüestionament és amb el fi d'evitar caure en la dinàmica que els processos individuals i col·lectius de presa de poder de les joves recaiguin exclusivament en la capacitat que tenen aquestes per adaptar-se amb dins l'hegemonia social existent. És necessari evitar la capacitat que tenen les joves de transformar les seves trajectòries i el seu entorn per adaptar-se dins dels límits establerts pel sistema.

Relacionant novament el concepte de participació com a la capacitat de decisió, s'ha de tenir present el concepte de poder, ja que és a partir d'aquest que l'individu podrà tenir l'oportunitat d'elecció. Així doncs, segons Bauman (2007) citat per Garriga (2014) la presa de poder s'assoleix quan les persones adquireixen la capacitat de dominar (o si més no, d'influir-hi en un grau considerable) les forces personals, polítiques, econòmiques i socials que, en cas contrari, podrien sacsejar la seva trajectòria vital. Amb altres paraules, disposar d'aquest poder significa ser capaç de prendre decisions i actuar eficaçment d'acord amb elles, i això, al seu torn, comporta la capacitat d'influir sobre les diverses opcions que es tenen a l'abast, com també sobre l'entorn social.

En poques paraules es pot afirmar que el procés de participació juvenil més idoni serà aquell que sigui transversal des de les administracions públiques donant poder, i per tant decisió, a les persones joves. Per tal que aquestes puguin tenir veu i opinió a allò relatiu a la societat.

Com a tall de conclusió, i basant-nos en l'autora Sellarès (2003), la participació es pot entendre a partir de tres "coms":

- La participació **com a procés social**: sempre tindrà lloc en un context social determinat i estarà emmarcada en la cultura política de l'entorn i dels diferents actors.
- La participació **com a eina**: aquesta no és una finalitat en si mateixa, sinó una eina que ens permet assolir uns determinats objectius.
- La participació **com a procés d'aprenentatge**: és un procés vivencial en el qual s'interioritzen actituds, habilitats i coneixement a través de les relacions que s'estableixen.

5.2.4 Cicle de l'empoderament adolescent

Chinman i Linney (1998), citats per Checkoway i Gutiérrez (2009), presenten el cicle de l'empoderament adolescent (a partir d'ara CEA). Aquest és un model de desenvolupament que es basa en les teories psicològiques del desenvolupament adolescent i descriu els processos orientats a prevenir la sensació de falta d'una funció específica en el entramat social i a millorar l'autoestima.

Els autors vinculen el CEA amb el procés evolutiu de la inclinació i afecció social, que condueix als joves a aferrar-se a les institucions positives a partir de l'acció, el desenvolupament d'habilitats i el reforç. L'aferrament social positiu pot evitar que els joves participin en activitats socials negatives.

A partir de la base teòrica dels autors, el CEA es centra en tres dimensions:

- **Participació en activitats significatives**, com serveis a la comunitat, que ofereixen **oportunitats pel desenvolupament de competències, reforç positiu i el reconeixement de les persones adults** al llarg del procés.

Exposen que pels adolescent qui experimenten un període de crisi d'identitat i formació, la participació a activitats significatives pot contribuir a donar estabilitat als rols i funcions que desenvolupen, i a desplaçar la falta generalitzada d'objectius o direcció que molts adolescents viuen.

5.2.5 Nivells i característiques de la participació

Un altre aspecte fonamental a l'hora d'entendre la participació són els diferents nivells i les diferents característiques d'aquesta.

Primerament, podem classificar la participació segons les diferents tipologies de formes de participació: si la participació és conscient o no, i si és passiva o activa. A partir d'aquesta

classificació podem analitzar quin és el producte social resultant, és a dir en quina situació social es trobaran els agents de la comunitat.

Tabla 2- Tipologia de formes de participació

TIPUS DE PARTICIPACIÓ	FORMA DE PARTICIPAR	PRODUCTE SOCIAL RESULTANT
<i>NO PARTICIPACIÓ INCONSCIENT</i>	Es considera que no forma part d'aquell espai, i per tant, no pren part d'aquest.	Exclusió social
<i>NO PARTICIPACIÓ CONSCIENT</i>	Es considera que sí que forma part d'aquell espai, i però, no pren part d'aquest (no participa).	Apatia, desacord i conflicte social
<i>PARTICIPACIÓ PASSIVA</i>	Es considera que no forma part d'aquell espai, però sí que en pren part (sí participa)	Espectadors, consum sociocultural, assistent
<i>PARTICIPACIÓ ACTIVA</i>	Es considera que és part d'aquell espai, i també pren part en aquest.	Ciutadania activa

Font: Elaboració pròpia a partir dels apunts de l'assignatura Acció Socioeducativa en i per la Comunitat (curs 2019-2020)

Per altra banda, podem analitzar la participació en funció dels diferents nivells, tenint en compte quin és el grau de decisió i quin serà el paper resultant de les persones que hi intervenen.

Taula 3 - Tipologia de nivells de participació

NIVELL PARTICIPACIÓ	NIVELL DE DECISIÓ	PAPER DE LA GENT (responsabilització/implicació)
<i>PARTICIPACIÓ ACTIVA</i>	Decidir	Assumeix responsabilitat, té una implicació alta i un compromís elevat. Rol actiu o proactiu
<i>PARTICIPACIÓ PASSIVA</i>	Consultar	Rol semi actiu, però amb baixa implicació i sense responsabilitat.
	Assistir	Únicament és consumidora d'activitats, no assumeix cap responsabilitat de decisió o gestió (Rol passiu)

<i>NO PARTICIPACIÓ</i>	Informar	No assumeix cap responsabilitats (rol passiu) = rep la informació, però no decideix res.
	No informar	No coneixement, manipulació.

Font: Elaboració pròpia a partir dels apunts de l'assignatura Acció Socioeducativa en i per la Comunitat (curs 2019-2020)

Per últim, de la mateixa manera que fa Garriga (2014), cal diferenciar dues formes d'apoderament de les joves en funció de la relació amb les estructures de poder.

- **Concepció vertical:** existeixen uns agents que tenen poder i n'atorguen als que no en tenen per tal que s'apoderin.
- **Concepció horitzontal:** es basa en un procés de presa de poder per part dels individus i ciutadania que facilita el qüestionament de les estructures de poder formals que oprimeixen a la ciutadania.

5.3 POLÍTIQUES PÚBLIQUES ACTUALS

Per acabar l'apropament als diferents autors referents és convenient tenir una visió de les polítiques públiques actuals, per tal d'entendre la posició de poder que les joves poden ocupar en aquestes.

Primerament, per entendre aquest concepte es apropiat fer referència al document *Les polítiques públiques* (2018) on es destaca la definició de Birkland qui exposa les polítiques públiques com a l'estudi del qual el govern decideix fer o no fer.

Altrament es poden entendre com els diferents estils d'acció que pot adoptar un govern per tractar els problemes socials o públics. Així doncs, les polítiques públiques parteixen d'un judici de valor sobre "en què" i "com" ha d'actuar l'Estat per complir els seus fins en un determinat moment.

Cal remarcar que l'administració pública és qui les aplica, però anteriorment aquestes polítiques públiques han estat escollides pels electors, i més tard hi ha hagut la influència del govern i les seves associacions ciutadanes.

5.3.1 Polítiques de Joventut

Fulcarà (2013) en el seu treball sobre transversalitat i participació juvenil, fa un apropament històric i actual a les polítiques de joventut.

Per fer-nos una idea l'autor manifesta que a l'Estat Espanyol no es pot parlar de polítiques de joventut fins a finals dels anys seixanta amb l'acabament de la dictadura franquista i l'entrada al procés de transició cap a la democràcia.

Amb la celebració de l'Any Internacional de la Joventut, el 1985 va haver-hi un enfortiment de les estructures públiques en matèria de Joventut, va suposar l'arribada de discursos vers la joventut que van fer prendre força a una nova perspectiva definida com a global, interdepartamental i integral. Així doncs, l'objectiu era entendre la joventut des de tots els àmbits que afecten la vida dels joves.

Per la situació social anteriorment exposada les persones joves viuen un context que complica el ple exercici de la ciutadania, per això existeix la necessitat de garantir el seu accés als recursos socials, polítics, econòmics i culturals necessaris per exercir aquesta ciutadania.

Fulcarà en el seu estudi manifesta que una política de Joventut integrada és aquella en la qual la regidoria de joventut forma part de la mateixa estructura de gestió que la resta de regidories.

Montes (2008) defineix tres reptes per resumir les polítiques de joventut:

- **Interlocució:** entesa com una visió del conjunt del col·lectiu i d'adaptar una òptica juvenil.
- **Acompanyament:** el qual representa detectar la necessitat i/o inquietud i mostrar/obrir portes per tal que la jove experimenti.
- **Promoció:** per tal de no caure en l'estigma que la jove és el problema sinó fomentar una acció positiva que estimuli les capacitats i potencialitats de les persones joves.

5.3.2 Pla Nacional de Joventut de Catalunya

El Pla Nacional de Joventut de Catalunya (a partir d'ara PNJCat) és el marc de referència per a la política de joventut. Pretén ser una eina capaç d'adaptar-se als canvis i de donar resposta a les noves necessitats i demandes de les persones joves i del seu entorn.

El vigent PNJCat és el segon que existeix, l'any 2000 es va aprovar el primer enfocament. Aquest va suposar la creació d'un marc de referència per definir, impulsar i coordinar les polítiques de joventut a Catalunya a tots nivells (municipals, comarcals, etc.).

El PNJCat 2000-2010 va representar un avenç pel que fa al contingut de les polítiques de joventut. De la mà dels plans locals i comarcals de joventut, en els darrers anys s'ha assistit a un procés d'institucionalització de les polítiques de joventut al món local, amb un increment notable del nombre de regidories i conselleries comarcals en aquest àmbit i del personal tècnic.

Concretament, el PNJCat 2020 vigent es planteja fer front a set grans reptes que permetran facilitar la realització del projecte de vida de les persones joves i apoderar la persona jove com a agent de canvi social. Aquests reptes es concreten en 36 objectius estratègics i 179 objectius operatius a treballar. Sense intenció d'incidir-hi més, els reptes que es planteja són: rellevància, transformació i/o incidència, apoderament, inclusió, instruments de desplegament, impacte i/o avaluació.

6. MARC PRÀCTIC

La investigació científica és una gran eina que té l'ésser humà per a conèixer, explicar, comprendre i transformar la realitat. És un instrument que transmet nous coneixements a partir de buscar respostes i solucions a les principals preocupacions i dilemes que es plantegi el professional. Proporciona un anàlisi crític al professional en la seva disciplina el qual fonamentarà a la seva activitat professional.

Ruiz Olabuenaga (1996) manifesta que l'acció d'investigar uneix com a mínim tres aspectes. El primer d'aquest és l'actitud d'observació, curiositat i crítica de la realitat amb la intenció de respondre les qüestions que una es pugui plantejar. En segon lloc, exposa la necessitat d'una forta formació general i un augment de coneixement sobre la temàtica en concret, de la qual es pretén fer un procés d'investigació per adquirir noves idees de l'àmbit. El tercer i últim aspecte fa referència a l'esperit de qüestionament i la formació teòrica, per tal d'adquirir un aprenentatge fonamentat de la metodologia de la investigació.

A propòsit de l'actual investigació, en el marc teòric s'ha elaborat una anàlisi dels diferents conceptes bàsics de la temàtica segons els autors de referència. Una vegada construït el marc teòric i la definició dels conceptes, els quals són la base per entendre la recerca, el treball es centra a analitzar el context real d'estudi: la realitat actual de la participació juvenil a Argentina. En aquest cas, centrada particularment a les persones joves en edat adolescent.

Així doncs, en els següents apartats s'exposa la metodologia de recerca enfocada a l'actual investigació, per tal de comprendre el camí que s'ha seguit i les eines que s'han utilitzat per arribar a les, posteriorment exposades, conclusions.

6.1 METODOLOGIA DE RECERCA

Per a la realització de l'anàlisi i per tal de donar resposta a la pregunta de recerca s'ha decidit basar-se en la investigació qualitativa. A partir d'aquesta ha sigut possible apropar-se a la posició i visió dels agents protagonistes de la realitat estudiada.

Utilitzant la metodologia qualitativa es pot estudiar i analitzar les opinions personals de les persones, per tal de conèixer els seus pensaments sobre la temàtica. Així s'ha tingut l'oportunitat de parlar i escoltar aquells subjectes que són el centre de la recerca.

Amb tot, doncs, es pot afirmar que la investigació es situa en una metodologia qualitativa orientada a la descripció, comprensió i interpretació. A més, particularment s'ha enfocat la investigació basant-se en el mètode de l'estudi de cas. Considerant que es pretén comprendre una realitat singular, per relacionar les evidències recollides a partir de les entrevistes amb el marc teòric anteriorment realitzat.

L'anàlisi del cas és de caràcter descriptiu i heurístic, ja que basant-se en els objectius de la recerca, interessa saber quines són les propostes dels professionals com també les demandes de les joves, per tal de conèixer com es relacionen els diferents agents i de quina manera treballen.

Per tant, s'utilitzarà una metodologia qualitativa enfocada a la descripció, comprensió i interpretació, amb la qual més tard s'analitzarà la informació recollida a partir de les eines de categorització i triangulació.

La tècnica que s'ha decidit utilitzar per a la confecció de la investigació és l'entrevista amb profunditat, la conversa és l'element clau que la identifica i per la qual ha estat escollida.

Les eines que s'han utilitzat per recollir les dades de la investigació han estat seleccionades tenint en compte els objectius del treball. Per assolir aquests es considera imprescindible fer un apropament i escoltar les diferents perspectives, tant de les joves com dels professionals. Es considera que des d'aquesta tècnica les participants tenen l'espai que es necessita per expressar la seva conducta, els sentiments, pensaments, etc.

Aquesta tècnica de recerca ha ajudat a conèixer les opinions dels diferents càrrecs professionals que tenen relació amb l'acció comunitària actual i la participació de les joves, com també conèixer quins mecanismes s'haurien de treballar per transformar la dinàmica actual del municipi.

Tanmateix cal tenir en compte les limitacions de l'eina escollida. A l'hora de realitzar les entrevistes, la persona entrevistadora, haurà de tenir present les diferents tècniques, per tal de tenir suficients eines i així, estimular l'argumentació de les persones entrevistades. Una possible limitació que es pot trobar, és que en utilitzar les tècniques de recollida de dades, les joves tinguin dificultats per aprofundir en els temes proposats.

Per tant, i ja per acabar amb l'explicació de la metodologia, gràcies a les eines de recollida de dades s'ha tingut l'oportunitat de conèixer el fenomen principal del treball a fi de poder interpretar-lo a través de les opinions i perspectives aportades.

6.1.1 Eines de recollida de dades

Tot seguit es fa un desenvolupament de l'eina de recollida de dades emprada en la investigació. La qual, com s'ha exposat anteriorment, ha estat escollida per a la idoneïtat de la recerca.

- L'entrevista

Referent a l'entrevista, ha estat la principal eina per tal d'obtenir la informació necessària per a la investigació. A partir d'aquesta s'ha recollit la informació necessària per tal de donar resposta als objectius plantejats. S'ha pogut entrevistar i obtenir informació qualitativa a partir dels principals professionals que treballen en l'àmbit de joventut. Alhora, també amb la veu de diferents persones joves del municipi les quals són les protagonistes del treball.

Les entrevistes realitzades han estat de manera semi-estructurada, per tal que la persona entrevistada pugues respondre amb llibertat, però amb un guió elaborat prèviament per tal de conduir l'entrevista cap a les idees que es buscaven.

Al llarg de l'entrevista han tingut lloc algunes preguntes obertes i d'altres tancades, per tal d'assegurar obtenir la informació necessària però alhora donant espai perquè poguessin sortir idees noves. Aquestes, s'han guiat a partir de l'eix principal d'investigació, buscant respostes als objectius. És per això que són preguntes guiades, en gran part, amb una línia similar: comprendre la visió de la participació juvenil de cada un dels agents implicats. Tot i ser un guió similar, s'han adaptat en cada cas en funció del paper que ocupa la persona entrevistada, principalment es poden diferenciar dos formats d'entrevista: professional i jove.

A fi d'aprofitar al màxim cada una de les entrevistes, s'ha utilitzat l'enregistrament d'àudio com a eina per conservar tota la informació. D'aquesta manera s'ha pogut registrar tota la informació que donaven sense perdre cap dada important per a l'anàlisi. Després de cada entrevista s'ha pogut revisar tota la informació per tal de posteriorment realitzar la categorització i triangulació per a l'anàlisi.

Les entrevistes s'han realitzat a la tècnica de joventut de l'ajuntament, qui és responsable tot l'àmbit i especialment del Casal de joves. En segon lloc, a una de les dinamitzadores socials del Casal de joves, qui de la mà amb la tècnica i l'altra dinamitzadora s'encarreguen de la intervenció del dia a dia. En tercer lloc, s'ha parlat amb la coordinadora pedagògica de l'institut, amb la fi d'obtenir una visió àmplia de totes les joves, aprofitant que al municipi és l'únic centre de secundària.

Per altra banda, s'ha parlat amb diferents joves del municipi, escollits de forma aleatòria. Cal destacar l'entrevista a les delegades, la qual fa representar una entrevista en grup a tres joves

de les joves amb aquest paper. La intenció era fer un grup de discussió però per falta de disposició no va ser possible.

6.1.2 Consideracions ètiques

A fi de realitzar la investigació de manera respectuosa i sense faltar a ningú, s'han hagut de tenir diferents aspectes presents com és, en aquest cas, l'ètica.

Un aspecte que cal tenir present a la recollida de dades és l'ètica en la investigació, la qual té en compte l'ètica professional. Va més enllà per conscienciar-nos que les relacions que establim en una investigació amb els subjectes participants, amb les dades i amb els resultats ens plantegen dilemes per tractar les dades i els resultats de forma honesta.

Així doncs, com bé exposen Moliner i St-Vincent (2014) els elements principals que s'han de tenir en compte a l'hora de pensar les preocupacions en vers l'ètica professional són: els agents educatius, el marc professional i els investigadors.

Per aquesta raó, a l'hora de concertar entrevistes primerament sempre s'informava a les persones implicades sobre la investigació i sobre què era el que es necessitava que elles aportessin. Es considerava necessari que tinguessin clar la finalitat i objectius de la investigació, com també quin rol tenien elles en aquesta. Per altra banda, s'ha tingut en compte els requisits de consentiment a l'hora de gravar les entrevistes. Així, prèviament a fer l'entrevista i a enregistrar l'àudio, es feia arribar el paper de consentiment informat² per tal que autoritzessin a fer l'enregistrament. Amb aquest, també s'informava de la confidencialitat de les dades i l'anonimat, assegurant que l'entrevista seria exclusivament usada per a la investigació acadèmica. Per tal de complir amb aquesta mateixa confidencialitat els documents signats quedaran recollits però no publicats.

Degut a que una part de les persones entrevistades són menors, s'ha demanat autorització a les persones responsables per tal de poder realitzar les entrevistes i poder-les enregistrar.

Per altra banda, un altre aspecte a tenir en compte serà el retorn dels resultats del treball a aquelles persones interessades.

² Vegeu Annex 4

6.2 CATEGORITZACIÓ

Una vegada realitzades totes les entrevistes i amb totes les dades necessàries per a l'estudi, s'ha passat a transcriure la informació. Posteriorment, s'han classificat les dades en diferents categories a partir dels interessos de la investigació i les diferents temàtiques de les dades. D'aquesta manera, més tard s'ha pogut analitzar les dades de manera organitzada.

Després de la categorització³ de les dades extretes a partir de les entrevistes, s'han elaborat les taules de triangulació⁴. On s'ha vinculat la informació extreta amb el marc teòric anteriorment realitzat.

En referència a les diferents categories, han estat escollides en funció de la informació recollida. Alhora, estan organitzades i especialment vinculades amb els objectius plantejats a l'inici de la investigació a fi de trobar les respostes a cada un d'aquests objectius.

En aquest apartat s'explicarà a què fan referència les diferents categories. Alhora, la manera en què estan organitzades.

Principalment, estan diferenciades pels tres àmbits principals de la investigació. Primerament, les metodologies de treball, a continuació les barreres i oportunitats de la participació juvenil a Argenton, la qual està dividida amb diverses subcategories. I per últim, una categoria dedicada a la visió que tenen les joves, també dividida en diferents subcategories.

Per tal de distingir cada una de les categories, i subcategories, s'ha assignat un color a cada una. De la mateixa manera, les transcripcions estan codificades amb aquests mateixos colors, i diferenciades entre elles per si són entrevistes a professionals (E.P. 1, E.P. 2, E.P. 3) o per si són entrevistes realitzades a joves (E.J. 1, E.J. 2, E.J. 3, etc.).

Així doncs, les categories són les següents:

- **Metodologies de treball:** fa referència a la manera de treballar i fomentar la participació juvenil, quines estratègies tenen des dels recursos del poble. També engloba els projectes que actualment existeixen. Principalment fa referència a l'objectiu d'estudiar les metodologies de treball, com també els recursos existents.
- **Barreres i oportunitats:** aquesta categoria està dividida en tres subcategories. De manera general fa referència a aquells aspectes que condicionen i influeixen en la participació a la fi de comprendre els motius de l'actual situació.

³ Vegeu Annex 2

⁴ Vegeu Annex 3

- **Limitacions i problemes:** fa referència principalment a les dificultats que es troben les professionals a l'hora de fomentar la participació. Són els aspectes que condicionen i frenen la participació.
 - **Beneficis i oportunitats de millora:** fa referència, al contrari de l'anterior, a aquells aspectes positius que promouen la participació. Alhora, fa referència a les possibles propostes de millora.
 - **Canvis i transformacions socials:** fa referència al context social en el qual s'emmarca el col·lectiu i aquells aspectes de la societat actual que tenen una vinculació amb la temàtica. Tanmateix, és una categoria referent a l'evolució social del col·lectiu de joves.
- **Veü de les joves:** aquest apartat fa referència a la visió i opinió de les persones joves. Està encarat a respondre l'objectiu d'analitzar les necessitats i interessos de les joves. Així, pretén recollir la veü de qui són protagonistes de la investigació. Com que engloba molts aspectes diferents, s'ha classificat en quatre subcategories:
- **Interessos i activitat actual:** fa referència a aquelles activitats que realitzen avui dia les joves i quines són les coses que les mouen i les motiven actualment. Pretén ser una anàlisi dels interessos actualment coberts.
 - **Necessitats i demandes:** fa referència a aquells aspectes que les joves consideren que manquen al municipi, aquelles necessitats que no estan cobertes actualment.
 - **Percepció dels serveis/recursos:** fa referència a la manera en què reben les joves els serveis i recursos del poble, és a dir, quin ús en fan, com els hi arriba la informació i de quina manera interactuen amb aquests. Està relacionat amb la comparació que es pretén fer sobre els interessos i demandes de les joves amb els serveis que se'ls hi ofereixen.
 - **Participació i compromís social:** fa referència a quina és la visió de les joves sobre el seu compromís amb la societat i amb el poble, quina responsabilitat creuen que els pertoca. Alhora, quina és la vinculació que senten amb el municipi. Aquest, igual que l'anterior, pretén enfocar-se en la comparació dels interessos i l'oferta actual.

6.3 ANÀLISI DE LES DADES

Tenint en compte totes les dades recollides, i després d'haver realitzat la categorització i la triangulació anteriorment esmentades, a continuació s'exposarà l'anàlisi de la informació recollida.

Abans, és important fer esment a la situació en la qual s'ha trobat emmarcada l'actual investigació. L'any de realització de l'anàlisi ha estat particular i diferents a qualsevol altre, a conseqüència de la situació pandèmica per la Covid-19. Aquesta situació s'ha vist reflectida en la investigació, ja que les restriccions han modificat totalment les interaccions socials i en conseqüència la participació juvenil. Així, cal destacar que malgrat que és impossible deixar de banda aquesta realitat, la investigació s'ha centrat en el treball i context que viu Argentona en els darrers anys.

Per facilitar la redacció i el desenvolupament de l'estudi, s'organitza en funció de les categories utilitzades (anteriorment exposades). Començant doncs, per les metodologies de treball dels diferents recursos referents.

- CATEGORIA 1 – METODOLOGIES DE TREBALL

S'ha pogut conèixer que hi ha una gran connexió entre els diferents agents implicats en la participació social de les adolescents.

Es poden distingir els dos programes principals que actualment hi ha. Els dos recursos que treballen amb les adolescents són el Casal de Joves i l'Institut de secundària d'Argentona (únic en tot el municipi). En els darrers anys el vincle entre ambdós recursos s'ha fet més estret, conseqüentment la connexió entre les professionals que hi treballen en cada un d'ells ha estat més contínua.

Amb motiu de la situació pandèmica, el Casal de joves s'ha vist afectat fins al punt que en algunes ocasions s'ha vist obligat a parar la seva activitat. És per això que les professionals del servei han encarat el teu temps a fer intervenció a l'institut.

Per tant, per una banda hi ha el Casal de joves. El qual ara mateix es troba tancat, tanmateix és interessant analitzar la seva tasca dels darrers anys. Per una altra banda, hi ha tota la feina interna que fa l'institut per tal de promoure la participació, i per últim la tasca de les dinamitzadores de l'ajuntament que actualment estan intervenint a l'institut.

- Casal de Joves

Aquest ofereix un espai d'oci amb diferents propostes, tals com futbolí, billar, etc. En aquests hi poden accedir de dilluns a dijous totes aquelles adolescents que vulguin. És un espai obert. Tot i això, sempre hi ha un grup diana que generalment hi va de manera diària. Aquest grup, tal com diu la tècnica de joventut sovint s'ha mitificat per a un grup de joves transgressors, així ho podem veure en el següent fragment:

P8: "Sempre hi ha un grup diana i en funció de l'època et ve un grup més conflictiu o menys conflictiu. Però llavors van variant. Nosaltres obrim de dilluns a dijous i el que es va intentar va ser donar un canvi d'aires al casal, perquè sempre s'havia mitificat que al casal eren els delinqüents i tal. Bueno, relativament, clar, depèn de la perspectiva que tinguis". (E.P. 1)⁵

Amb aquest grup de joves la intervenció que es fa és diària, de la vida quotidiana. Les dinamitzadores intervenen amb els hàbits de les joves i el comportament. Es relaciona amb una participació de tipus 1 (vegeu Taula 1 - Tipologia d'accions), per tant malgrat que aquesta participació no està encarada a generar efectes comunitaris la resposta resultant pot produir transformacions socials. La intervenció són accions immediates del dia a dia, així ho manifesta la dinamitzadora:

P30: "I llavors aquests principalment van una mica a la seva, has de fer suport i principalment, *mediar* el conflicte i intentes provocar la participació i intentes provocar la reflexió. La figura de la dinamitzadora també és una mica "*dinamitzadora*", i has de provocar una mica i has de buscar, per exemple doncs un taller que duri molta estona doncs no, però un taller de fer un dibuix a un vidre doncs això els hi *mola*. I clar, vas buscant les maneres, has de ser molt flexible". (E.P. 2)⁶

És interessant destacar que al Casal en els darrers anys (abans de la covid) cada tarda hi accedien entre cinquanta i noranta joves. Tanmateix, hi havia una gran diferència entre gèneres, on aproximadament el 75% de les persones que hi accedien eren nois.

Alhora, des del Casal de joves hi ha una programació que proposen les dinamitzadores. Aquesta està enfocada a partir dels dies internacionals, amb l'objectiu de treballar diferents temes i fer un procés de sensibilització amb les participants. Es tracta de diferents activitats com ara tallers de cuina, torneigs, reptes, gimcanes, etc. Són activitats molt variades al llarg de l'any, ja que com

⁵ Vegeu Annex 1. Categorització.

⁶ Vegeu Annex 1. Categorització.

asseguren les responsables les joves necessiten varietat, en cas contrari la monotonia les avorreix i desenganxa. La participació en aquests espais és molt variada:

P29: “Aquí, ja et dic, a vegades és curiós perquè pot ser que hi participin els joves que venen i pot ser que vinguin altres joves interessats que els hi agrada aquest format. I altres vegades venen joves que els hi agrada aquest format i els usuaris habituals no”. (E.P. 2)⁷

És a partir d'aquests espais més informals que les dinamitzadores detecten les demandes i preocupacions de les joves per tal d'enfocar la seva tasca. Tanmateix, en tot moment les dinamitzadores treballen per tal de despertar les ganes de participar de les joves que accedeixen al recurs.

És interessant destacar el treball que ambdues professionals del Casal han remarcat. Tot i treballar a partir de les preocupacions de les joves i amb els dies internacionals com a guia, des de fa anys han tingut present la importància de treballar el gènere, i incorporar-lo en tota la seva tasca. La dinamitzadora del casal ho explica així:

P23: “Els casals de joves tendeixen a ser llocs on van més nois que noies. [...] I llavors per això també la tasca de feminitzar els espais. I resulta que aquest vint-i-cinc per cent de noies tenen un perfil més participatiu, són de les que demanen. De fet també la manera de feminitzar l'espai també és oferir racons de tranquil·litat, “de pintar ungles, de fer polseres” amb l'excusa d'aquesta activitat fas xerrades informals i detectes doncs cosetes interessants, problemàtiques, interessos...” (E.P. 2)⁸

Un altre aspecte que es treballa des del Casal de joves és el suport a iniciatives juvenils. Des del servei treballen amb les dues associacions juvenils del poble: La Garrinada (col·lectiu de festes) i el Calabrot d'Argent (Agrupament escolta). Els hi donen suport i acompanyament en tot el necessari.

Tanmateix, el Casal també treballa com a pont entre joves i ajuntament. És un espai on les joves es poden adreçar per tirar endavant les propostes que tinguin, ja que les professionals ofereixen un acompanyament i suport en aquells punts més complicats per les joves, com ara, la burocràcia. Tal com explica la tècnica, el que és més important és el vincle per tal de donar a conèixer aquesta funció:

⁷ Vegeu Annex 1. Categorització.

⁸ Vegeu Annex 1. Categorització.

P13: “El que intentem és, tu amb aquests joves fas un vincle a través de l’institut, llavors venen al casal i en el casal et fan propostes. Llavors doncs, vinga. Què vols fer? Què necessites? I llavors hi ha projectes que tiren” (E.P. 1)⁹

- Intervenció a l’institut:

Com s’ha explicat, a conseqüència del tancament parcial del Casal de joves les dinamitzadores s’han dedicat a treballar principalment a l’institut. Tot i això, una part d’aquesta intervenció ja es realitzava anteriorment.

Per una banda, hi ha la tasca amb la qual fa anys que treballen. Es tracta de realitzar un seguit de tallers a cada un dels cursos de l’ESO planificats a partir de les demandes de l’equip directiu i professorat. D’aquesta manera, des de l’institut es pot oferir una educació més completa en l’àmbit social i emocional a totes les alumnes, ja que el professorat sovint no té oportunitat per manca de temps o pel rol que ocupen.

Per altra banda, la intervenció que han introduït darrerament ha estat la intervenció de les dinamitzadores a l’hora del pati dels dimecres. Aquest és un moment on les professionals interactuen amb les joves, parlen amb elles, a vegades dinamitzen alguna petita dinàmica, etc. Tot i això, la intenció no és ser les protagonistes d’aquella hora ni preparar grans activitats, sinó que a partir d’estones de conversar busquen donar-se a conèixer i donar a conèixer la seva tasca. La intenció és que a poc a poc es creï un vincle entre les dues professionals i les joves, per tal de ser referents a qui puguin acudir sempre que necessitin. Alhora, és important donar a conèixer la seva tasca al Casal de joves per tal que amb el temps les joves hi acabin accedint més sovint. Com bé diu la dinamitzadora a l’entrevista “És una manera d’estar, el canal som nosaltres”. La finalitat final és acompanyar a les joves per fer un apropament tant al Casal com a l’administració pública de manera global, a partir d’aprofitar el perfil de dinamitzadora el qual es diferencia del rol del professorat.

- Institut intern:

Per últim, parlar amb la coordinadora pedagògica de l’institut ha donat una visió dels projectes que tenen internament, els quals es diferencien del treball de les dinamitzadores. Cal destacar que en els últims anys s’ha potenciat molt l’àmbit de la participació, la coordinadora pedagògica explica:

⁹ Vegeu Annex 1. Categorització.

P43: [...] “des de fa uns anys vam considerar que la participació era un valor i la implicació era un valor que havíem de treballar a l'adolescència, que és una competència transversal que forma part de la vida, i que és una consciència que t'acompanyarà i que sempre serà més positiva que negativa”. (E.P. 3)¹⁰

Així doncs, tenen diferents espais de participació on les alumnes poden participar d'una manera més o menys directa.

El principal eix pel qual treballen la implicació és el consell de delegades. Aquest ha funcionat des dels inicis de l'institut, tot i això s'ha buscat donar-li volta per tal de treballar i potenciar els valors anteriorment esmentats.

Així doncs, el consell de delegades està format per 70 alumnes representants de cada una de les classes de l'institut. Són les responsables de fer de pont entre la classe i la coordinació o professorat. Un punt a destacar per l'anàlisi és l'àmbit d'organització dels esdeveniments més socials a l'institut. Les delegades són les responsables de desenvolupar les accions que es fan al llarg del curs. De la mateixa manera que el casal de joves, estan guiades a partir dels dies internacionals, alhora han afegit el treball dels Objectius de Desenvolupament Sostenible ¹¹.

La intenció a partir del consell de delegades és oferir una visió del que significa la participació. S'intenta donar valor la seva tasca amb el reconeixement per part de la direcció del centre com també a escala municipal. Aquest aspecte és fonamental pel procés, ja que com exposen Chinman i Linney (1998) el cicle de l'empoderament adolescent necessita: “Participació en activitats significatives, com serveis a la comunitat, que ofereixen oportunitats pel desenvolupament de competències, reforç positiu i el reconeixement dels adults al llarg del procés”.

A partir d'aquest reconeixement cada any hi ha més persones interessades a participar com a delegades, també altres alumnes que puntualment s'afegeixen a l'organització de les accions.

En segon lloc, un altre espai on les alumnes tenen un espai de participació és a partir del servei comunitari que es realitza a quart d'ESO. Aquest s'ha incorporat en els darrers anys i representa

¹⁰ Vegeu Annex 1. Categorització.

¹¹ Objectius de Desenvolupament Sostenible: “El 25 de setembre de 2015, els líders mundials van adoptar un conjunt d'objectius globals per erradicar la pobresa, protegir el planeta i assegurar la prosperitat per a tots com a part d'una nova agenda de desenvolupament sostenible. Cada objectiu té metes específiques que s'han d'assolir en els pròxims 15 anys”. Extret de: <https://www.un.org/sustainabledevelopment/es/objetivos-de-desarrollo-sostenible/>

deu hores de formació i deu hores d'un servei a la comunitat. A diferència del consell de delgades aquesta participació és de forma obligatòria, ja que entra de manera curricular.

Aquest espai representa un apropament a l'acció comunitària, ja que tot i ser de manera obligatòria les alumnes estant reben exemples i experiència en el servei comunitari.

En tercer lloc, la coordinadora parla del projecte de medicació. En el qual les alumnes de manera voluntària reben una formació per més tard oferir el seu servei a l'institut. Per últim, dins l'institut es poden trobar diferents projectes puntuals on les alumnes poden participar voluntàriament de manera més directe, exemples d'aquests són la tona per Argenton o la recollida d'aliments.

- Mentors

Per últim, destacar el projecte de mentors i mentores. És un projecte que vincula totes les parts anteriorment esmentades, però que sorgeix a partir de l'AMPA de l'institut. Per tant he trobat convenient parlar-ne de manera separada.

Es tracta de la vinculació de les alumnes de segon de batxillerat a partir d'oferir un espai de suport acadèmic a la resta d'alumnat de l'institut. Les estudiants voluntàries d'últim curs reben una petita retribució. Actualment està situat al Casal de joves cada tarda, aspecte que afavoreix la relació amb les dinamitzadores.

En els últims anys ha sigut un projecte que ha funcionat de manera positiva, hi ha hagut sempre una alta participació. El projecte ha arribat a rebre premis en diferents ocasions. Hi ha una alta participació per totes les parts: alumnes de batxillerat com també de la resta.

- CATEGORIA 2 – BARRERES I OPORTUNITATS

Com s'exposa en l'apartat de categorització aquesta categoria està dedicada a les barreres i les oportunitats a l'hora de treballar i potenciar la participació juvenil a Argenton. Aquest apartat està dividit en diferents subcategories en funció de la temàtica.

- LIMITACIONS I PROBLEMES

Al llarg de la recollida de dades s'ha pogut observar diferents aspectes que frenen la participació de les joves. Sovint, aquestes barreres són repetides entre les entrevistes.

- Moment vital de les adolescents:

Primerament hi ha un factor que no es pot oblidar i cal tenir present. Aquest és el moment vital que viuen les adolescents, tal com exposen els diferents autors referents, el moment que viuen les joves es troba emmarcat per un context d'ambivalència i complexitat que les fa influenciades i en certa manera vulnerables al context social. Per tant, al llarg de les entrevistes s'ha pogut veure com influencia el tarannà de l'adolescència a l'hora de participar. Les adolescents viuen les inquietuds de les persones joves, les quals com Hopenhayn (2004) defineix, són tensions i paradoxes que marquen i amenacen la identitat al mateix temps.

Tal com diu la coordinadora pedagògica, les característiques de l'etapa es reflecteixen a l'hora de treballar la participació:

P44: "Mira la gestió és complicada en general i mira... Però jo la complicació que trobo, és a dir l'únic "però" és que jo crec que hi ha una part intrínseca en l'adolescència que és la deixadesa. Aquesta època de m'es igual tot i que aleshores moltes vegades estic en una assemblea d'aquestes i que *uau* els veus enganxats i tal, i podríem fer mil coses i que *guai* serà i després dius *vale*, recordeu-vos de fer la carpeta del *drive*, i: *cric cric cric cric cric*". (E.P. 3)¹²

Alhora, un altre aspecte que s'ha pogut veure en les diferents entrevistes ha estat la necessitat de la immediatesa que tenen de les joves, aspecte que dificulta la tasca de les professionals, ja que acostumen a treballar sobre una planificació que no afavoreix l'espontaneïtat. En canvi, per part de les joves es demana el contrari, així ho exposen:

P14: (...) "el que té també el perfil jove és que té un sentit de la immediatesa molt gran, no? Si vull fer un taller de *graffiti* el vull fer ara, i l'endemà ja no és el taller de *graffiti* sinó que és una altra cosa. Però Bueno, aquest és el joc". (E.P. 2)¹³

Per tant, la tasca de les professionals és l'adaptació a les necessitats i demandes de les joves i les seves característiques.

Les adolescents, per altra banda, acostumen a ocupar el seu temps lliure amb diferents extraescolars, tals com entrenaments de diferents esports, acadèmia d'idiomes, entre altres. Això fa que tot i que i que a vegades els interessen alguna activitat participativa és difícil mantenir un continuat compromís. És per això que tant la dinamitzadora del casal com la coordinadora pedagògica manifesten que contínuament tenen la sensació que les joves necessiten una persona que estigui insistint per a fer la feina necessària amb la qual s'han compromès.

¹² Vegeu Annex 1. Categorització.

¹³ Vegeu Annex 1. Categorització.

- Administració pública i institucionalització:

Un aspecte relacionat amb la part intrínseca de les joves és el distanciament envers les institucions. Consegüentment, com Hirscherman (1977, citat per Fulcarà, 2013) exposa, existeix un distanciament cap a l'administració pública: "cal tenir present la relació de les joves amb la política, ja que aquesta relació està en un moment de construcció, com també les nocions de les joves del fet públic i la seva praxi social".

Aquest fet es pot veure quan la dinamitzadora del casal explica la visió que tenen les joves sobre els recursos, la qual dificulta la feina:

P23: "Vull dir que és prou interessant, de fet per ells el casal per molt *guai* que sigui o per molt tot, "és una institució". No deixa de ser una institució. I suposo que el llenguatge que utilitzem tampoc acaba d'ajudar, sí que estem al dia i utilitzem... però és veritat que els codis de comunicació són molt diferents." (E.P. 2)¹⁴

Aquest aspecte es troba reflectit en tot l'estudi, ja que afecta que les joves no tinguin la intenció d'accedir als recursos per tal de demanar ajuda o buscar participar d'alguna de les maneres possibles.

Un altre punt relacionat amb les característiques del jove i la seva relació amb l'administració pública és la contínua pressió que tenen les professionals per complir amb les expectatives de les joves. A causa de la desconfiança envers l'administració és imprescindible cuidar el vincle amb les joves i tenir present que aquelles propostes que han parlat es portin a terme, ja que del contrari les joves perdran encara més la confiança. Per tant, és essencial tenir aquest aspecte present al moment de fer propostes amb les joves, ja que com diu la dinamitzadora: "[...]si se senten que no són escoltats és difícil". (E.P. 2)

Relacionat amb l'administració pública, es poden veure els canvis exposats en el marc teòric a l'hora de parlar de la innovació de les polítiques de joventut, les quals en els darrers anys han viscut un increment en el procés d'institucionalització a escala local. Argentona, doncs, no és una excepció i en els darrers anys les professionals han pogut veure aquest increment. Malgrat la satisfacció perquè es valori la feina, s'han vist afectades pel que fa a l'augment de control i de planificació del sector. Fet contrari a la immediata que demanen les adolescents.

¹⁴ Vegeu Annex 1. Categorització.

Alhora, les professionals destaquen que la poca valoració que té el sector social es veu reflectida a la seva feina. Consideren que el seu rol i la seva tasca es veu immersa en la infravaloració de l'àmbit social, el qual contínuament ha estat un sector vulnerable. Aquest aspecte es pot veure reflectit en la idea exposada anteriorment, on la tasca de les professionals s'ha vist fàcilment condicionada pels canvis de les noves polítiques de joventut. Un exemple és la tasca de la tècnica:

P4: [...] jo abans feina molta intervenció amb els joves. Vol dir que la meva jornada era gairebé intervenció, perquè anava a l'espai jove del cros, anava a l'institut... ara estic tot el dia aquí (referint-se a l'ordinador). Tot és gestió, i això fa molta pena eh. (E.P. 1)¹⁵

Referent a l'administració, un darrer aspecte que manifesten contínuament és la manca de personal, ja que tenen els recursos humans mínims. En cas contrari, podrien treballar d'una manera diferent i abastar més àmbits de manera global.

- Manca d'alts graus de participació:

Les propostes de les professionals es veuen enfocades a un grau de participació concret, sovint el grau de participació passiva. On consideren que no formen part d'aquell espai, però sí que en prenen part. Els espais d'alta participació actuals són limitats. Tal com exposa la dinamitzadora, sovint aquest fet és causat per la necessitat d'adaptació:

P27: "A veure, jo clar jo penso que el fet d'haver-te d'adaptar a grups tan diferents fa que també acabes proposant, *pues* sempre com unes mateixes activitats o fa que acabis adaptant a aquest grau de participació que ja et parlava. Que no és el més alt, i llavors ja no ho penses més enllà amb aquests nivells de participació més alts que potser sí que podries aconseguir. D'autogestió." (E.P. 2)¹⁶

Aquest fet es relaciona amb la idea que Garriga (2014) exposa sobre el qüestionament de les estructures que legitimen i exerceixen l'opressió sobre la joventut. És important tenir aquesta consciència present per tal d'evitar caure en la dinàmica que els processos individuals i col·lectius de presa de poder de les joves recaiguin exclusivament en la capacitat que tenen per adaptar-se dins l'hegemonia social existent. Aspecte reflectit en el següent fragment:

¹⁵ Vegeu Annex 1. Categorització.

¹⁶ Vegeu Annex 1. Categorització.

P34: “Llavors, s’ha de vigilar molt amb aquests lideratges, és el mateix que et deia de quan tu crees una cosa, però has de vigilar molt que ells també se sentin inclosos”(E.P. 2)¹⁷

Tot i això, en certa manera el rol de la dinamitzadora no afavoreix aquesta autogestió, ja que com bé diu ella: “[...] de fet, perquè també és la meva figura. Si hi hagués autogestió ja no faria falta”. (E.P. 2)¹⁸

Per tant, el conjunt de la institució és complexa per tal de treballar el nivell més alt de participació. Malgrat que aquest és l’objectiu final de les professionals, representa l’eliminació del seu mateix paper. Així doncs, treballen per tal d’acompanyar per aconseguir el nivell més alt possible, tot i ser difícil aconseguir el nivell d’autogestió per part de les joves. Sovint provoca una contínua dependència la rol de la dinamitzadora, qui acaba ocupant un rol protagonista en els projectes.

- Dificultat de comunicació:

Un aspecte que cal tenir en compte a l’hora de parlar de la participació juvenil a Argentina és la dificultat per arribar a totes les joves. Cal tenir present que aquesta investigació s’emmarca en una part específica de les joves, l’adolescència. Així doncs, les professionals manifesten la seva dificultat per poder connectar amb totes les adolescents. Sovint es troben que són les mateixes persones les que estan actives i obertes a la participació.

La dinamitzadora del casal diu:

P19: “[...] d’altra banda trobem que la participació moltes vegades recau com en les mateixes persones. De fet, qui està organitzant conjuntament amb nosaltres què fem pel dia de la LGTBifòbia? Doncs delegats o delegades. I Bueno... la participació és això, sol recaure bastant en les mateixes persones” (E.P. 2)¹⁹

Per tant, hi ha una doble dificultat d’accedir a totes les adolescents. Per una banda, és complicat poder connectar amb les joves que no estan vinculades al casal de joves i tampoc s’interessen pel dia a dia social a l’institut. Per les professionals no és fàcil accedir si les joves no mostren un mínim interès per conèixer la seva tasca.

¹⁷ Vegeu Annex 1. Categorització.

¹⁸ Vegeu Annex 1. Categorització.

¹⁹ Vegeu Annex 1. Categorització.

I per altra banda, existeix la dificultat que malgrat haver-se donat a conèixer amb una majoria d'adolescents és complicat fomentar la participació activa en cada una d'elles.

Així doncs, com bé diuen les tres professionals és important acceptar que no és possible arribar a tothom. Acceptar que malgrat que és el que interessaria des dels recursos, s'ha de tenir present que hi haurà una part d'adolescents del poble que no s'hi podrà arribar.

Per últim, relacionada amb l'anterior, la darrera barrera és la comunicació. A causa de la reiteració entre les professionals, es podria dir que és la principal dificultat.

Actualment la via de comunicació entre Casal de joves i adolescents és la xarxa social *Instagram*. Tot i que no tenen clar que a partir d'aquesta puguin arribar a les joves avui dia no tenen altra. Per tant, és un problema no poder difondre la seva activitat. Refent a aquest aspecte la tècnica diu:

P16: "Ara fem servir molt Instagram... a veure no ens serveix gaire. Al final la principal és l'institut. També és veritat que com tot hi has d'estar, has de ser-hi molt. I tenim molta feina (...). No sé, és que costa que ens segueixin eh, potser és pel nom de casal". (E.P. 1)²⁰

Per tant, com anteriorment s'ha exposat el principal canal són les mateixes dinamitzadores. Tanmateix, l'institut és clau per arribar a les joves com també el boca a boca entre les adolescents. L'*Instagram* el van incorporar amb el tancament parcial del Casal de joves.

De forma general, les professionals tenen clar que la comunicació amb els joves és un punt feble el qual han de treballar per poder enriquir la seva tasca.

○ BENEFICIS I OPORTUNITATS DE MILLORA:

A continuació es fa referència a aquells aspectes beneficiaris per a la participació de les adolescents que s'han pogut recollir. S'exposen les oportunitats existents que ajuden a potenciar-la, com també aquelles oportunitats futures de millora.

- Intervenció a l'institut:

Per una banda, es pot considerar la intervenció de les dinamitzadores de l'ajuntament a l'institut com una important oportunitat per treballar la participació juvenil. Així ho manifesta la coordinadora pedagògica de l'institut:

²⁰ Vegeu Annex 1. Categorització.

P67: “[...] És meravellós, és meravellós clar, tant de bo sempre pogués ser així. També no oblidem que la nostra feina a l'institut és d'educació més formal”. (E.P.3)²¹

Poder aprofitar el rol de dues persones externes a l'educació acadèmica, afegint que estan formades en l'àmbit és una via per tal de potenciar la feina que fan des dels diferents recursos. A partir d'aquest vincle poden aprofundir en l'àmbit de l'educació comunitària i la participació social.

Cal destacar que aquest fet és possible gràcies a la sensibilitat i implicació que hi ha actualment per part de la docència i la direcció de l'institut, ja que aquesta treballa de la mà per tal d'oferir al màxim d'oportunitats a la intervenció de les dinamitzadores. És important que des de totes les parts hi hagi una consciència i interès per treballar la participació, alhora, una bona relació per tal d'oferir un treball interdisciplinari des de totes les parts implicades.

D'aquesta manera hi ha la possibilitat d'oferir una educació transversal que va més enllà de l'educació acadèmica a totes les alumnes de l'institut.

És evident que aquest treball no és immediat, tal com s'exposa en el marc teòric (vegeu apartat 5.2.4 Acció comunitària) és important parlar de desenvolupament comunitari perquè no és un producte acabat sinó que és un procés que es va portant a terme. Així doncs, el desenvolupament és el fruit de l'acció i aquest aspecte el podem veure present en la visió que tenen les professionals sobre la intervenció:

P8: “Clar, clar, i que al final acabes sembrant. I és un *pal* baixar cada dimecres a l'institut, però això al final donarà els seus fruits. Ja veuràs i elles ho diuen, és brutal.” (E.P. 1)²²

Per tant, és cert que cal temps per a veure beneficis, però les professionals consideren que a poc a poc hi ha un vincle i una resposta. Tot i això, cal destacar el valor que les professionals donen a aquest fet, expressen estar conscienciades i entusiasmades per tal de seguir aprofundint en l'àmbit. Les professionals tenen clar que tot i no ser immediat és un procés perquè amb el pas del temps les alumnes representin persones més implicades a escala social.

Un aspecte positiu per a la participació és el paper de les adolescents espectadores, aquelles que no tenen una participació directa a l'hora de preparar o implicar-se en les accions. El qual, com s'ha parlat en el marc teòric (Vegeu apartat 5.2.7. Nivells i característiques de la participació) correspon a una participació passiva, on l'alumna consulta o assisteix a les accions

²¹ Vegeu Annex 1. Categorització.

²² Vegeu Annex 1. Categorització.

però des d'un rol passiu o semi-actiu, sense implicacions o responsabilitats. El paper d'aquestes alumnes es valora positivament.

En diverses ocasions les professionals mostren estar satisfetes amb la participació de l'alumnat que viu en segon pla la participació. Expliquen que cal tenir present que tot l'alumnat no serà participatiu, però és important que quan hi ha accions responguin de manera positiva.

P27: "La resposta és sempre molt bona. Sí, és a dir l'alumnat espectador, aquell que no mourà un sol dit mai per fer res sempre és molt positiva" (E.P. 3)²³

Per tant, un punt important per tal de promoure la participació és la visió de transformació de les professionals, les quals busquen que cada vegada hi hagi més joves amb una implicació directa. L'objectiu del seu treball és poder promocionar la participació oferint mostres, per tal de promoure el desenvolupament de les joves cap a persones implicades.

Els diferents projectes amb els quals treballen actualment (exposats a la categoria de metodologies de treball) són exemples de la manera en què ofereixen diferents models i estils de participació. Així exposa la seva visió la coordinadora pedagògica:

P28: "I aleshores això és molt positiu, súper positiu. Perquè com a mínim si tu no tens aquesta vocació participativa veus que hi ha gent que sí, i potser quan sigui més gran.... pot ser quan ets adolescent això no et movia, però tot són inputs. Més val tenir inputs positius que negatius, no?" (E.P. 3)²⁴

- Projectes actuals:

Per altra banda, a escala municipal les professionals manifesten un cert interès per part de les joves a participar, tot i diferenciar diferents nivells. Exemples d'aquest són les accions que s'han organitzat els darrers anys (anteriorment a la pandèmia) on hi ha hagut una alta participació, per exemple l'*Argentjove* (jornades participatives que van unir rap, *skate*, i *graffiti*).

P6: "Sí, l'*argentjove* també. Aquest va ser brutal. És que és molt xulo. I va haver-hi molta gent molt diferent. Estem intentant promocionar, però clar ara mateix... Covid" (E.P. 1)²⁵

Ahora, hi ha altres projectes que des de fa anys funcionen amb continuïtat. El projecte de les persones mentores és un exemple, el qual com s'ha exposat ha guanyat diferents premis per la

²³ Vegeu Annex 1. Categorització.

²⁴ Vegeu Annex 1. Categorització.

²⁵ Vegeu Annex 1. Categorització.

seva tasca, i segueix funcionant amb una alta participació després d'anys. Cal destacar que aquest projecte demana un compromís alt per part de les estudiants responsables, ja que, tot i ser retribuït, representa una alta dedicació d'hores. Per tant, es pot considerar que la participació juvenil té altes oportunitats, ja que quan les joves tenen els espais els aprofiten.

Lligat amb aquesta visió, un altre projecte juvenil que funciona al poble i té una gran resposta és el col·lectiu de festes: la *Garrinada*. Aquest és el responsable d'organitzar els concerts juvenils els dies pertinents, com ara la festa major. El més destacable sobre el col·lectiu és la figura de referència que ocupa per a les joves. Representa una via de comunicació o apropament per a les joves del poble, ja que el col·lectiu és referent per a una gran majoria de joves. La tècnica ho exposa així al parlar d'una possible proposta:

P7: [...] Que fos des de la màniga de Garrinada. Que fos Garrinada que diguessin ells busquen aquest grup i que fos cada mes. I segur que tindria èxit. Només per estar sota el paraigua de Garrinada. (E.P. 1)²⁶

- Propostes:

De la mateixa manera que s'han exposat els aspectes positius per potenciar la participació social de les adolescents, és interessant presentar aquelles propostes que s'han pogut recollir al llarg de les entrevistes, ja que es considera que totes elles són oportunitats de desenvolupament. No obstant algunes idees no puguin ser possibles actualment, es considera que de manera genèrica són una manera d'apropar la visió de futur i millora que tenen les professionals implicades.

La tècnica de joventut insisteix en el fet d'agrupar tots els recursos dirigits a joves, és a dir, reubicar tots aquells projectes, entitats o serveis que treballin específicament amb les joves per tal de reunir-los tots físicament.

Cal contextualitzar aquesta proposta, ja que actualment una part de l'espai on està ubicat el Casal de joves està sent enderrocat (tot i això el Casal es veu poc afectat). La tècnica parla d'aprofitar les reformes per fer un replantejament físic de l'àmbit de joventut. D'aquesta manera, facilita la vinculació de les joves amb els recursos, ja que s'aprofita la relació amb un recurs per tal d'apropar-ne la resta. Així és més fàcil l'accés i la promoció de la vinculació entre recursos i joves. Referint-se al Casal la tècnica exposa:

²⁶ Vegeu Annex 1. Categorització.

P9: “El que calia fer és ajuntar tots els recursos aquí. Una biblioteca gran, el casal de joves, i fins i tot un bar. Seria brutal. Això sí que funcionaria” (E.P. 1)²⁷

Una altra idea rellevant de cara al futur és la possible creació d'un consell de joves. El municipi compta amb el consell de la infància des de fa més de cinc anys. Aquest es valora de forma positiva, per tant, es planteja poder fer un seguiment a aquest per promoure l'apropament de les joves a les institucions públiques. Tot i això, la tècnica manifesta contradiccions amb el projecte, ja que considera que pot donar bons resultats i és una via de promoció de la participació de les joves però cal poder donar respostes realistes a les demandes per tal que no es generi un augment de la desconfiança envers l'administració. De la mateixa manera que el consell de la infància, configuraria una vinculació d'un grup de joves representants amb l'administració i política pública. Representaria la veu de les joves a les decisions polítiques.

- Paper de les professionals:

Per una altra banda, és interessant exposar la sensació de satisfacció que transmet la dinamitzadora envers la situació al municipi:

P17: “Llavors sí que és veritat que a Argentona jo crec que no està tan malament. Arribem als joves i que els joves participen. Acaben trobant els espais on participar” (E.P. 2)²⁸

Manifesta que el capital social a Catalunya es pot considerar baix, ja que no hi ha una cultura política de participació. Tanmateix considera que a Argentona hi ha un nivell alt respecte Catalunya.

Per últim, de la mateixa manera que s'ha parlat en altres ocasions, cal tenir present que la finalitat última és que els projectes puguin ser proposats i acompanyats, però que les joves puguin acabar agafant un rol d'autogestió independent de les professionals. Per tant, és un bon indicador que hi hagi grups de joves que tinguin ganes de tirar endavant alguna acció sense la necessitat d'un acompanyament o supervisió de professionals. Així ho exposa la dinamitzadora de joves, fent referència a l'institut:

P18: “el més interessant del tema participació és que tu puguis acompanyar, durant un temps puguis estar al costat i que acabi tirant sol. Aquest és l'objectiu. I llavors el fet de que ja vagin sortint petites comissions per treballar, per exemple el dia contra la LGTBfòbia. Això és fotut. Que acabarà en associacions o en col·lectius del poble. Llavors és tenir l'experiència aquesta,

²⁷ Vegeu Annex 1. Categorització.

²⁸ Vegeu Annex 1. Categorització.

tenir petites experiències participatives, de comissions que surtin fora del currículum escolar". (E.P. 2)²⁹

És clau tenir present que el rol de la dinamitzadora no pot ser de dependència pel grup, és imprescindible que es vegi reflectit en les accions de les joves.

○ CANVIS I TRANSFORMACIONS SOCIALS

Per últim, dins l'apartat de barreres i oportunitats es dedica una categoria als canvis i transformacions socials. Qualsevol procés social està immers en el context en que es troba, el qual condicionarà el desenvolupament, tant sigui en forma de barrera com en forma de benefici. Per tant, és rellevant fer un anàlisi del context social en el qual s'emmarca la participació juvenil a Argentona per tal d'estudiar l'evolució social o bé el moment en que es troba, entre d'altres.

- Moment vital de l'adolescent

De la mateixa manera, que en el marc teòric es fa un apropament a la posició de la persona jove dins la societat actual, al llarg de les entrevistes s'ha pogut comprovar la importància de tenir clara aquesta contextualització. Sovint es veu clarament reflectida.

Al llarg de l'anàlisi, podem veure que les característiques de l'adolescent són un aspecte a considerar a l'hora de treballar la participació. L'etapa vital que viu està caracteritzada per una desatenció de l'àmbit social i en conseqüència un baix compromís. Per tant el context vital i social es veu directament reflectit en l'actual estudi.

És adient estudiar el context actual per tal de saber els diferents moments socials en que les joves es trobaven avui dia, la dinamitzadora exposa la idea d'una evolució cíclica entre generacions:

P12: "Et diré que tinc la percepció que l'evolució és una mica cíclica. Té punts cíclics, és a dir, a vegades trobem una generació molt participativa i llavors trobem una que es mou més per uns interessos més concrets per exemple monopatinis, *bmx's* i sinó el patinet. Després tenim generacions zero participatives, que costa moltíssim. Han anat com canviant, i quasi que et diria que és una mica cíclic". (E.P. 2)³⁰

²⁹ Vegeu Annex 1. Categorització.

³⁰ Vegeu Annex 1. Categorització.

Per tant, és important saber el moment en que es troba la joventut per tal que el treball de les professionals s'efectui a partir d'aquest. És important ser-ne conscient, d'aquesta manera es podrà trobar l'objectiu oportú i es tindrà present quin grau de participació es busca i treballa.

P13: "Nosaltres per treballar els temes de participació era establir com uns criteris de graus de participació llavors teníem els usuaris que eren consumidors el primer nivell, bueno clar ja directament els que no volen fer res només jugar al futbolí quan venien al casal. Després els que són consumidors d'activitats, per tant tu ets qui proposa les activitats i comptarem amb més o menys encert depenent de si saps captar els interessos. Llavors després d'aquí ve un altre grau que seria el que ajuda mentre estàs organitzant una activitat. Un altre grau que és: proposo que feu aquesta activitat, la demanda, i després un grau més seria la demanda amb el "jo ho organitzo" i després ja, com a últim grau, l'autogestió". (E.P. 2)³¹

Com s'ha parlat, l'objectiu últim pel que es treballa és l'autogestió i la no dependència de les professionals. És per això que s'ha de treballar a partir del moment en que es troba el grup per tal que el procés s'apropi al nivell més alt de participació. Aquest és un aspecte que les professionals consideren que manca: els espais i projectes d'autogestió.

- Context social:

Per altra banda, un punt primordial del context social és la incorporació de les noves tecnologies en el dia a dia. Aquest és un aspecte que ha transformat les interaccions socials de les persones, específicament la de les joves, entenent que aquestes són més vulnerables als canvis. Les noves tecnologies suposen menys interaccions entre persones, ja que la població té el telèfon mòbil molt a l'abast.

Aquesta nova incorporació es pot veure reflectida en el model de societat, la qual en els darrers anys s'ha vist individualitzada. Les noves tecnologies eliminen interaccions amb altres persones. Com Beck (2002) exposa, el principal element de l'actual realitat és l'individualisme enfront dels interessos de la col·lectivitat. En conseqüència, aquest punt comporta la dissolució de la societat de classe com a referent d'organització i la interpretació social, fet que frena la participació.

Per altra banda, les professionals relacionen aquest fet amb el baix neguit que les joves tenen avui dia, exposen que els darrers anys hi ha menys conflicte. Referint-se al grup Diana del Casal de Joves la dinamitzadora ho exposa de la següent manera:

³¹ Vegeu Annex 1. Categorització.

P3: “Però també és veritat que hi ha hagut èpoques molt més conflictives que ara. Jo... ara els veig més tranquils, més tous, abans hi havia molt més conflicte. És molt diferent el conflicte ara, abans hi havia aquí uns conflictes brutals, no sé per què. Potser perquè estem més individualitzats, amb les noves tecnologies, no hi ha tanta interacció. Amb això jo he notat un canvi, no es revolucionen, però tampoc demanen *marde*. No tenen neguit. O almenys els que venen”. (E.P. 1)³²

- Diferents realitats socials:

Respecte la realitat social un aspecte interessant que viuen les joves és el fet que aquesta s’acostuma a allunyar de la realitat social que viuen les professionals. És un aspecte que es pot considerar com a negatiu o barrera a l’hora d’apropar el treball de les professionals a les joves. Tot i això, és un fet que gairebé sempre serà present, per tant és important poder treballar a partir d’aquesta realitat i no veure-la com a un punt negatiu sinó un lloc des del qual treballar. La tècnica exposa que es necessita més professionals joves per poder rebatre-ho, però per manca de recursos no és possible:

P11: “Però sí que és veritat que tenen una realitat molt diferent de la que tu vius, perquè tu..., jo com adulta ja no, ja no sé la realitat del jove. O la coneixes per ja no la practiques ja no la incorpores. I clar, seria bo que algú gestionés això del casal, però bueno ho fem nosaltres.” (E.P. 1)³³

Ahora, manifesta que la diferència de realitats va més enllà de les discrepàncies entre professionals i joves, considerant que tampoc es troba una realitat social homogènia entre joves. És evident que dins una societat cada context serà particular i específic, s’ha de treballar a partir d’aquesta heterogeneïtat, ja que cada una de les realitats socials es veuen reflectides a l’hora de participar. Així ho exposa la tècnica:

“P10: [...] Nosaltres com qualsevol persona, eh? Tu tens uns ideals. Tens una pedagogia al cap que al final moltes vegades no lliga amb la realitat que hi ha en el carrer. (E.P. 1)³⁴

- Cultura política:

Amb relació a les transformacions socials que viu la participació juvenil, però allunyant-nos del dia a dia de les joves, un aspecte a considerar són els canvis de l’administració pública. Amb

³² Vegeu Annex 1. Categorització.

³³ Vegeu Annex 1. Categorització.

³⁴ Vegeu Annex 1. Categorització.

l'augment d'institucionalització de la regidoria de joventut, i en general de l'administració pública, la participació s'ha vist afectada a causa de la demanda de més control i més burocràcia.

Un aspecte que exposa la dinamitzadora és la visió de la participació social a escala nacional. La qual va estretament lligada del concepte de capital social, el qual segons Putnam (2000) incideix en la percepció de confiança, de reciprocitat envers les altres i en la participació social. Aquest concepte relaciona la idea de la dinamitzadora quan diu:

P20: "T'haig de dir que vull dir que no estem tan malament. En el sentit de si tu mires a nivell nacional, no hi ha un... (...) però no hi ha capital social molt gran, és a dir, no hi ha una cultura política de participació. Per què? Perquè vivim en una cultura política representativa que ja ens va bé: voto i ja faran i a més a més puc criticar allò que no m'agrada". (E.P. 2)³⁵

Així doncs, la participació de les joves a Argenton es troba immersa en una societat on el capital social és baix i per tant, els punts que fa referència l'autor Putnam no es troben presents, en conseqüència la disposició a dependre de les altres i a ajudar-les. En conclusió, la implicació social és feble a causa de la falta d'una cultura política global de participació.

- Participació com a desenvolupament de la transformació social:

En el transcurs de les entrevistes es pot veure el context social estudiat en el marc teòric. Hi ha un augment de la desconfiança i apatia de la ciutadania respecte a la política i les institucions representatives. Com s'ha vist les professionals manifesten la importància d'una cultura política de participació per tal de rebatre la situació política. Manifesten que "quan tu participes en coses, en debats, estàs més... ets més obert al pacte, a la cooperació". (E.P. 2)

Podem veure la necessitat de fer-hi atenció tenint present que l'acció comunitària representa una acció social que genera un conjunt de relacions socials desenvolupant així moviment dins el grup (pensar, reflexionar, canviar, actuar, etc.).

La participació figura una via de control als governs i en conseqüència un major control de les mateixes vides. Bourdieu (2007) citat per Garriga (2014) exposa que és un punt clau per combatre el constant control que hi ha a les vides de les joves. La dinamitzadora del Casal ho explica de manera molt clara relacionant la idea amb la feina que fan amb les adolescents:

P23: "Que és que a més trobo molt interessant que la gent participi en coses així, en debats així, perquè llavors també estem exercint més control als governs. Clar perquè en el moment en què tu participes estàs dient, "eh, jo em puc organitzar en qualsevol moment". Això és pressió, fa pressió i

³⁵ Vegeu Annex 1. Categorització.

per tant, això farà que els governs que tinguem com a mínim s'esforçaran per ser més eficients perquè tenen aquests grups de pressió. Per això és interessant que ja passin a l'institut, que vagin dient: "Sí, ho estem fent així, però ho podríem fer *aixa*" (E.P. 2)³⁶

- Necessitat de mostrar exemples:

Per últim, cal fer referència a la idea que insisteix la coordinadora pedagògica i en la que es basen les seves línies de treball. Fa referència a la importància que les joves, i en general la població, tinguin exemples i mostres de participació per tal que en el seu imaginari la participació tingui lloc. Exposa que és necessari insistir al llarg de la vida en donar exemples per confiar que la participació social és important i comprendre que suposa un desenvolupament personal i social. Principalment cal insistir-hi a l'etapa evolutiva que viuen les adolescents, ja que com exposen els autors Chinman i Linney (1998), l'adolescència sovint representa un període de crisi d'identitat i formació, i és a partir de la participació a activitats significatives que es pot contribuir a donar estabilitat als rols i funcions que desenvolupen, i a desplaçar la falta generalitzada d'objectius o direcció.

Vist això, serà a partir d'aquesta mostra de valorització de la participació que les joves tindran vides més implicades. Fent referència a les joves del poble compromeses en diferents projectes la coordinadora pedagògica diu:

P29: "Perquè ho esteu mamant i no ho heu deixat de mamar. I sempre ho feu, perquè teniu molts inputs, en la vostra vida diària, no? En el vostre creixement que us estan dient que els valors de cau són importants, són per sempre" (E.P. 3)³⁷

Per tant, la idea que defensa i en conseqüència a partir de la qual treballa és en generar aquests inputs per tal de promoure una població més implicada i conscienciada socialment. Alhora, insisteix en la idea que s'han de promoure al llarg de tota la vida, especialment a la joventut ja que sinó es pot atribuir la participació i implicació a les etapes, fomentant així la idea de deixadesa a la joventut:

P28: "[...] si fora de l'escola de primària no ho fem, tendiran a pensar que allò del dia de la pau és de petits, i que no té importància. Si el Consell de delegats a primària és molt fort, però després a secundària com que allò ja ho saben fer, allò ja ho han après perquè potser és el que podem pensar, i no insistim i no li donem valor pensaran que allò és de petits. I segur que no seran uns ciutadans adults i adultes de futur participatius. És a dir, per a mi el que fa que una persona sigui

³⁶ Vegeu Annex 1. Categorització.

³⁷ Vegeu Annex 1. Categorització.

participativa o no, a veure hi ha persones que ho són perquè ho són i no cal fer res, però depèn dels teus inputs” (E.P. 3)³⁸

- Visió de futur:

Tot i que les professionals tenen clar que no es pot tenir tota una població implicada en la seva plenitud, consideren que darrerament han pogut veure un increment en l’interès a participar de les joves, principalment pel que fa en l’àmbit de l’institut. La coordinadora pedagògica ho manifesta així:

P34: “Hi ha una gana, hi ha més persones que tenen ganes de fer una participació més activa, com que més joves tenen clar que volen participar d’una manera més oberta. O, potser és perquè fomentem és que no ho sé, i això no ho puc saber”. (E.P. 3)³⁹

Per tant, amb el pas del temps a partir d’aquests inputs positius es confia que hi haurà més joves implicades gràcies a un entorn afavoridor per participar, però cal seguir insistint i treballant-hi.

- CATEGORIA 3 – VISIÓ DE LES JOVES:

A continuació es fa un anàlisi de les dades recollides a partir de les converses que realitzades amb diverses joves del poble, totes elles en format entrevista. De la mateixa manera s’exposa en l’apartat corresponent, aquest apartat està encarat a estudiar què diuen les joves sobre el fenomen de la participació social, quin és el seu paper i quina perspectiva tenen de la situació a Argenton. Aquesta categoria principalment respon a l’objectiu inicial d’analitzar les necessitats i interessos de les joves, per tal de donar veu a les seves idees.

Cal destacar que a partir d’aquest anàlisi no és possible tenir una visió referent del que opinen totes les joves, ja que les dades recollides representen l’opinió de nou joves i per tant no s’apropa a una majoria.

Cal tenir present que cada experiència és personal i que per tant són molt diferents entre elles. Així, la intenció és fer una aproximació amb les dades recollides, tenint present que cada persona viu una realitat molt diferent. Cal destacar aquells punts en comú entre les joves i aquelles idees rellevants que les entrevistes han ofert.

Aquesta categoria està dividida en quatre subcategories diferents:

³⁸ Vegeu Annex 1. Categorització.

³⁹ Vegeu Annex 1. Categorització.

○ INTERESSOS I ACTIVITAT ACTUAL

Al llarg de les entrevistes s'ha volgut preguntar sobre quines són les activitats que fan avui dia les joves, i consultar en què dediquen el seu temps lliure. D'aquesta manera poder veure quins interessos tenen i en quins casos dediquen el seu temps en implicacions socials.

De manera global, en la gran majoria d'entrevistes ha coincidit que en el temps lliure (fóra del horari escolar) totes les joves fan alguna activitat extraescolar, ja sigui d'esports (la gran majoria), com també alguna acadèmia d'idiomes.

Per altra banda coincideixen que quan no tenen cap activitat a fer es queden a casa, ja sigui estudiant, mirant sèries, pintant, o altres activitats de distracció personal; O bé, es troben amb amistats pel poble. Totes elles manifesten que quan estan amb les amistats es queden al carrer en qualsevol lloc on estar, ja sigui una plaça, un banc, o un parc on no molestar a ningú ni que ningú les molesti. Entre elles coincideixen amb els llocs on es troben, són els llocs més transcorreguts i els quals representen punts de trobada entre les diferents joves. Una de les joves ho explica de la següent manera:

P14: "El que més m'agrada d'Argentona la veritat és que és el centre i em sento molt a gust allà perquè sento que hi ha més gent allà habitual. Doncs, al ser el centre és on s'acumula més gent d'alguna manera, però tampoc és una cosa bromadora. [...]" (E.J.6)⁴⁰

En cap cas han manifestat participar en algun moviment social, malgrat que algunes estan vinculades amb l'agrupament escolta.

○ NECESSITATS I DEMANDES

En segon lloc, s'ha volgut recollir totes aquelles demandes que les joves han proposat, com també les necessitats que consideren no tenir cobertes a Argentona.

Abans, cal destacar la definició que Romero, Inglada, i Grande (2009) fan del terme de la participació social: "acció i efecte de prendre part en tot el relatiu a la societat" i per altra banda la idea de Hirscherman (1977, citat per Fulcarà, 2013) respecte: "donar veu als joves per evitar la seva sortida". A partir d'ambdues idees és interessant comprendre la necessitat d'aquesta categoria, ja que va encarada a oferir l'espai per donar veu a les seves necessitats.

⁴⁰ Vegeu Annex 1. Categorització.

- Un espai on estar:

Primerament, i estretament relacionat amb l'últim punt de l'apartat anterior, totes les joves coincideixen en la demanda d'un espai per poder estar. Com s'ha dit anteriorment, moltes busquen un lloc per trobar-se amb les amistats i poder estar sense molestar a ningú. A falta d'aquest estan pel carrer a algun lloc qualsevol.

Així doncs, en moltes ocasions han fet la demanda d'un espai que reuneixi a les joves per poder passar l'estona sense molestar a ningú, en són exemple els següents fragments:

P7: "Al final *pues* un lloc tranquil sense molestar" (E.J. 2)

P9: "No sé hi ha moltes coses que... no sé, algun lloc que no molesti, poder-la *liar* sense molestar. Perquè és això bàsicament nosaltres el que busquem. Perquè al final la policia ve si fem molta música, i perquè no la *liem*" (E.J. 2)

P18: "[...] Jo crec que ara la covid pot faltar com més vida. Sí tipo algun lloc per anar tipus, no sé. És que no sé com explicar-ho. Un espai on anar, estar allà, tipo un Mataró parc saps?" (E.J. 5)

P22: "Igual que hi ha parcs per als nens petits. M'agradaria un espai on estigués així, més pensat per adolescents i tal" (E.J. 6)

P25: "Jo crec que una cosa que necessitem els joves són espais on estar. On si volem quedar, perquè pots anar aquí a la *half* encara que està una mica molt allunyat del poble, està destrossada, tampoc t'hi pots assentar perquè a certes hores està ple de nens petits. Llavors, un lloc on es pugui reunir el jovent al carrer, ni que sigui una sala amb bancs o algun lloc així." (D1, E.J. 7)⁴¹

Alhora, algunes de les joves fan esment en el fet que no només sigui un lloc on estar amb les amistats sense relació entre elles. Sinó que pugui representar un lloc de trobada i vinculació on hi hagi activitats concretes organitzades, ja sigui per exemple, torneigs de futbol:

P12: "Que uneixi, no a tothom, però que se sàpiga. Que no sigui "ah, el casal de joves" i que sempre estigui ocupat. No? Que sigui algo més concret per algo. Per fer algo." (E.J. 3)

P17: "Bueno, sí, en general més coses pels joves. Que hi hagi més activitats: concerts, torneigs. Que es pugui ajuntar la gent del poble i fer algo. Amb esport és fàcil. I amb festa" (E.J. 4)⁴²

⁴¹ Vegeu Annex 1. Categorització.

⁴² Vegeu Annex 1. Categorització.

Aquesta demanda fa referència a la definició que diversos autors fan sobre la participació social i cívica la qual defineixen com a “la possibilitat de trobada per anar redefinint des de les relacions socials el mateix concepte de qualitat de vida, de necessitats i de formes de satisfer-les, de maneres de posicionar-se al món i situar-se davant la vida” (Romero, Inglada, i Grande, 2009). Cal destacar que l'autor manifesta que aquesta va lligada a un procés de transformació col·lectiva, on hi ha una reducció de les desigualtats socials sobre la base de redistribució i intercanvi de poder, de recursos, de coneixement.... Per tant, a través de la demanda d'un espai on ajuntar les joves per tal de compartir l'espai i poder general una dinàmica conjunta es fa referència a una de les bases de la participació social.

- Activitats festives:

De la mateixa manera que es veu en el fragment P17, les joves coincideixen que l'esport i les activitats més festives són punts d'unió entre la majoria d'elles. Les activitats més festives com concerts a les nits són punts que a totes interessen i asseguren que funcionen bé, ja que totes joves hi tenen interès i hi participen.

Aquest interès, però, manifesten que no està cobert. En moltes ocasions asseguren que les adolescents són el punt intermedi entre infància i una joventut més adulta, i això es veu reflectit a les activitats proposades des de l'ajuntament. Les quals en la gran majoria d'ocasions les accions van dirigides a jovent adult (com per exemple la programació de la Garrinada, la qual principalment va dirigida a joves majors d'edat) o sinó, les activitats estan pensades per a infants, amb les quals no se senten representades. Les joves ho expliquen així:

P4: [...] “a la festa major sempre diem que poc hi ha per nosaltres, no? Tipo a la nostra edat. Potser més gran ja no. O tot és de molt petits, tipo gegants i tal o tot és de ja més grans que nosaltres no entrem. I llavors el que ens queda és la fira.” (E.J. 1)⁴³

Fent esment a aquest últim fragment, el qual fa referència a la festa major del poble, en altres entrevistes han manifestat la necessitat d'espais en aquesta festivitat. Principalment, pel fet que el col·lectiu de festes que actualment existeix – la Garrinada – està encarada a preparar la part juvenil d'aquesta festa. Per tant, representa un referent a l'hora de participació juvenil per a totes les joves del poble, però la seva activitat no està encarada a adolescents. Una altra de les joves entrevistades en fa referència de la següent manera:

⁴³ Vegeu Annex 1. Categorització.

P24: “Jo crec que estaria bé doncs que els joves poguéssim aportar més coses així de, en comptes de només ser la Garrinada que és organitzada pels joves i és com més pels joves o joves adults. Tot *lo* altre per exemple de festa major acostuma a estar pensat més per als nens o també per la gent gran i sento que podríem fer més activitats per adolescents i joves.” (E.J . 6)⁴⁴

- Altres propostes:

Per últim, al llarg de les entrevistes s’ha pogut recollir altres propostes més concretes i específiques de les joves entrevistades. Tot i això, tal com s’ha dit al principi de l’actual categoria, aquestes són només un recull d’una part molt concreta de la joventut d’Argentona. Per tant, no es considera adient fer una gran argumentació de cada una de les propostes, ja que les que han estat repetides i que s’han considerat representatives de les joves del municipi s’han exposat de forma desenvolupada anteriorment. Així doncs, a continuació s’anomenen les propostes concretes:

- Poliesportiu obert per a tothom a diferents hores
- Barres esportives
- Cinema a la fresca
- Espai verd on poder passar l’estona
- Pista de futbol oberta
- Cursos i tallers alternatius, no sempre els mateixos

○ PERCEPCIÓ DELS SERVEIS/RECURSOS

- Visió dels projectes:

En tercer lloc, s’exposen aquelles idees recollides respecte a quina és la visió que les joves tenen sobre els serveis, principalment la visió del Casal de joves i les vies de suport o aproximació que hi ha entre les joves i l’administració pública del municipi.

A partir de les entrevistes realitzades, s’ha pogut veure que la visió que les joves tenen del Casal de joves sovint és entravessada, ja que redueixen el dia a dia del casal amb el projecte de les mentores (alumnes de segon de batxillerat). En moltes ocasions al moment de preguntar si coneixen el Casal de joves i les activitats que hi fan han contestat en referència al projecte de mentors. En altres ocasions relacionen el Casal de joves amb l’edifici on s’ubica i les moltes altres entitats que s’hi troben. Un aspecte que la tècnica de joventut també en fa referència al dir que, hi ha moltes entitats diferents i a les joves els fa respecte entrar.

⁴⁴ Vegeu Annex 1. Categorització.

Per tant, de manera general es pot veure que el projecte de les alumnes mentores de segon de batxillerat tenen clar com funciona, alhora, tot i que elles mateixes no hi participen de manera habitual parlen de persones conegudes que sí. En canvi, pel que fa a l'activitat del Casal de joves en parlen de manera general, relacionant-ho amb l'ajuntament i en alguns casos amb les dinamitzadores. Referint-se al Casal de joves, una d'elles diu:

P14: "Sé que fan *lo* dels mentors i que sempre hi ha coses rollo de l'ajuntament"(E.J. 3)⁴⁵

Es pot veure que les joves no tenen clar cada un dels projectes. Tanmateix, una altra de les joves entrevistades sí que fa referència al casal de manera clara. Exposa que té coneguts propers que hi accedeix:

P6: "(...) molts amics meus hi han anat i Bueno s'hi passaven allà les tardes. Bàsicament era un espai on no tens lloc on anar i en comptes d'estar pel poble vas al casal de joves i hi ha el futbolí, hi ha ping-pong, hi ha gent que es preocupa una mica per tu. Per a mi és un punt de trobada, ara ja no perquè som massa grans". (E.J. 2)⁴⁶

Alhora diferència dos espais, els quals un d'ells relaciona amb l'oci (futbolí, billar, etc) i un altre amb les activitats més a l'estil de tallers i xerrades vinculades a les dinamitzadores.

- Vies de comunicació amb l'ajuntament:

Pel que fa a vies d'apropament a l'ajuntament, se'ls hi fa complicat explicar de quina manera durien a terme les seves propostes. Algunes de les joves exposen que es dirigirien a l'ajuntament directament, algun dels exemples són els següents fragments:

P4: "Pues jo crec que entraria a l'ajuntament i ho diria, i diria amb qui he de parlar." (E.J. 1)

P28: "Doncs aniria a l'ajuntament, si ho fes aniria com a l'ajuntament..." (E.J. 5)⁴⁷

En altres ocasions, com s'ha vist anteriorment, les joves tenen de referent el col·lectiu de la Garrinada per la seva vinculació amb l'ajuntament, malgrat que no tenen clar com funciona.

P32: "La veritat és que no tindria ni idea de com fer-la, sé que la garrinada al final l'organitzen els joves i que s'organitzen amb l'ajuntament per com l'espai els diners i tot, però jo d'aquestes coses la veritat és que encara no estic gaire ficada" (E.J. 6)⁴⁸

⁴⁵ Vegeu Annex 1. Categorització.

⁴⁶ Vegeu Annex 1. Categorització.

⁴⁷ Vegeu Annex 1. Categorització.

⁴⁸ Vegeu Annex 1. Categorització.

Per altra banda, s'ha pogut veure la poca confiança i relació que hi ha respecte a l'administració pública amb el següent fragment:

P10: "Uf la veritat és que mai hem demanat si teníem... sempre ens hem apanyat sense necessitar l'espai. És que mai ens ho hem plantejat preguntar, preguntar si podíem... és que no hi comptem en preguntar. Si... ja ens apanyem a fora del casal. Diguéssim, sense comptar amb el casal". (E.J. 2)⁴⁹

Aquest és un aspecte que no sorprèn, ja que com diuen la majoria d'autors, la relació entre jovent i política és una relació que està en construcció, com també les nocions del fet públic i la seva praxi social. Per tant en l'últim fragment es pot veure reflectida aquesta idea. Alhora, es relaciona la convicció de les joves respecte les polítiques, les quals no suposen un element de suport. Així, es pot veure la idea que Hopenhayn (2004) presenta referent a la situació d'ambigüitat que viuen les persones joves, les quals es troben entre "receptores de polítiques i protagonistes del canvi", per tant es veuen tensades entre la dependència institucional i el valor de la participació autònoma.

Per últim, l'entrevista al grup de delegades es va poder comprovar que són un grup de joves implicades socialment i que en conseqüència estan més assabentades tant de les vies de participació i de suport com de les activitats del Casal de joves. En aquesta ocasió, en preguntar a qui es dirigirien per fer una proposta van tenir clar que les dinamitzadores del casal són les qui ocupen aquest rol. A partir d'aquest exemple es pot comprovar com el paper de les dinamitzadores representa un rol de referència al llarg del temps per a aquelles joves més implicades:

P35: "Jo aniria al casal de joves. A l'A i la S i demanaria, i després suposo que aniríem a l'ajuntament" (D1, E.J. 7)

P36: "Jo les conec a elles perquè vaig estar al Consell d'infants d'Argenton a cinquè i sisè, vaig estar anant dos anys al casal de joves i a més tinc una germana que també hi ha estat molt. També han estat venint a fer els cursos i tallers aquests aquí a l'institut". (D1, E.J. 7)⁵⁰

En conclusió, per una banda és complicat la diferenciació del projecte de mentores del projecte del Casal. Tenen més coneixença del primer i en la majoria d'entrevistes no saben què es fa al segon.

⁴⁹ Vegeu Annex 1. Categorització.

⁵⁰ Vegeu Annex 1. Categorització.

Però alhora, hi ha joves que tenen clar que el Casal de joves és un espai per a elles, on a banda de suport acadèmic fan altres activitats. Com bé diu una de les joves representa “un espai per estar en comptes d’estar pel carrer tot el dia”, on “hi ha gent que es preocupa una mica per tu”. I per últim, destacar que aquelles persones més interessades a participar coneixen el rol de les dinamitzadores, les quals ofereixen suport i són la via d’accés a l’ajuntament.

○ PARTICIPACIÓ I COMPROMÍS SOCIAL

En quart lloc, i darrer de l’anàlisi, s’ha dedicat una categoria a la visió que tenen les joves sobre el seu compromís social. Agrupa totes les explicacions que s’han pogut recollir respecte quina és la situació que creuen que ocupen i quina és la implicació que aquesta suposa.

- Visió del seu compromís:

Primerament, pel que fa a la visió que tenen les joves sobre el seu compromís en vers la societat i amb el poble hi ha moltes visions diferents, però sovint coincideixen en els punts clau.

Pel que fa a la idea de la deixadesa i la poca implicació social de la joves (la qual s’ha repetit al llarg de l’anàlisi), elles també en són conscients a nivell global i ho exposen repetidament. Ja sigui en primera persona o parlant d’altres companyes, qui no veuen factible que agafi un compromís. De la mateixa manera que les professionals, tenen interioritzat que la participació acostuma a recaure sobre les mateixes persones. Així ho manifesta una d’elles:

P3: “És que més que res *sudaria* bastant a la gent eh. És que jo potser, o la gent que és mes així de sempre, pues sí. Però *cani* i aquests pues els hi és igual”. (E.J. 1)⁵¹

Per tant, són conscients que la participació social i el treball per promoure aquesta arriba a certa gent, i hi ha d’altra que es queda al marge. Com Beck (2002) exposa, el principal element de l’actual realitat és l’individualisme enfront dels interessos de la col·lectivitat. I és en aquest punt on es veu clarament, ja que aquesta realitat comporta la dissolució de la societat de classe com a referent d’organització.

Tanmateix, quan les joves han parlat del compromís personal ha estat en la majoria de situacions sense un clar convenciment. Els següents fragments són exemples d’aquest fet:

P12: “No crec que els joves d’avui en dia puguin aportar res” (E.J. 3)

⁵¹ Vegeu Annex 1. Categorització.

P13: “Jo com a personalment no. Però jo crec que els joves en general sí” (E.J. 4)⁵²

Tot i això, s’ha pogut comprovar que en les situacions que senten que el futur està a les seves mans, com també en els aspectes que tenen una conseqüència de cara al futur sí que han fan referència amb una certa responsabilitat. Exemples d’aquest punt són els moviments pel canvi climàtic, senten que seran elles qui sortiran perjudicades. Com bé una de les joves diu:

P14: “Perquè els que ara són joves després seran grans”.(E.J. 4) ⁵³

Respecte el compromís amb el qual s’identifiquen és clara la relació amb la idea que Chinman i Linney (1998) exposen en una de les dimensions del cicle de l’empoderament adolescent. On manifesten que les adolescents busquen activitats de participació que vagin acompanyades d’un reforç positiu i el reconeixement de les persones adultes al llarg del procés. És a partir d’una de les experiències que s’ha pogut recollir, que les joves reclamen el reconeixement i recompensa de l’adult per l’acció realitzada, en cas contrari falta un interès per a realitzar l’acció.

Per últim, pel que fa al compromís que consideren tenir es pot destacar principalment dos que s’han repetit en la majoria d’entrevistes. Per una banda expressen la intenció de cuidar i tractar bé el poble. Es pot veure un sentiment de pertinença envers al municipi i en conseqüència una intenció perquè aquest estigui net i ben cuidat, diferents joves fan referència a aquest aspecte de les diferents maneres següents:

P10: “Jo el que veig és que el meu compromís és com intentar-lo tractar netament. En plan, no m’agrada gens que estigui brut el meu poble”(E.J. 3)

P15: “Però més a nivell de poble. No sé. Reciclar més, no sé lo típic”(E.J. 4)

P16: “Tipus, no sé què hi hagi més papereres, perquè això de què... no hi ha que papereres. A cada cantonada hauria d’haver-n’hi una”. (E.J. 5)⁵⁴

I per altra banda, exposen el deure per part de les joves de mantenir la vida activa del poble. Com bé explica una de les joves: “crec que podríem fer bastant pel poble perquè al final el que fan els joves és donar una mica de vida allà on estan” (E.J.6). Per tant, de manera general com s’ha vist a la categoria de necessitats i demandes les joves busquen un espai on relacionar-se amb altres joves del poble per tal de crear vincle dins el mateix municipi.

⁵² Vegeu Annex 1. Categorització.

⁵³ Vegeu Annex 1. Categorització.

⁵⁴ Vegeu Annex 1. Categorització.

Podem veure clarament reflectit aquesta idea amb la mirada que manifesta (Carmona i Rebollo, 2009 citat per Ballester, 2013), la qual descriu que l'acció comunitària pren sentit en el moment que es proposa dinamitzar i enfortir els vincles socials entre aquells actors que conviuen en un mateix territori o àmbit institucional, per tal d'aconseguir millores en la qualitat de vida de les persones. Per tant, es considera que la idea que s'exposa en el següent fragment (al preguntar pel compromís de les joves) i que és repeteix al llarg de les entrevistes, respon a la participació social i cívica que citen els autors Romero, Inglada, i Grande (2009):

P7: "Mantenir la joventut del poble home! Sobretot fent festes i organitzant tipo concerts i organitzant tipo festa major, que és bàsicament el més fàcil. Perquè muntar festes al final tothom s'anima per organitzar i festes és el més fàcil, el primer que em ve al cap. És el que ens motiva més". (E.J. 2)⁵⁵

6.4 DISCUSIÓ DE RESULTATS

A partir de l'anàlisi de dades s'ha pogut fer una aproximació descriptiva al fenomen estudiat. A continuació, es fa una discussió i interpretació dels resultats més rellevants. Fet que suposa anar més enllà podent generar interpretacions sobre les dades obtingudes.

Amb el fi d'aprofitar l'actual anàlisi per seguir un possible procés de millora, l'apartat de discussió està organitzat proposant possibles guies de treball. Per tal de completar el treball es considera rellevant exposar les necessitats detectades més rellevants com també unes possibles línies de treball, per facilitar el possible seguiment d'aquest estudi.

És interessant seguir investigant les potencialitats de desenvolupament que té l'acció comunitària al municipi. Alhora, conèixer les possibles oportunitats de participació social que es poden oferir a les adolescents d'Argentona.

6.4.1 Necessitats detectades

Així doncs, després de l'anàlisi de les dades, les principals necessitats que s'identifiquen són les següents:

- Existeix una posició generalitzada d'indiferència pel que fa a les oportunitats de participació social per part de les adolescents.

⁵⁵ Vegeu Annex 1. Categorització.

- Falta d'un espai d'oci i reunió que aculli les diferents adolescents i la seva diversitat d'interessos.
- Manca d'un canal de comunicació eficaç entre les professionals i les adolescents.

A continuació es desenvolupa cada una d'aquestes:

- Existeix una posició generalitzada d'indiferència pel que fa a les oportunitats de participació social de les adolescents

S'ha pogut constatar que les professionals ofereixen un extens treball dirigit a les joves, i especialment per a les adolescents. Però malauradament aquest treball no s'aprofita per a una gran part de les adolescents.

És evident que, tal com diuen les professionals, no es pot arribar a tota la joventut del poble, però es considera imprescindible que les vies per participar sí que siguin, almenys, conegudes per totes. Al parlar amb les adolescents s'ha vist que la majoria d'elles no són conscients de les vies per accedir a suport ni tampoc les possibilitats de participació que el Casal de joves ofereix.

Aquelles persones que, com bé exposa la coordinadora pedagògica de l'institut, són participatives per si soles, són les qui han estat contínuament implicades en les accions del municipi i de l'institut. Elles doncs, sí que són coneixedores de les vies de participació. Un exemple és la visió d'una de les delegades, única persona que ha respost clarament quina és la funció de les dinamitzadores del Casal de joves.

Aquest fet accentua la necessitat que el treball de les professionals i les oportunitats dels recursos arribi a una quantitat més elevada de joves, per tal d'evitar, com manifesten les professionals, que la participació sempre recaigui en les mateixes persones.

En conclusió, cal que les vies d'accés a la participació siguin més accessibles del que ho han estat fins ara. Cal treballar per tal d'obrir la visió de les joves, i canviar els papers d'aquelles adolescents amb un rol passiu perquè elevin un grau més la seva participació. D'aquesta manera, cada una pugui ocupar espais de més responsabilitat i decisió per poder obtenir un producte social més pròxim a la ciutadania activa i deixar enrere els rols d'apatia, desacord i conflicte social. És evident que perquè això passi falta la disposició de joves, però des dels recursos s'ha de treballar per oferir vies conegudes per a totes.

És interessant treballar des del dia a dia de les joves, podent apropar el treball de les professionals a l'abast de les adolescents. Així, cal destacar que la intervenció que darrerament

s'ha introduït a l'institut és una oportunitat per rebatre aquesta idea. Poder apropar la tasca de les dinamitzadores al pati de l'institut és interessant per fer front a la visió que actualment hi ha.

- Falta d'un espai d'oci i reunió que aculli les diferents adolescents i la seva diversitat d'interessos

Tot i l'existència del Casal de joves totes les adolescents demanen un espai on estar, que representi un punt de trobada al poble per les persones de la seva edat. Relacionat amb la necessitat anterior, manifesten que no accedeixen al casal per una falta de coneixença com també per un cert respecte cap aquest espai.

Cal tenir present, que la persona adolescent de manera general viu un distanciament de la institucionalització, és per això que sovint els espais que se'ls hi ofereixen no tenen una bona visió. Així doncs, malgrat que al Casal de joves hi accedeixen cada tarda entre cinquanta i noranta joves, s'ha vist que aquest no respon a la demanda de totes.

Per tant, per tal de poder arribar a més joves cal que l'espai que s'ofereix sigui de fàcil accés i respongui a la diversitat de demandes de les joves. En cas contrari, el Casal queda mitificat per al grup diana del qual parlen les professionals. És necessari doncs fer un apropament a la vida quotidiana de les joves per esborrar la mala visió dels recursos i de la institució.

- Manca d'un canal de comunicació eficaç entre les professionals i les adolescents

S'ha pogut comprovar que el servei del Casal de joves fa una important tasca per a les joves, al mateix temps que ofereix un espai i unes persones referents amb les qui poden contar les joves. Tot i això, a l'hora de parlar amb les joves s'ha vist que poques d'elles comprenen la funció del Casal, al mateix temps, la funció de les professionals que hi treballen. Per tant, tot i que hi ha un valuós treball no obté una resposta d'una majoria de joves, ja que com s'ha vist en diversos moments demanen allò mateix que se'ls hi ofereix.

D'aquesta manera, després d'estudiar els diferents punts de la realitat existents es pot veure una manca d'un canal de comunicació el qual sigui referent per a les joves. Més enllà del canal de comunicació que representen les dinamitzadores per si mateixes, és necessari una via de comunicació per poder fer arribar la tasca i fer difusió del dia a dia del recurs. Aquest punt, també es veu reflectit en les dues necessitats anteriorment exposades.

Com s'ha presentat, actualment treballen a partir de la xarxa social *Instagram*, però aquesta no dóna els resultats esperats, ja que les joves no segueixen la informació. Així, es pot considerar la comunicació com a la principal barrera per tal de promoure el treball de les professionals.

Les mateixes professionals exposen que la realitat social entre professionals i adolescents acostuma a allunyar-se. Malgrat que el dia a dia treballin amb les adolescents les realitats socials són diferents, i no és viable que les professionals incorporin una realitat diferent de la pròpia.

Així, es considera important un replantejament del canal de comunicació per arribar a les adolescents i poder difondre la seva tasca. D'aquesta manera, es poden oferir més oportunitats per a la promoció de la participació juvenil.

6.4.2 Proposta de línies de treball

A partir de les necessitats detectades a continuació es proposen les possibles línies de treball que s'han considerat convenients.

- Promoció de l'espai d'oci i participació juvenil per tal de facilitar l'accés a més joves.
- Proposar noves activitats diferents que responguin a la diversitat d'interessos.
- Crear noves vies de difusió dels projectes que es realitzen.
- Crear espais de decisió de les joves respecte al municipi.
- Promoure espais de participació de les joves en la vida quotidiana del municipi.
- Promoció de les vies d'aproximació de les joves amb l'administració pública.

6.4.3 Proposta d'intervenció

Per tal de respondre a les línies de treball es considera oportú exposar dues propostes d'intervenció.

- Implementar el projecte de Patis Oberts:

A fi de donar sortida a les estratègies de treball exposades, referents a una necessitat d'aproximació de les joves a l'àmbit social i polític, és interessant considerar el projecte que moltes ciutats veïnes estan duent a terme. Es tracta del projecte de Patis Oberts, el qual obra els patis escolars de les ciutats com a un espai d'ús públic fora d'horari escolar. Representen espais d'ús social, com a llocs de trobada i esbarjo entre les membres de la comunitat, i per tant

un capital actiu en la convivència i la cohesió social. Aquest fet respon directament a segona necessitat, ja que ofereix un espai amb una nova visió i adaptable a cada un dels moments.

El projecte avala la dimensió del terme participació usat com a participació social i cívica, el qual Romero, Inglada, i Grande (2009) defineixen com a la possibilitat de trobada per redefinir des de les relacions socials diversos conceptes, com ara el de qualitat de vida, de les necessitats i de les formes de satisfer-les, i per últim, de les maneres de posicionar-se al món i situar-se davant la vida. Per tant, l'oportunitat d'oferir aquests espais va lligat a un procés de transformació col·lectiva, on hi ha una reducció de les desigualtats socials sobre la base de redistribució i intercanvi de poder, de recursos, i de coneixement, entre altres.

El projecte de Patis Oberts representa establir xarxa i potenciar l'accessibilitat a les activitats, a partir d'optimitzar els recursos disponibles (en aquest cas els patis de les escoles i/o institut). Diferents estudis respecte a la implementació d'aquest projecte en altres ciutats manifesten que cedir els espais a la comunitat representa potenciar les lògiques de corresponsabilitat social entre les seves usuàries. Alhora que es potencien les interaccions i interrelació entre membres.

Així, a partir de la promoció de la vessant educativa i social dels centres acadèmics, s'ofereix una alternativa de lleure a les joves en un context segur i de proximitat. Aquest fet respon a la visió que actualment tenen les adolescents sobre els recursos. Al fet de no sentir-se convidada o amb respecte per accedir als espais, per tant el fet que sigui un lloc conegut i de confiança promou el seu accés per part de les diferents joves.

Els diferents projectes de Patis oberts implementats a les ciutats són diferents entre ells, però el punt important és que hi ha un acompanyament educatiu. És imprescindible donar un sentit educatiu a aquests espais mitjançant activitats socioeducatives que fomentin la convivència, el treball cooperatiu i els valors cívics, d'aquesta manera s'afavoreix la visió cap als recursos i cap a la vida comunitària.

El punt en comú entre totes les ciutats és que les activitats són obertes i gratuïtes a la població.

- Nou canal de comunicació

Un aspecte que s'ha vist al llarg de tota l'anàlisi, ha estat la falta de comunicació. Aquest punt té una gran repercussió en tot el treball que es fa, ja que malgrat que hi ha una gran dedicació no arriba a totes les joves.

Així, és pertinent destacar la idea que Garriga (2014) exposa respecte l'apoderament juvenil, la qual diferencia dues formes en funció de la relació amb les estructures de poder: concepció

vertical i concepció horitzontal (vegeu apartat 5.2.5 Nivells i característiques de la participació). A fi d'establir una relació pertinent per fer un procés de presa de poder, és important que el aquest no sigui atorgat des de la posició de poder cap a aquelles que no en tenen. Aquesta idea es relaciona amb la qüestió de les diferents realitats socials que viuen les joves i les professionals, la qual sovint és allunyada.

Així doncs, no es considera convenient que siguin les mateixes professionals qui es responsabilitzin plenament de la difusió. Tal com diu la tècnica de joventut la realitat social de les joves, i en conseqüència la seva manera de comunicar-se s'allunya de les dinàmiques de les professionals fent que no sigui viable que unes incorporin les pràctiques de les altres.

És pels punts exposats que es planteja que les persones que es responsabilitzin de les xarxes de comunicació siguin les joves, ja que és a elles a qui es vol arribar. Amb aquest propòsit es fa referència al repte que Montes (2008) proposa respecte a les polítiques de joventut, el qual parla de la promoció per tal de no caure en l'estigma que la jove és el problema sinó fomentar una acció positiva que estimuli les capacitats i potencialitats de les persones joves.

7. CONCLUSIONS

Una vegada tancat l'anàlisi i la discussió pertinent, el desenvolupament del treball ha portat a reflexionar sobre el procés que ha suposat la realització d'aquest, alhora, el procés d'aprenentatge i la vinculació amb el grau d'Educació social.

Pel que fa al procés de treball i relacionat amb els objectius que em vaig plantejar en un inici, puc dir que he obtingut la informació que buscava i en consegüent he pogut respondre la pregunta de recerca. Tot i això, una vegada acabat el treball hi ha diferents punts que podria haver fet diferent per obtenir millors resultats.

Considero que he assolit els objectius i he fet un apropament a la situació de la participació juvenil actualment a Argenton. Tot i això, respecte al segon objectiu on em plantejava analitzar les necessitats i interessos de les joves penso que ha faltat poder parlar amb més joves. Al llarg de la recollida de dades, vaig entrevistar a nou adolescents i per tant la informació no és representativa de totes les adolescents del poble. Tanmateix, el fet d'haver utilitzat l'entrevista en profunditat i les eines de categorització i triangulació, ha provocat l'aprofitament al màxim de cada una de les entrevistes amb les joves. Per tant, encara que m'hagués agradat conèixer la visió de més joves, les entrevistes realitzades s'han pogut utilitzar de manera profunditzada per a l'anàlisi.

Pel que fa al tercer objectiu respecte estudiar els diferents recursos destinats al jovent i la seva metodologia de treball, al llarg de l'anàlisi s'ha aprofundit en els dos recursos específics que treballen amb les adolescents: el Casal de joves i l'institut de secundària. Principalment, he conegut el treball dels dos que estan en el dia a dia de més joves i dels qui abasten, d'una manera general, a tot el poble. Per tant, considero que l'aprofundiment en les metodologies de treball ha estat adequat, ja que he recollit aquells projectes que vinculen a més joves. Tanmateix, penso que haver parlat amb altres recursos diferents hagués estat interessant per veure una visió menys institucionalitzada de l'àmbit social.

Per últim, el darrer objectiu sobre la comparació dels interessos amb els serveis que se'ls hi ofereixen penso que podria haver aprofundit més. Malgrat que he tingut la suficient informació per destacar necessitats i unes possibles línies de treball, trobo que la informació recollida per les diferents parts ha estat des de punts de vista molt allunyats. Amb això, m'ha estat complicat poder aprofundir en la comparació. Una proposta de millora pel que fa al procés seria haver-me centrat en un aspecte més concret de la participació, per tal d'haver aprofundit a l'hora de recollir la informació i en conseqüència haver aprofundit més en la comparació.

És important destacar que la situació pandèmica s'ha vist reflectida en l'elaboració del treball. En un principi m'hauria agradat poder establir més vincle amb l'institut i poder parlar amb més joves a partir d'aquest accés, així doncs les restriccions han dificultat la vinculació amb les joves. En un principi m'havia plantejat realitzar un grup de discussió amb alumnes de l'institut i això no ha estat possible. Alhora, les restriccions en els diferents serveis ha fet que l'anàlisi es veies del tot condicionada per la situació específica d'aquest any i no amb una visió global dels darrers anys.

Valoro molt positivament l'aprenentatge realitzat al llarg del procés, considero que l'elaboració d'aquest treball ha significat un repte personal. Ha representat endinsar-me en la tasca de professionals referents per a mi. Penso que quan les persones dediquen el seu temps a alguna altra aquesta ha d'estar a l'altura. Així que personalment, en aquesta línia la investigació ha suposat estar a l'altura.

Després de tot el procés em quedo amb tot el treball que es fa per part de les professionals, com també amb les ganes de millora que hi ha. Alhora, amb l'interès que he pogut percebre a l'hora de parlar amb les joves, qui en tot moment han estat partidàries d'un enriquiment de la situació actual.

Penso que el meu treball és només un punt de partida per tal de seguir treballant per potenciar la participació juvenil. Tot i que en certs aspectes el procés ha anat més enllà del que imagina en un inici, considero que s'ha de seguir treballant per poder obtenir una visió clara de la participació juvenil. Serà a partir d'aquesta visió que es podran dur a terme noves estratègies. Tot i això, estic contenta perquè en un inici no em plantejava poder destacar necessitats concretes i realistes. Aquesta investigació representa obrir les portes a seguir treballant.

En conclusió, he pogut respondre a la inquietud personal que va moure aquesta investigació, respecte com és la participació social de les joves al meu poble. He conegut les vies de promoció i aquells projectes que a poc a poc van tirant endavant. Alhora, ara sóc conscient de la bona visió de futur de les professionals i de les joves. La participació juvenil no és un fenomen nou, però he pogut veure que en els darrers anys se li ha donat més valor i s'ha ficat en el focus de treball.

8. BIBLIOGRAFIA I WEBGRAFIA

- Ballester, M (2013). La promoció de la participació juvenil des de l'acció comunitària: Aportacions d'un estudi de cas. *Col·lecció aportacions*, 49. Consultat des de https://treballiaferssocials.gencat.cat/ca/detalls/Article/Aportacions_49-00003
- Checkoway, B., i Gutiérrez, L. M. (2009). *Teoría y práctica de la participación juvenil y el cambio comunitario*. Editorial Graó
- Chinman, M. J., i Linney, J. A. (1998). Toward a model of adolescent empowerment: Theoretical and empirical evidence. *Journal of Primary Prevention*, 18, (4), 393-413. Consultat des de: https://www.researchgate.net/publication/227247102_Toward_a_Model_of_Adolescent_Empowerment_Theoretical_and_Empirical_Evidence
- Duarte, C. (2012). Sociedades adultocéntricas: sobre sus orígenes y reproducción. *Última década*, 20 (36), 99-125. Scielo. Consultat des de: https://scielo.conicyt.cl/scielo.php?script=sci_arttext&pid=S0718-22362012000100005
- Fulcarà, S. (2013). *Transversalitat i participació juvenil. Estratègies per promoure que els joves esdevinguin agents actius en les polítiques locals de joventut* (Treball de Pràcticum). Universitat de Girona, Catalunya. Consultat des de https://dugi-doc.udg.edu/bitstream/handle/10256/8608/SusannaFulcara_TreballPracticumES.pdf?sequence=1&isAllowed=y
- Garriga, P (2014). *Apoderament juvenil. Com i cap a on?* (Treball final de màster). Universitat de Girona, Catalunya. Consultat des de: <https://dugi-doc.udg.edu/handle/10256/9847>
- Generalitat de Catalunya (2020). Departament de Benestar Social i Família. Direcció General de Joventut. Pla Nacional de Joventut de Catalunya 2002. Consultat des de http://treballiaferssocials.gencat.cat/web/.content/JOVENTUT_documents/arxiu/pla_nacional_de_joventut_de_catalunya/pnjcat2020.pdf

- Hopenhayn, M (2004). Participación juvenil y política pública: un modelo para armar. Consultat des de http://www.alapop.org/alap/images/PDF/ALAP2004_409.pdf
- Institut Infància i Adolescència de Barcelona, C. (2017). Avaluació del programa 'Patis escolars oberts al barri': Eines per un seguiment i avaluació. Consultat des de: https://institutinfancia.cat/wp-content/uploads/2017/10/20171011_AvaluacioPatisOberts_informe.pdf
- Melián, D (2017). Diagnóstico de la participación juvenil en Gran Canaria. (Treball final de grau) Universidad de la Laguna, Gran Canaria. Consultat des de: <https://riull.ull.es/xmlui/handle/915/5697>
- Moliner, O., St-Vincente, L.A. (2014). Dilemas éticos de los investigadores que acompañan procesos de investigación-acción en el marco de la escuela intercultural inclusiva. *Revista latinoamericana de educación inclusiva*, 8, (2), 49-68. Dialnet. Consultat des de: <https://dialnet.unirioja.es/descarga/articulo/4994246.pdf>
- Montes, P. (2008). Polítiques locals de joventut. Criteris, eines i recursos. Barcelona: Diputació de Barcelona. Consultat des de: https://llibreria.diba.cat/cat/libro/politiques-locales-de-joventut-criteris-eines-i-recursos_42782
- Montiel Roig, G (2007). Sociedad de la información y políticas de juventud: riesgos y retos. *Recerca, revista de pensament i anàlisi*, 7, 79-104. Raco. Consultat des de: <https://www.raco.cat/index.php/RecercaPensamentAnalisi/article/view/182858>
- Observatori Català de la Joventut (2011). Guia per elaborar la diagnosi del pla local de joventut. Consultat des de: http://ejoventut.gencat.cat/web/.content/e-joventut/recursos/tipus_de_recurs/documentacio/arxiu/document/guia_diagnosi_plj.pdf
- Regidoria de joventut (2018). Pla Local de Joventut Argentona 2018-2021. Manuscrit no publicat.

- Romero, L., Inglada, V., i Grande, C. (2009): La participación juvenil desde los entes locales. Definición de participación. Consultat des de <https://professionalsjoventutcv.files.wordpress.com/2011/05/libro-femp.pdf>
- Ruiz Olabuénaga, J.I. (1996) *Metodología de la investigación cualitativa*. Deusto: Publicaciones de la Universidad de Deusto. Consultat des de: <https://dialnet.unirioja.es/servlet/libro?codigo=22523>
- Sellarès, A. (2003). La participació jove. *Barcelona: Secretaria de Joventut. Sinergia. Col·lecció de guies pràctiques*.
- Úcar, X., Segarra, J., i Mas, L. (2008). Investigació participativa per crear un pla de joventut en una comunitat local. *Educació social. Revista d'intervenció socioeducativa*, 39, 91-112. Consultat des de: <https://www.raco.cat/index.php/educaciosocial/article/view/175773>
- Valldeoriola, J. (2019). *Comunitat i capital social*. [Apunts acadèmics]. UVic – UCCMoodle
- Valldeoriola, J. (2019). *Participació social*. [Apunts acadèmics]. UVic – UCCMoodle.
- Vallès, M. (1999) *Técnicas cualitativas de investigación social*. Madrid: Síntesis. Consultat des de: https://www.academia.edu/24809232/Valles_Tecnicas_Cualitativas_Investigacion_Social
- (Anònim, 2018) *Les polítiques públiques: el cicle de les polítiques públiques*. [Apunts acadèmics]. Facultat de ciències polítiques i socials, UPF. Consultat des de: <https://periodismecpp.files.wordpress.com/2018/04/tema-9.pdf>

WEBGRAFIA

- Ajuntament d'Argentona. [En línia] Consultat des de: <https://www.argentona.cat/>
- Generalitat de Catalunya. (2020). *Institut d'Estadística de Catalunya (IDESCAT)*. Consultat des de

https://www.idescat.cat/emex/?id=080095&utm_campaign=home&utm_medium=cercador&utm_source=territori#h0

- Treball i afers socials. [En línia] Consultat des de: <https://treballiaferssocials.gencat.cat/>
- Ajuntament de Barcelona. Educació. [En línia]. Consultat des de: <https://ajuntament.barcelona.cat/educacio/ca/patis-escolars-oberts-al-barri>

ANNEXOS

LAIA FAMADAS MAJÓ

Tutor: Xavier Tornafoch Yuste

4t, Treball de Final de Grau

Grau en Educació Social

Facultat d'Educació, Traducció i Ciències Humanes

Universitat de Vic – Universitat Central de Catalunya

Vic, 14 de maig de 2021

ÍNDEX

ANNEX 1 – CATEGORIZACIÓ	2
ANNEX 2 - TRIANGULACIÓ.....	63
ANNEX 3 – CONSENTIMENT INFORMAT PER TUTORS LEGALS.....	153
ANNEX 4 – CONSENTIMENT INFORMAT PER PROFESSIONALS	155

ANNEX 1 – CATEGORITZACIÓ

E . P 1 - ENTREVISTA TÈCNICA DE JOVENTUT DE L'AJUNTAMENT	3
E. P. 2 - ENTREVISTA DINAMITZADORA DE JOVES	13
E.P. 3 - ENTREVISTA COORDINADORA PEDAGÒGICA INSTITUT	23
E. J. 1 - ENTREVISTA JOVE 1	34
E. J. 2 - ENTREVISTA JOVE 2	39
E.J. 3 - ENTREVISTA JOVE 3	44
E.J. 4 - ENTREVISTA JOVE 4	48
E. J. 5 - ENTREVISTA JOVE 5	51
E. J. 6 - ENTREVISTA JOVE 6	55
E. J. 7 - ENTREVISTA GRUP DE DELEGADES	59

E . P 1 - ENTREVISTA TÈCNICA DE JOVENTUT DE L'AJUNTAMENT

Dia: 9 d'abril de 2021

Hora: 10:00h

Duració: 40 minuts

Lloc: Casal de Joves

L: Quin és el teu paper? Des de fa quan?

Sóc tècnica de joventut, si de l'ajuntament d'Argentona. Des de... doncs perquè vaig començar com a monitora del centre obert. Vaig estar a baix el cross, al centre infantil esquiol, que és el cross. I després al cap de deu anys em van promocionar aquí a joventut i ja com a tècnica, com a educadora ... Va ser crec el 2005.

També és veritat que el 2009 em van passar durant la crisi econòmica, em van passar un temps a promoció econòmica. Vaig estar sis anys allà sí del 2009 al 2015.

Sí. Vull dir que també he tingut intervals. Però també et serveix. En el moment ho vaig viure molt malament, però sí que és veritat que em va servir molt per fer i per estructurar, per veure el sentit en tema d'orientació de joves en temes d'aquests, de tot aquest perfil de com orientar els joves. Doncs a mi m'ha anat molt bé.

L: Vale, a veure jo el que estic fent és centrar-me molt en edat d'institut.

Vale, llavors t'ho podem explicar molt bé perquè estem fent allà. També ens va molt bé Laia perquè nosaltres, a partir dels 18 anys, se'ns perd molt la ... La pista. De cop els joves marxen, bueno marxen, deixen d'utilitzar els serveis perquè se'n van a utilitzar serveis d'altres municipis, de Mataró. Tenim molt a prop Mataró, llavors se'n van cap a Mataró. O fins i tot van a la universitat i llavors se'ns perden molt. I llavors nosaltres ara estem acotant molt en tema institut.

L: I aquí al Casal de joves també, no?

Sí, si aquí venen de 12 a 18.

L: Vale bueno la meva intenció és comparar una mica (...). Aleshores, has pogut veure un canvi amb aquests anys? Dels interessos dels joves,

Canvis sempre n'hi ha. Fins i tot ara que han entrat les noves tecnologies i han canviat les maneres de relacionar-nos. Però sí que és veritat que l'essència de la persona, és l'essència de la persona. L'estat emocional de les persones per a mi poc canvia. Vull dir, que les emocions, que és el que intentem treballar.

Nosaltres intentem, des de joventut, des de la pandèmia que hem hagut de canviar i així doncs ens hem centrat molt a treballar temes més emocionals i tot això. Sobretot a l'institut. Fem tallers en funció de les demandes que ens fan el professorat i l'equip directiu, que ara hi ha la M, com a coordinadora pedagògica, doncs intentem complementar el tema aquest de la part emocional: dels neguits del tema de gènere, els mites, Bueno tota una sèrie de temes però tot des de l'estat emocional. Doncs ara hem apostat, bé políticament se'ns va demanar, ja que se'ns tancava el casal de joves, doncs fer una intervenció a l'institut. I més endavant potser fer-ho a primària, fer una coeducació. Hi estem posats molt, perquè som el personal que som, som molt pocs ara mateix i llavors ara de moment ens hem enfocat molt a l'institut. I estem fent ara, doncs ens van fer una demanda del taller de l'amistat perquè s'estan trobant molt que a primer de l'ESO a joves que tenen molt aferrat l'amistat entre noies de sisè i quan venen a primer que se'ls hi obra un món que veuen altres maneres de fer, altres amistats, tot això doncs a la que perd l'amistat hi ha molts temes de rivalitats i confrontacions. Doncs és un tema que ara ens hi posem.

L: Però és un tema súper concret.

Sí, està adaptat molt a la seva demanda. I fins i tot hem fet un dossier on fan un previ. (...)

Si bueno és xulo eh. Bueno és el que fem ara. Ho dinamitzen la S i la L.. A nosaltres ens permet entrar a l'institut cosa que a vegades no sempre és fàcil. Altres ajuntaments no ho tenen tan fàcil. I segona, fem un vincle amb els joves, perquè aleshores ets com una mica un referent. Perquè ara estan baixant cada dimecres al pati i doncs xerren. Perquè saps què passa, els educadors tenim una altra manera de comunicar-se, ni millor ni pitjor, però diferent dels mestres. Ells tenen tot un contingut. El contacte que tu puguis tenir tu allà és molt diferent. És el que em passa a mi ara, al fer tanta administració com a tècnica fa que no pugui tenir una conversació molt més planera amb algun jove. En canvi elles sí, i ara, estan fent un vincle molt xulo amb ells. Ens falla ara que tenim tancat el casal. I doncs el vincle lo seu seria que vinguessin després aquí. I això ara falla, però bueno no hi ha previsió que puguem obrir, i més amb el tema d'enderrocament.

L: llavors creus que això funciona i en algun altre moment vindrien? S'està fent el vincle?

Sí, sí! Perquè ja havia passat. Estem fent molta intervenció. Portem uns quants anys fent tallers dels mites de l'amor romàntic. Que també té molta relació amb l'estat emocional, etc. i va bé perquè veus moltes figures. Que Bueno almenys fas reflexionar o visibilitzes les situacions amb les que estem ara actualment. Però això ens anava molt bé perquè la nostra intenció era entrar a primer, entrar a segon, a tercer, i a quart. I tenim tallers per a cada curs. I llavors clar, aquesta gent la veus cada any, la veus que van passant. La intenció es aquesta. Però bueno, en funció dels recursos que tenim, perquè clar... tenim poc.

Però està bé, perquè l'objectiu és que. Et coneixen i llavors venen a la tarda aquí (casal de joves). I llavors aquí fèiem xerrades, fèiem tallers, i la gent venia. Últimament estàvem entre 50-90 al dia eh.

L: i sempre els mateixos o van canviant?

Sempre hi ha un grup diana i en funció de l'època et ve un grup més conflictiu o menys conflictiu. Però llavors van variant. Nosaltres obrim de dilluns a dijous i el que es va intentar va ser donar un canvi d'aires al casal, perquè sempre s'havia mitificat que al casal eren els delinqüents i tal. Bueno, relativament, clar depèn de la perspectiva que tinguis. A veure, un jove és revolucionari per si mateix, és mogut, potser transgredeix la norma, però Bueno tampoc res. La qüestió és que per canviar una mica l'aire es va fer el projecte de mentors i mentores. Amb el qual llavors donava com un caire diferent perquè llavors venien joves diferents dels qui venien més tard a les a tarda a la sala gran. Que és on hi els billars i tot això i on es posava música reggaeton. Que dius... però Bueno és una realitat, tenim aquesta realitat. Però bé intentàvem apaivagar. Sí que es va transformar que a primera hora venien joves amb ganes de treballar i l'altra hora eren joves amb ganes de Bueno sense ganes d'estudiar.

L: I què fèieu amb aquestes segons?

Bueno, si sí, oci, és que no els hi vinguis amb altres coses. Vincle, bueno, home havíem fet xerrades importants amb ells sí, bàsicament el que fas molt és intervenció immediata, o ara apugen la veu. Ara tiren un xiclet jo què sé. Ho sé que les llaunes per terra, doncs "tiu, ei! Recull això o ..., No sé saps?, saps fas pedagogia, però clar és, és diari, no és una activitat o una programació.

Però a més, és el que dèiem, sí que s'havien fet programacions, però els joves són molt espontanis, el que volen avui demà no ho volen. Ens havia passat que ens havien demanat un taller de grafitis o menjar, nosaltres preparar-los i l'endemà no venir. Que també és una cosa,

que també has d'anar acceptant, perquè treballes molt sobre el fracàs. Perquè tu prepares una cosa que després no tens ningú doncs és molt fracàs.

I això també ho has de saber dir davant d'un polític, perquè clar ells et demanen rendiments. I tu dius es que no ha vingut ningú. Però per això és molt important que la gent conegui la regidoria de joventut, perquè si no és molt difícil justificar que tu has muntat un taller de TIC i no t'ha vingut una sola persona. I llavors et diuen i tu que fas?. Òstia doncs tu saps el que m'ha costat preparar tot això, però en canvi no ha servit de res. Però Bueno, és tot un aprenentatge. També és veritat que clar, qualsevol èxit el vius molt bé. Hahahaha.

I Bueno, és això, no pots fer gran cosa amb aquests joves, sí que els atens amb coses de comportaments, bàsicament són comportament. Si no fas massa més. Perquè venen aquí, utilitzen el servei i fora. No volen cap vincle amb tu. Són una tipologia de joves que no volem, són gent que està moltes hores al carrer. Bueno, jo pel que veig. Però també és veritat que hi ha hagut èpoques molt més conflictives que ara. Jo... ara els veig més tranquils, més tous, abans hi havia molt més conflicte. És molt diferent el conflicte ara, abans hi havia aquí uns conflictes brutals, no se per què. Potser perquè estem més individualitzats, amb les noves tecnologies, no hi ha tanta interacció. Amb això jo he notat un canvi, no es revolucionen, però tampoc demanen marde. No tenen neguit. O almenys els que venen.

L: Bueno però amb això de l'institut l'objectiu es que vinguin tots. Llavors aquí què voleu fer?

A veure, nosaltres aquí el que volem és escoltar els joves per fer el que ells volen. El que sempre hem volgut amb joventut ha sigut escoltar i donar ajuda i suport amb els recursos que nosaltres tenim.

Una associació de garrinada li vam donar tot el suport per poder créixer, van venir joves que volien fer skate doncs els hem ajudat. De fet vam fer l'*skate* que hi ha allà. S'han fet tallers de grafitis, hem pintat totes les parets. El que intentem és, tu amb aquests joves fas un vincle a través de l'institut, llavors venen al casal i en el casal et fan propostes. Llavors doncs, vinga. Què vols fer? Què necessites? I llavors hi ha projectes que tiren. Fins i tot hi havia grups de música que ens demanaven i venien a assajar aquí. Aquí a l'edifici a baix al *sotano*, venien a assajar i llavors després tocaven aquí per a tothom a fora al patí. Havíem passat èpoques molt xules.

L: I per què ara ja no?

Primament perquè s'ha complicat molt l'administració. Ens han tret l'espai. S'ha normalitzat tant que han tret tota la improvisació amb la qual treballem tant. Osigui jo, totes les demandes que em feien per la velcro sempre deia que si sense passar per cap filtre. I ara ho haig de passar tot per l'administració. Jo ara haig de demanar, i això dificulta molt. Perquè això no deixa treballar amb espontaneïtat. Qualsevol cosa haig de demanar. (...) I a vegades la joventut també ha de jugar amb això. I has de jugar amb això, però sí que és veritat que a nivell tècnic ens estan acollonint.

L: Però i per què fan això?

Perquè l'administració cada vegada és més sancionadora. Osigui jo faig malament alguna cosa i em cau el puro ara.

L: Des de l'ajuntament?

Sí, el mateix ajuntament restringeix. Tot. Va passant escales. Ara és molt... ara tens l'all al cor aquí. Saps? Vull dir

L: I l'ajuntament no es podria adaptar? Agafar responsabilitats?

No, perquè no volen. Saps què passa? Que ningú vol assumir responsabilitats. I llavors et demanen responsabilitats a tu, i llavors et cau el marron a tu. I llavors que passa? Et diuen: "Escolta, si tu vols fer això, fes-me un informe que poses que faràs això, que no sé... i dius ai ai ai.. i llavors t'ho penses dues vegades més. Jo fins ara no em pensava moltes coses, i era lo guai. Perquè clar, la joventut també funciona així. I Bueno és l'encant també d'haver treballat molts anys aquí, de fer les coses sense gaires permisos. Al final has de treballar d'aquesta manera: "vull fer això" doncs vinga!

Mira la reflexió que feia abans que vinguessis això. Aquesta entrevista és que, jo abans feina molta intervenció amb els joves. Vol dir que la meua jornada era gairebé intervenció, perquè anava a l'espai jove del cros, anava a l'institut... ara estic tot el dia aquí (referint-se a l'ordinador). Tot és gestió, i això fa molta pena eh.

L: però i per què des de l'ajuntament no aposen més?

Uff, és que té més pes la gestió i l'ordre administratiu que no pas els projectes que puguis fer. Clar cada vegada des de dalt hi ha més restriccions i llavors va baixant fins que arriba al poble. I sí que és veritat que es complica molt més i ara qualsevol cosa que es pugui demanar serà com

molta feina. Jo abans prenia la decisió de vinga endavant! (...) Però ara qualsevol cosa em va dir la jefa que l'avisés. Bueno és que abans fèiem moltes coses que no s'enteràven.

Es que els regidors ara tenen molta més feina. Vull dir que fan de regidors, treballen, no sé què, porten més d'una regidoria. És normal que no els hi diguis tot. Però bueno, ara tot passa per ella, però bueno què hi farem...

I això i el que fem és això que quan està obert el casal, doncs quan venien els joves i demanaven alguna cosa, els intentàvem traspasar en realitat. També és veritat que nosaltres teníem una programació feta sobretot.

L: Això sí, els principals objectius o de línies de treball o el que sigui, teniu o no com que.

Ara ens ha canviat molt des de la pandèmia i que ara bàsicament fem intervenció a l'institut. Bàsicament és la nostra feina a part d'assistir amb els mentors i mentores que sí que fan. Però també està fracassant eh. Perquè suposo que aquest any, hi ha problemes emocionals molt forts, han canviat els hàbits. Això semblava que funcionava i amb tot això...

Doncs bàsicament fem intervenció. Sí que és veritat que els nostres objectius bàsicament era sobretot el casal de joves, atendre els joves que hi ha aquí el casal de joves, però treballant amb dies internacionals relacionats amb tema de gènere, etc, i aquí treballàvem altres aspectes que veus dels joves, altres neguits que tenen, tema sexualitat. Es treballen bastant informalment en el casal de joves. No tenim una línia molt concreta, o sigui sempre hem fet de cara a la intervenció amb els joves però no una línia concreta. Sí que sempre sempre s'ha treballat amb el gènere i ara molt més des que s'ha posat més de moda i així.

Perquè l'A i la S s'han pogut formar moltíssim en tema de gènere i llavors van fer un taller assessorat per la Generalitat o per una empresa que també la Generalitat amb el qual estan portant a terme a l'institut a tercer d'ESO. I amb això sí que sempre hem volgut intervenir. I sempre amb els dies internacionals.

I llavors que això és una mica el que més porto jo és el tema de suport a iniciatives juvenils que és una mica garrinada i calabrot. Clar, de divuit anys cap amunt et perdem molt. I llavors perdem la relació, a no ser que sigui per tema d'ocupació. Que treballem amb altres projectes que fan això per aquells joves que estan buscant feina.

I perquè les necessitats canvien les necessitats dels joves a partir de divuit anys. Com que canviem perquè tot és tema d'habitatge o tema de l'ocupació. Són els temes més importants i

que surten en el pla de Joventut, que surt en aquests dos temes les necessitats més greus que o les necessitats més importants que surten són aquests dos. Però clar, també és veritat que no és competència de la regidoria de Joventut. Intentem... Bueno en tema habitatge no estem fent res, és molt difícil. I en tema ocupació sí que intentem... mirem projectes.

L: I més tipus jornades al poble?, fora d'institut, per joves que?

A veure, cultura per exemple. Doncs estem intentant coordinar-nos i que l'institut pugui anar a teatre. Aprofitar que hi ha tants actes culturals per poder fer que també n'hi hagi per joves. Però clar també és molt complicat, però bé, al final fem la connexió entre cultura i institut. Per exemple amb aquesta estem intentant que vagin a l'assaig general.

Sí que és veritat que indirectament doncs s'intenta. Per exemple, la garrivern s'intenta grups joves que siguin d'Argentona, però clar igualment no és fàcil eh.

L: Però per exemple, aquests dies que algú organitza alguna cosa. I després hi ha algun concert o alguna cosa sempre hi ha molta gent, de joves molts.

Clar és que tenen moltes ganes. Volen fer coses. I què faries?

L: No no, no sé. Però jo quan veig més participació és amb concerts i tal. Clar jo et parlo dels últims anys.

Si, l'argentjove també. Aquest va ser brutal. És que és molt xulo. I va haver-hi molta gent molt diferent. Estem intentant promocionar, però clar ara mateix... Covid. I Bueno, el que podem fer... doncs amb tot això una mica, amb intervenció a l'institut, també amb tema teatre. En J.X. es porta molt bé.

Ara se'ns ha tallat, però sí que havíem dit que hi hagués concerts a la Sala. Que fos des de la màniga de Garrinada. Que fos garrinada que diguessin ells busquem aquest grup i que fos cada mes. I segur que tindria èxit. Només per estar sota el paraigua de garrinada.

Però també és veritat Laia que tenim tota una sèrie de joves que no arribem, eh? Això també ho hem de saber. I és una bueno, tu ho has de tenir clar, bueno, ho has de tenir clar, evidentment que ho has de tenir present, que no pots oblidar aquesta gent, però sí que has de tenir clar que tu no arribes a tothom.

L: Des de l'ajuntament també s'accepta?

Bueno, jo ho he anat acceptant a la vida perquè si no et fots hòsties per tot arreu. Jo ja m'agradaria, però tampoc podem. Ojalà vingués aquesta gent que vingui a utilitzar aquests serveis, no la gent que ja té molta formació. Però com ho fas? No pots obligar a un noi que et vingui a escoltar a una sala. A no ser que et vingui de l'institut. Que llavors sí que et vindrà. I llavors estem intentant connectar ara amb l'institut per això, és que ara tenim una connexió brutal eh.

Jo fa molts anys que estic demanant que el casal de joves que es per la tarda s'externalitzés a alguna empresa i el mati aquestes dues noies anessin a l'institut. Perquè és el vincle eh, és que és molt bèstia. I a més a més perquè hi ha molta necessitat eh. S'estan trobant amb coses, a més a més, amb la pandèmia... és una cosa que hem empitjorat i perquè ara hi ha molt bona connexió entre institut i ajuntament i això s'ha d'aprofitar. Perquè no sempre tens aquesta connexió.

Clar clar, i que al final acabes sembrant. I és un pal baixar cada dimecres a l'institut, però això al final donarà els seus fruits. Ja veuràs i elles ho diuen, és brutal.

L: I què estan per allà el pati?

Sí, i a vegades també fan reunions amb les tutores. Per dir-li's què fer o per si tenen algun neguit. Ara està canviant eh la relació amb les professores, està entrant una nova generació que es nota molt. Molts canvis.

L: I tema vies de comunicació? Perquè és un tema que veig més complicat.

Nosaltres a veure, és el que et deia, nosaltres som uns referents per als joves. I hem funcionat com una via de comunicació entre ajuntament i joves. Perquè ara potser no tant, perquè es fa molt telemàtic, però abans quan ens venien a demanar coses tot havíem de fer-ho per escrit, demanar registre a l'ajuntament, etcètera. I tot això fèiem com un acompanyament.

Ara clar, em passen molta informació, però tot és molt telemàtic. I amb això hem perdut una miqueta.

L: Però llavors creus que els joves són conscients que hi ha aquest espai?

Sí, tothom ho coneix. Jo penso que molta gent ho coneix el casal de joves. Però Bueno... no sé jo és que potser... el que hi fa és l'edifici. Que és molt poc accessible, no sé... En el que es barregen diferents activitats i entitats i això ho allunya una mica. Jo penso que això hi fa molt,

mira la porteta que tens per entrar! Ostres! Fica una porta gran perquè entri tothom! És que aquí es perd tothom, fa por entrar en aquest edifici. I que són joves tímids.

(...)

((43.20 min))

Sí... la intenció és que el casal de joves segueixi en aquest edifici. Tiren al terra l'altra part de la fàbrica, a nosaltres ens afecta perquè perdem la sala gran. Però anirà bé home, ja arreglarem aquesta part.

(...)

((44.40 min))

El que calia fer és ajuntar tots els recursos aquí. Una biblioteca gran, el casal de joves, i fins i tot un bar. Seria brutal. Això sí que funcionaria.

(...)

Tenim un problema aquí no hi ha visió de més enllà. A mi m'agrada molt imaginar, i aquí no n'hi ha. I hi ha por, de fer segons quines envergadures. I a part tens l'oposició clar. Que clar, no és gaire pro-activa.

(...)

L: I pel que fa al tema d'arribar als joves, les vies quines són?

Ara fem servir molt Instagram... a veure no ens serveix gaire. Al final la principal és l'institut. També és veritat que com tot hi has d'estar, has de ser-hi molt. I tenim molta feina, també amb el projecte de mobilitat internacional, que hi ha bastanta feina i és molt interessant. No sé, es que costa que ens segueixin eh, potser és pel nom de casal.

(...)

Saps que ens passa també Laia? Nosaltres com qualsevol persona, eh? Tu tens uns ideals. Tens una pedagogia al cap que al final moltes vegades no lliga amb la realitat que hi ha en el carrer.

Saps, perquè jo, per exemple, ho penso amb els meus fills, "va, a veure si miren això..." però clar ells estan amb la play i evidentment que els hi dones valors, però i tindran valors que potser els

hi has donat. Però sí que és veritat que tenen una realitat molt diferent de la que tu vius, perquè tu..., jo com adulta ja no, ja no sé la realitat del jove. O la coneixes per ja no la practiques ja no la incorpores. I clar, seria bo que algú gestionés això del casal, però Bueno ho fem nosaltres. Mira, és una cosa a millorar, sí que hem de trobar un canal que ens pugui anar millor. Però és que estic pensant de fer un Instagram per als pares perquè estiguin informats els pares, perquè al final són ells els qui s'ho miren. I diuen vinga véu aquí, com el de mentors per motivar-los.

52min

(...)

I l'altra cosa que també volem fer és el consell de joves. Que ja hi és amb infància. I funciona molt bé, perquè està externalitzat eh. Perquè aquest dura fins als dotze anys. Per poder fer un seguiment. Però se'ns plantegen molts dubtes, primera que ja es va fer i va fracassar. I segona, que si tu fas alguna cosa així, ha de ser una cosa que es pugui fer, que sigui realista. Amb això què vull dir? Que ha d'haver-hi un pressupost. Si no ho fas, és un fracàs. A nivell professional eh, a nivell de regidors ho volen tirar endavant. Però jo no ho veig del tot clar.

E. P. 2 - ENTREVISTA DINAMITZADORA DE JOVES

Dia: 15 d'abril de 2021

Hora: 10:30h

Duració: 51 minuts

Lloc: Casal de Joves

- **Quin és el teu paper? Des de fa quan?**

Mira jo sóc dinamitzadora de joventut i del casal de joves. Des del 2005, quinze anys.

- **Has pogut veure un canvi amb aquests anys?**

Et diré que tinc la percepció que l'evolució és una mica cíclica. Té punts cíclics, és a dir, a vegades trobem una generació molt participativa i llavors trobem una que es mou més per uns interessos més concrets per exemple monopatins, bmx's i sinó el patinet. Després tenim generacions zero participatives, que costa moltíssim. Han anat com canviant, i quasi que et diria que és una mica cíclic.

L: I ara en quin punt us trobeu?

Ara, ara ens trobem que no tenim ningú. (riu) I llavors el que fem és intervenir a l'institut, i allà doncs el que et trobis. Per exemple, al ser amb grups bombolla si hi ha conflictes dins la classe, si no està compactada el nivell de participació és més baix. I a la que et trobes una classe que està benvinguda doncs ja veus que allò serà un bon d'això, un bon... de participació. Després d'altra banda trobem que la participació moltes vegades recau com en les mateixes persones. De fet, qui està organitzant conjuntament amb nosaltres què fem pel dia de la LGTBIfòbia? Doncs delegats o delegades. I Bueno... la participació és això, sol recaure bastant en les mateixes persones.

Nosaltres per treballar els temes de participació era establir com uns criteris de graus de participació llavors teníem els usuaris que eren consumidors el primer nivell, bueno clar ja directament els que no volen fer res només que jugar al futbolí quan venien al casal. Després els que són consumidors d'activitats, per tant tu ets qui proposa les activitats i comptarem amb més o menys encert depenent de si saps captar els interessos. Llavors després d'aquí ve un altre grau que seria el que ajuda mentre estàs organitzant una activitat. Un altre grau que és: proposo que feu aquesta activitat, la demanda, i després un grau més seria la demanda amb el "jo ho organitzo" i després ja, com a últim grau, l'autogestió.

L: I n'hi ha gaires, entenc que dels últims no, però dels que estan actius?

Si, malauradament ara és difícil una sortida per tant si se senten que no són escoltats és difícil. Si, el que té també el perfil jove és que té un sentit de la immediatesa molt gran, no? Si vull fer un taller de graffiti el vull fer ara, i l'endemà ja no és el taller de graffiti sinó que és una altra cosa. Però Bueno, aquest és el joc.

L: I quines són les coses que principalment us van demanant? Amb què heu

Mira, et diré que els taller estrella són els de cuina. Però que facis tu les creps, saps? I menja tothom (riu). I llavors depèn dels anys, de la colla que tinguis, hi ha uns interessos o uns altres. Els casals de joves tendeixen a ser llocs on van més nois que noies. Moltes vegades segueix una línia de setanta-cinc per cent nois vint-i-cinc per cent noies. I llavors per això també la tasca de feminitzar els espais. I resulta que aquest vint-i-cinc per cent de noies tenen un perfil més participatiu, són de les que demanen. De fet també la manera de feminitzar l'espai també és oferir racons de tranquil·litat, "de pintar ungles, de fer polseres" amb l'excusa d'aquesta activitat fas xerrades informals i detectes doncs cosetes interessants, problemàtiques, interessos...

L: I entenc que d'aquí surten les demandes, què heu fet concretament?

Sí, sí és que clar, em costa molt són molts anys. Tallers de teatre, campionats de futbolí també tiraven.

L: Però tot és dins el casal oi? No és fora al poble.

Sí, clar és el que anem fent. L'activitat s'ubica aquí. A veure, després hi ha hagut mogudes, o actes que hem fet, per exemple s'ha aprofitat que tenim aquest patí tant gran per fer per exemple un Argentjove que era.. es combinava skate, es combinava rap, i el graffiti. Tot allà.

Clar a veure, per adolescents... és que de veritat que organitzàvem milers de coses. A veure nosaltres organitzàvem les activitats perquè ens anava bé, ens ajudava a centrar a partir de dies internacionals, llavors sobretot a octubre treballaven l'alimentació, al novembre violència de gènere, el desembre treballaven la lluita contra la sida i també sensibilització per a les persones discapacitades i aquí hi ha una activitat molt xula que havíem fet. Que era agafàvem cadires de rodes, que demanàvem a creu roja que la tenim aquí al costat, i ens trobàvem en el pati i intentàvem veure si el dia a dia en el casal era viable amb la cadira de rodes, i te'n adones que no està adaptat. O per exemple també amb els ulls tapats. Però això sobretot sensibilització. Vas tocant temes. I al final el tema és com el punt d'unió però el format ha de ser molt variat. Perquè sinó funcionem molt així, no pot ser monòton.

Llavors clar llavors el format que pots fer servir... doncs pots fer mural, *photocol*, has de buscar milers de coses. I reptes! També hem fet reptes, això és molt divertit. Són molt divertits, són torneigs d'alimentació i de la dona.

(...) 10min

L: I llavors aquí sí que participen els joves que venen aquí diàriament, no?

Aquí, ja et dic, a vegades és curiós perquè pot ser que hi participin els joves que venen i pot ser que vinguin altres joves interessats que els hi agrada aquest format. I altres vegades venen joves que els hi agrada aquest format i els usuaris habituals no.

Bueno, és que hi ha un forat negre al voltant del futbolí. Són quatre persones que estan jugant i tot el voltant que està mirant i que té el mòbil per anar mirant coses, però clar estan esperant el torn. I llavors aquests principalment van una mica a la seva, has de fer suport i principalment, mediar el conflicte i intentes provocar la participació i intentes provocar la reflexió. La figura de la dinamitzadora també és una mica "dinamitzadora", i has de provocar una mica i has de buscar, per exemple doncs un taller que duri molta estona doncs no, però un taller de fer un dibuix a un vidre doncs això els hi mola. I clar, vas buscant les maneres, has de ser molt flexible.

L: I llavors hi ha un vincle al final amb aquests?

Sí, sí. És seguit.

L: I els de les activitats?

Si Bueno, a vegades va molt per interessos. Però també has d'intentar connectar amb els que els hi costa més.

L: Les vies de comunicació principals, quines són amb els joves? Com els hi feu arribar?

Mira, jo et diria que l'Instagram el porto des de la pandèmia, abans no, i el tema xarxes jo m'hi he posat. I per Instagram ens fan arribar coses, després ara tenim la sort de poder estar a l'institut i llavors nosaltres intervenim al pati els dimecres. És una manera d'estar, el canal som nosaltres. El que és veritat, en l'insta hem fet molta campanya perquè hi comencin a haver-hi perfils d'adolescents a l'insta però és a partir d'una edat que hi són. Mira és bastant explicatiu un dia que estàvem fent el 8m teixint allà a l'institut i li vaig comentar a un noi que si volia fer fotos i penjar-les al seu insta i em va dir que no. Osigui ell estava allà, ell estava participant però allò no formava part de la seva imatge o de la seva realitat virtual. Vull dir que és prou interessant, de fet per ells el casal per molt guai que sigui o per molt tot, "és una institució". No

deixa de ser una institució. I suposo que el llenguatge que utilitzem tampoc acaba d'ajudar, sí que estem al dia i utilitzem... però és veritat que els codis de comunicació són molt diferents.

Abans de l'Instagram doncs, a partir del boca a boca, si tu fas feina aquí al casal doncs ells la van portant. D'altra banda, dels canals de comunicació que ja té l'ajuntament, tipo ràdio o comunicació. I després institut.

També havíem treballat bastant amb els PFIs. De fet havíem fet sessions de sensibilització amb els PFI aquí. És *xulo* perquè quan tens un grup escolar... (...)

L: Llavors ja més a nivell d'institut. Ara us heu centrat allà oi? Què hi feu?

En el institut, els dimecres estem en el pati, a l'hora del pati doncs de tot una mica, dinamitzant. Bueno... tampoc tenim ganes de molestar-los molt, estan esmorzant i tal però sí que és veritat que amb alguns hem començat a fer vincle i estàs allà xerres t'expliquen coses. Amb l'excusa per exemple "els hi haig de fer un taller als de primer, vosaltres de tercer com ho veieu?" Llavors hi ha gent que li agrada molt parlar i donar la seva opinió.

Clar, de moment portem un mes eh. Clar és que són quatre dimecres, encara estem allà currant-nos-ho. A més has de vigilar molt, pel covid, no pots fer moltes coses.

Després, nosaltres fa molt de temps vam crear un taller que es diu "hola amor", sobre els mites de l'amor romàntic. Que el fem a tercer d'ESO, que són dues sessions molt intenses. Llavors ho fem cada any. I llavors pensa que ara mateix hi ha set línies a cada curs d'ESO. Llavors tu si fas tercer has de fer catorze sessions, no? Ara hem proposat seguir amb aquest programa de fer els tallers allà i d'aquí a dues setmanes fem un taller de sexualitats a quart d'ESO.

Amb primer d'ESO al maig hem confeccionat el taller de l'amistat és un tresor. I això a partir de la detecció que hi ha relacions tòxiques d'amistat, molt exclusives. Molta por a la soledat, "tinc la meva millor amiga". (...) I com que nosaltres pensem i està demostrat que les relacions socials, com més et relaciones sol tenir correspondència amb la teva capacitat de resiliència, amb la teva capacitat de superar traumes. Doncs creiem interessant fer-ho bé. I això es fa doncs amb un planning, amb uns tallers programats, que vas introduint el debat, però d'una manera progressiva que ells puguin anar traient. I vagin creant també debat. És molt interessant.

L: Els temes d'on surten?

Mira aquest tema, aquesta temàtica ens van demanar en concret l'equip d'orientació pedagògica. Van ser ells qui ho van detectar. I nosaltres creiem que el tema de relacions va molt lligat a la perspectiva de gènere. Unes relacions socials saludables ens ajudarà després. (...) 22:30

I t'haig de dir que a l'institut hi ha molta sensibilitat en aquest aspecte de part de la docència. Trobo que hi ha molta canya, de fet la coordinadora pedagògica, la M, a nivell de participació és brutal. A nivell de participació fomenta molt, llavors per això treballem tant amb joventut no?

L: I els profes quina posició creus que tenen?

Jo de moment, els qui m'he trobat super bé. (...) 23.50h Jo els profes que he vist bé, això va a tarannà. I segurament hi ha una diversitat molt gran, són 70. Perquè una cosa és que tu participis i una altra que fomentis la participació. En principi va bastant lligat però...

L: En un futur, quan pugueu tornar a obrir el casal de joves, seguireu treballant a l'institut?

Jo crec que sí. Osigui, jo penso que igualment el casal no hauria d'estar tancat. Però hi ha un tema de recursos humans. Si nosaltres estem a l'institut penso que... vull dir, jo connecto amb els joves? Vull dir, tu tens un llenguatge amb el que connectar amb els joves i d'això. Però... i no té que veure amb l'edat, perquè... però si que és veritat que nous perfils no estaria malament aquí al casal. I llavors jo per exemple poder-me enfocar més a l'institut, per exemple.

L: Però...

Jo crec més per mi eh... jo crec que connecto molt i tot el que vulguis. Però jo ara, per exemple estic en un moment personal de maternitat i de molta exigència que fa que no tingui l'energia que normalment tinc. Que tinc aquí dins però...

Bueno i penso que també sempre va bé gent nova amb ganes per joventut és molt important creure-hi. Quan treballen joventut te n'adones que és molt important la gent que creu que la gent pot canviar, que la gent et pots animar que tot pot anar a millor, perquè és el motor amb el que tu treballes. No? No és un punt de vista del adult-centrista, on tot està fatal, tot són problemes. Ha d'haver-hi una part ideològica forta de creure en la transformació social. I això, malauradament passa molt amb persones joves, més que amb adults. Per això et dic que potser seria interessant, pues incloure gent jove amb ganes, saps? Que acaben d'acabar la carrera i estan aquí amb ganes de posar amb pràctica les coses que han après. Jo crec això.

L: Ara vosaltres esteu treballant principalment amb l'institut. Treballeu amb alguna altra cosa? Teniu algun altre projecte?

Sí, a les tardes estem amb l'aula d'estudi hi ha els mentors. Però de fet vull dir, nosaltres estem més que res com a gestores de l'espai. I per si necessiten alguna cosa, i per donar suport, però s'ho gestionen bastant.

L: I això funciona ara?

A veure funciona. És un servei que va funcionar. És un servei que funcionaria si no haguéssim tingut el que hem tingut perquè han hagut d'obrir han hagut de tancar. Han hagut de fer-ho online, han hagut... I han patit tants sotracs, un grup de mentoria genial aquest any. De dir: "ostres!". Amb ganes, amb sensibilitat, i els hi ha tocat viure aquest moment, que fa que cada cop les ganes no vagin caient.

L: Te'n recordes d'on va sortir el projecte? Ja fa anys que funciona això.

És un projecte del AMPA. De l'AMPA de l'institut, de fet va rebre un premi.

Primer es feia a l'institut, l'únic que es va valorar que potser eren massa hores dins de l'institut i que anava bé canviar l'espai. I també perquè necessitaven que fos un ambient menys formal. Llavors les nostres figures, com a dinamitzadores, permeten més aquesta informalitat que no... vull dir si hi havia la consergeria... és canviar una mica el xip.

A partir d'aquí, això comença a funcionar molt bé. Aquí dins del casal es valora molt positivament i com que hi havia a l'espai jove del cros també obert es planteja de portar el servei.

Sí que haig de dir cosa curiosa. L'espai jove del cros ha pogut seguir fent. Hi ha molta més... la participació és més contínua. De fa un temps. Com que van amb colla, és compacte, les activitats sigui la que sigui participa. Preparis a l'estiu, el juliol, tallers o prepares a la tarda, la participació és molt més contínua. És un nivell de participació que no seria de cogestió, però hi són molt.

L: Qui ho porta allà?

Bueno, fins a octubre de 2019 i hi havia personal d'obra en servei de l'ajuntament, però es van acabar aquests contractes i es va haver d'agafar una empresa externa. I ara hi ha hagut canvi d'empresa externa. Nosaltres intentem no perdre el vincle

A mi em crida molt l'atenció perquè de deu a quinze perfectament, la participació és molt contínua allà. En canvi aquí és diferent. També tens moltes altres coses. De fet ho han configurat diferent, eh? El casal sempre ha sigut un espai de trobada d'accés lliure, no feia falta full d'inscripció per tant vinc i surto quan vull. A l'Espai jove a l'haver això aquesta possibilitat i continuïtat. Es feia full d'inscripció, es feia entrevista als pares...

L: Tornant als mentors, és principalment acadèmic però hi ha un rerefons?

Sí, de fet els mentors fan una formació els divendres. És una formació que analitza pues una mica la complexitat de la persona, que no només és estudiar, no només fan hàbits d'estudi, sinó que perquè la persona tingui ganes d'estudiar té molta correspondència amb el seu benestar.

Hi ha d'haver un diàleg positiu intern cap a un mateix i això ho pots facilitar com a persona que acompanya. I ells ho tenen en compte.

És un projecte molt maco. Hi ha hagut anys amb menys. Vull dir petites oscil·lacions, però en general és un projecte estrella.

L: Llavors el vostre paper és l'espai, no?

Sí, és obrir, facilitar les coses, si necessiten qualsevol cosa, el que passa que a nosaltres ens va molt bé que estiguin aquí perquè així com usuaris i usuàries, diaris el que tenim és el perfil fins a tercer quart d'ESO, el batxillerat no el toquem tant perquè no venen perquè costa més o depèn de l'any, eh també pensa que ha variat tant, hem tingut tant de tot.

Llavors, com que últimament no hi havíem treballat amb batxillerat o no teníem el vincle directe amb batxillerat. El fet que estiguessin aquí era molt *xulo* per poder tenir el vincle almenys amb l'alumnat, amb la mentoria, sinó amb la mentoria en sí i de fet els ajudàvem pues per fer la festa de segon de batxillerat pues vinga els deixem l'espai. Però, són petites coses que tu vas oferint o que vas veient que poden ser necessàries. Perquè segon de batxillerat aconseguir un lloc on fer una festa val diners. Llavors facilitar aquestes coses, com amb un espai com el que tenim aquí.

L: Què trobaves a faltar aquí? Què valoraves i què trobaves a faltar aquí del recurs del casal.

Si, està clar. Segur, moltes coses. A veure, jo clar jo penso que el fet d'haver-te d'adaptar a grups tan diferents fa que també acabes proposant, pues sempre com unes mateixes activitats o fa que acabis adaptant a aquest grau de participació que ja et parlava. Que no és el més alt, i llavors ja no ho penses més enllà amb aquests nivells de participació més alts que potser sí que podries aconseguir. D'autogestió.

Bueno i de fet, perquè també és la meva figura. Si hi hagués autogestió ja no faria falta. Però... i perquè també és necessari introduir a dins del món de la participació de l'associacionisme. I és una via de fer-ho, però sí que és veritat que crec que funciona per espai, per exemple, per reunir-se de garrinada o altres. Però crec que no hi ha experiències d'autogestió que es podrien fer aquí dins. Per exemple, decidir la normativa entre tots. Això ha passat en moments de crisi. Quan hi ha hagut una crisi molt gran, tanquem el casal i l'endemà assemblea. En moments de conflictes sí, s'ha hagut de parar i s'ha hagut de resoldre entre els que hi érem. I és quan passen aquestes coses, quan tu els hi dones veu i vot, normalment són més durs que nosaltres mateixes. Aquesta seria una.

Buscar aquests espais i eines, per una participació més directe. Per exemple, a nivell polític. Tu creus que decideixen algo? Els joves i adolescents?

L: Totalment, és un dels aspectes que estic veient. Hi ha molta distància entre l'ajuntament i els joves, i al final es necessiten uns als altres.

Normalment es feia aquí, normalment fem de pont. Bueno és que la burocràcia, es que una mica sempre passa això, que sembla complicada. T'haig de dir que vull dir que no estem tan malament. En el sentit de si tu mires a nivell nacional, no hi ha un... Nosaltres, probablement perquè ens movem en cercles on sí, però no hi ha capital social molt gran, és a dir, no hi ha una cultura política de participació. Per què? Perquè vivim en una cultura política representativa que ja ens va bé: voto i ja faran i a més a més puc criticar allò que no m'agrada.

Però no hi han espais de creixement en aquest sentit, i el capital social que tenim és la línia tova. És a dir, la gent sí que relaciona en xarxes socials, però és a partir una colla d'amics o és a partir de festes populars, però no hi ha pues un associacionisme gran en el sentit de partit polític, de finestres sindicats. I diguéssim que tenim un capital social baix.

Llavors sí que és veritat que a Argentona jo crec que no està tan malament. Arribem als joves i que els joves participen. Acaben trobant els espais on participar. I sinó doncs mira...

Però sí que es correspon una mica amb el nivell general que tenim. I de participació, però alhora crec que és molt important que estigui. Perquè quan tu participes en coses, en debats, estàs més... ets més obert al pacte, a la cooperació. Per tant no radicalitzar entre les postures, que ara estem en un mal moment. En aquest sentit, de polarització ideològica o que es percep així. I aquí estem, seria molt interessant.

L: I a l'institut, en un futur, com creus que podeu seguir treballant?

Jo crec que, el més interessant del tema participació és que tu puguis acompanyar, durant un temps puguis estar al costat i que acabi tirant sol. Aquest és l'objectiu. I llavors el fet de que ja vagin sortint petites comissions per treballar, per exemple el dia contra la LGTBfòbia. Això és fotut. Que acabarà en associacions o en col·lectius del poble. Llavors és tenir l'experiència aquesta, tenir petites experiències participatives, de comissions que surtin fora del currículum escolar.

I això. Perquè més endavant...

L: Però el vostre paper igualment en un futur...

Sí, sí, capital participatiu. (riu)

I et volia dir una altra cosa, volia destacar una altra cosa. Que és que a més trobo molt interessant que la gent participi en coses així, en debats així, perquè llavors també estem exercint més control als governs. Clar perquè en el moment en què tu participes estàs dient, “eh, jo em puc organitzar en qualsevol moment”. Això és pressió, fa pressió i per tant, això farà que els governs que tinguem com a mínim s'esforçaran per ser més eficients perquè tenen aquests grups de pressió. Per això és interessant que ja passin a l'institut, que vagin dient: “Sí, ho estem fent així, però ho podríem fer aixà”. I llavors quan nosaltres facilitem aquesta participació...

A mi per exemple sóc molt creativa i em venen moltes idees, però haig de vigilar que les idees siguin seves. Donar forma a les meves. Però has de vigilar molt que la idea també se sentin inclosos perquè sinó...

L: I llavors quines principals barreres o limitacions que tingueu a l'hora d'organitzar?

Per un cantó arribar al màxim de joves possibles que és en aquests canals de comunicació, com l'insta. Segurament no arribarem a partir de l'insta. A qui ha arribat la informació? Pues no ho sabem.

L: Les vies de comunicació és un dels aspectes que jo estic veient...

No, no ho podem saber. La comunicació és un de les coses que suposa una barrera.

Nosaltres també ens hem trobat que hem fet de vehicle de propostes o de demandes. I llavors, sí, molt bé: Hem fet la demanda, busquem la manera d'acompanyar aquests joves amb per exemple una nit amb un concert amb música, i hi han hagut associacions o col·lectius, que pel que sigui, potser probablement també ha estat una mala praxi per part nostra, però hem acabat creant una dependència cap a la figura de la dinamitzadora, perquè això tirés endavant.

Llavors, s'ha de vigilar molt amb aquests lideratges, és el mateix que et deia de quan tu crees una cosa, però has de vigilar molt que ells també se sentin inclosos. També ens ha passat, i posaré l'exemple, jo recordo del col·lectiu del *buc* d'assaig. Que estava molt bé per veure que a nivell d'imatge que és participava, però després pensava gran part del lideratge o de la gestió l'estic assumint jo o la meua companya. Llavors dius bueno, “no ho estem fent bé”, per començar, on hem posat les... que no passa res eh! Hahaha.

I potser perquè han volat massa i han vist que no podien assumir aquests nivells de demanda. També perquè pot ser que tu estiguis a primer de batxillerat amb el temps per fer coses és el mínim. Ja no tens temps, no? Passen moltes casuístiques.

L: Aleshores, l'objectiu seria aquest paper que va desapareixent, que tu hagis de donar suport d'inici però vas desapareixent.

Clar, el que seria interessant seria això, que anés desapareixent. Llavors una barrera, a vegades pot ser això que s'acaba constituint algo, que tu creus que tindrà molt de potencial i després no el té. Pel que sigui eh, per diferents factors. Llavors s'ha d'aprendre a dir, "això no". Això no és un moviment associatiu. És molta feina.

L: I a nivell d'ajuntament us donen suport?

Sí, sí. Bueno, a veure, espera't un moment. Mira a nivell d'ajuntament, nosaltres formem part de l'ajuntament, cobrem un sou de l'ajuntament i jo em sento ben cuidada. Però sí que és veritat que les àrees de Joventut solen estar vulnerables igual que el sector pel qual treballa.

Perquè pot ser que no... això que no estiguin estimades en els pressupostos. Jo crec que també l'àrea de Joventut, una de les dificultats que té és que mentre que hi ha regidories o departaments de l'ajuntament que treballen per motius, saps? Més concret. Joventut treballa per un sector d'edat, però ha de treballar totes aquestes polítiques. O hauria de fer-ho per poder donar resposta i aconseguir els objectius d'autonomia general dels joves. Per tant, és una regidoria transversal que necessita de moltes coordinacions i que necessita entendre's molt per tot arreu. I això és com, jo crec que a vegades té un paper vulnerable. No només aquí eh, a Argenton, una mica a tot arreu.

I, per exemple, en el nostre cas hem tingut moments, de grans moments de recursos humans. Que han estat molt bé, que hem tingut prou gent com per portar a terme les coses, però si tu parles amb molts ajuntaments el tècnic de joventut és el tècnic de Joventut, de Cultura, i de no sé què; és el tècnic i és dinamitzador a la tarda i hi veus unes coses que dius... Són carn de cremar-se, i també per això el paper de dinamitzadores van canviant tant.

Per un cantó, t'he valorat la part de carne nueva com a una cosa positiva, pel tema de l'energia i tal, però l'altre, l'expertesa de portar molt de temps en un projecte de Joventut també.

E.P. 3 - ENTREVISTA COORDINADORA PEDAGÒGICA INSTITUT

Dia: 16 d'abril de 2021

Hora: 9:00h

Duració: 40 minuts

Lloc: Institut d'Argentona

- **Quin és el teu paper? Des de fa quan?**

Jo soc coordinadora pedagògica, que formo part de l'equip directiu. I fa que ho sóc aquest és el setè curs.

- **Quins canvis has vist en els joves, en la participació, en els interessos?**

Bueno, les preocupacions, les mogudes els interessos és bastant igual. Al final els adolescents tenen unes inquietuds pròpies de l'edat. Que són més o menys clàssiques i no han variat massa. Sí que és veritat que des de la pandèmia ha canviat molt, o s'han perdut interessos que abans hi eren. Per exemple, el típic interès que a partir dels quinze quasi setze de sortir a les nits. Què passa? Que no es pot, doncs no és un interès ara mateix. O poder baixar a Mataró o al MataróPark tota la tarda. Això no se sent tant no?

Són coses que com que sabem que no ho hem pogut fer durant molt temps, i potser la setmana que ve no ho podem fer per la pandèmia, pues com que ja no ho tenim tant al cap, o ells ja no ho tenen tant al cap. No sé el canvi que fan, però per alguna altre cosa ho han de canviar.

L: i ara?

No ho sé, a veure els canvis en els interessos són similars suposo, però sí que d'agut a la pandèmia hi ha interessos que abans eren habituals que ara s'han perdut, però perquè no es pot. En la participació aquí en el centre. He trobat fins abans de la pandèmia. Sí que he trobat canvis en els interessos o com a mínim, que part dels joves han manifestat més els seus interessos. O hem sigut capaços de captar millor els interessos dels joves els últims anys abans de la pandèmia.

Des que jo vaig començar a fer de coordinadora fins ara, que és per tot el sistema que si vols aprofundim després, per tot el sistema de delegats. El funcionament de delegats i delegades, però si vols aprofundim després.

L: I llavors el teu paper, què fas?

El meu paper és coordinació pedagògica, com diu el càrrec, coordinar i gestionar tots els projectes i totes les actuacions de caire pedagògic. És a dir, totes les activitats, d'acció tutorial o totes les accions d'orientació dels joves que es tracten a tutoria com a fora de la tutoria, i això vol dir tallers, vol dir xerrades, vol dir activitats concretes, vol dir també coordinar si l'ajuntament ens ofereix l'oportunitat d'anar al teatre, o si és la setmana de la dansa. Doncs coordinar tot això. Coordinar el pla d'acció tutorial que són totes les activitats que es fan a tutoria depenen del curs. Hi ha uns objectius, unes finalitats o uns altres. I bàsicament, ah i després també coordino tota la part de l'atenció a la diversitat, més individual adaptar-ho.

- **Com organitzeu les activitats “festives”/alternatives a l'institut? Els joves estan interessats i motivats?**
 - o **Des d'on surten les ganes i les idees?**

Nosaltres fa uns anys vam fer una aposta pel grup de delegats i delegades. Pel consell de delegats, perquè la manera que tenim de veure-ho és que hem de fomentar la participació no només dels infants sinó també quan són joves.

En neurociència està més que demostrat que a l'adolescència hi ha una coda neuronal on les persones d'alguna manera esborren les connexions o desfan les connexions que no són útils i que no estan fent servir, per deixar espai a noves. Per poder fer una nova explosió de relacions noves, i jo penso que això hi té relació. És a dir, si nosaltres volem ciutadans implicats i participatius en la societat del futur no pot ser que només els fem participar d'accions quan són nens. Ho hem de fer també quan són joves. Per demostrar que és important.

Un exemple molt fàcil i molt evident: a les escoles tots els nens i nenes van amb un *bock'n'roll*, és sagrat és evident i ningú ho qüestiona i no hi ha cap problema per fer-ho no? Arriben a l'institut i tornen a portar paper de plata, al pati a les escoles està net perquè ningú porta embolcalls d'un sol ús i a secundària ens tornem a trobar paper de plata, embolcalls d'un sol ús. Doncs és en aquest moment quan ells consideren que allò que feien és de petits i ara ja passen a la següent fase, “som adolescents i som grans” que hem de continuar insistint em que portàvem bock'n'roll no és cosa de petits. És cosa de grans, doncs amb la participació és el mateix. És a dir, si a les escoles els fèiem participar del dia de la pau, a l'institut també. O en altres ambients fora de l'escola de primària no ho fem, tendiran a pensar que allò del dia de la pau és de petits, i que no té importància. Si el Consell de delegats a primària és molt fort, però després a secundària com que allò ja ho saben fer, allò ja ho han après perquè potser és el que podem pensar, i no insistim i no li donem valor pensaran que allò és de petits. I segur que no seran uns ciutadans adults i adultes de futur participatius. És a dir, per a mi el que fa que una

persona sigui participativa o no, a veure hi ha persones que ho són perquè ho són i no cal fer res, però depèn dels teus inputs. Per què la gent que sou de cau tenim tan bon rotllo a les aules i genereu unes dinàmiques tan xules? Perquè ho estem mamant i no ho heu deixat de mamar. I sempre ho feu, perquè teniu molts inputs, en la vostra vida diària, no? En el vostre creixement que us estan dient que els valors de cau són importants, són per sempre.

Per tant, hem de fer que allò que fan a les escoles ho hem de mantenir. Potser canviar els interessos. Per exemple, hi ha un dia de celebració, que per mi és molt important que és el 17 de Maig. És el dia de la LGTBI-fòbia, el dia de l'orgull és al juny. Ens queda massa lluny i hem triat el 17 de Maig.

I ara, precisament és el que estem preparant, els i les noies que tenen ganes de treballar-lo li diuen el dia del col·lectiu. Vull dir que m'agrada molt. Crec que estic d'acord en què a primària pot ser és d'hora per celebrar aquest dia, però a secundària hem d'esforçar-nos per continuar, per treballar-lo amb força, però tampoc hem de deixar de perdre el dia de la pau, perquè és un dia per visibilitzar i per repensar.

Com ho treballem nosaltres la participació? Doncs ho treballem a través dels delegats i les delegades, des de fa uns anys vam considerar que la participació era un valor i la implicació era un valor que havíem de treballar a l'adolescència, que és una competència transversal que forma part de la vida, i que és una consciència que t'acompanyarà i que sempre serà més positiva que negativa. Llavors, el que intentem és captar (ja sabem que no el 100% de les joves seran participatius perquè les persones som com som) però el que si volem és captar les persones que tinguin unes ganes de participar fer que es puguin entusiasmar. Exacte, potenciar aquestes ganes de participar. Buscar-los, triar-los entre ells. I fer que realment puguin desenvolupar aquesta habilitat. I ho fem a través de delegats. Aleshores fem reunions mensuals, ara amb la Covid la cosa ha canviat eh, però. La nostra manera de treballar és fer reunions mensuals, d'una hora i quart en el que no només és un traspàs d'informació, sinó que és una mena de fòrum, una mena d'assemblea on, evidentment dono unes informacions prèvies, però després fem pluja d'idees, ens posem d'acord en què és el que volem fer, distribuïm tasques, fem grups de treball i després, a partir d'aquí, els grups de treball van treballant, hi aporten o després els ajudo a coordinar.

Aleshores de cada classe triem dues persones representants. Un que li diem la delegada o el delegat i l'altra és l'eco delegada o eco delegat. De manera que amb aquests dos representants de cada grup, que són per tant un total de setanta alumnes quan els tenim a tots triats, que per triar-los també es fa tota una dinàmica a classe de com hauria de ser un bon representant i com

no. Doncs un cop estan triats fem una jornada al mes d'octubre, que li diem les jornades de delegats i delegades que anem al saló de pedra i fem tota una jornada de treball. Per posar valor la feina que fan, per reconèixer la feina que fan i també per compartir una mica objectius.

Per exemple, l'última que vam fer vam agafar els objectius de desenvolupament sostenible, els vam conèixer, els vam anar treballant un a un i vam decidir que les persones eco-delegades desenvoluparien alguns dels objectius de l'ODS relacionats amb sostenibilitat i medi ambient i les persones delegades doncs desenvoluparien la resta.

I ens vam adonar que a través dels dies internacionals era una bona manera per treballar les accions per la millora d'aquests objectius. De manera que un cop els vam conèixer i els vam separar, el calendari de reunions aquest mensual fem delegades per una banda i eco-delegades per una altra. És com un calendari alternat.

(...) Doncs quan ens vam tornar a trobar el mes de Desembre per exemple amb delegades vam dir: vale hi ha aquests objectius de l'ODS, com ho podem treballar? A través dels dies internacionals. Quins dies internacionals us venen de gust? Perquè al final, doncs potser el dia de la dona no em mola però el dia del col·lectiu sí que em mou. Aleshores fèiem grups amb funció de quin dia internacional a tu et mou més. A partir d'aquí vam fer grups de quatre o cinc i cada grupet d'alumnes que volien treballar això doncs obrien una carpeta al drive compartida amb mi i començaven a posar accions. Jo els anava contestant i a partir d'aquí doncs els ajudava a coordinar la celebració del dia, és a dir, afegim les accions i les actuacions que faríem des del centre a les que proposen ells. D'aquesta manera, les persones que són delegades viuen d'una manera molt més intensa o molt més constant o més representativa el que és la participació a la vida del centre, tenen certs privilegis com que se salten la classe sencera, no només l'hora del pati. Perquè saltar-se el pati és de *pringats* en canvi saltar-se la classe és com *uau*. O la jornada de delegats que l'obra el director i la tanca l'alcalde, és com tot un reconeixement a la seva tasca. Després, com que són persones participatives, i veuen que les seves propostes han tirat endavant de manera que es motiven. I què passa l'any següent? Que qui és delegat, o qui és participatiu, l'any següent es presenta a ser delegat de manera que la idea és que cada vegada hi hagi més gent que sigui conscient que lo de ser delegat i delegada i lo de participar en el centre li molaria i es presenti a fer de delegat i delegada. I que no acabi sent allò de les classes que tothom hem viscut que ningú vol ser delegat. Ningú es vol presentar i voten als "*pringats de turno*" per fotre'ls.

Hem d'intentar evitar que cada vegada tinguem menys aquests casos de manera que tinguem cada vegada més gent participativa en el consell de delegades perquè cada vegada fem més

accions i més potents. I cada vegada al final tinguem persones més implicades a nivell social, i ambiental. Passa que no és una cosa que facis amb un moment, perquè els beneficis d'un any es reverteixen l'any següent quan es presenten. Què ha passat, que la covid això ens ho ha trencat, perquè aquest any no hem pogut fer la jornada, no podem fer reunions barrejant grups, per tant ha perdut el sentit absolutament. Malgrat això, vaig fer una reunió de persones delegades per donar una sèrie d'informacions i per... Nosaltres hem anat celebrant els dies internacionals, però des d'una manera més unilateral, és a dir des d'una manera unilateral nosaltres hem proposat accions i ja està: en aquesta matèria, en aquest grup o en aquest nivell, però no ha estat participatiu.

Però amb el 17M jo sí, jo tinc una especial fixació amb el 17M perquè no se celebra a les escoles, i perquè quan es desenvolupa o es comença a desenvolupar l'orientació sexual, normalment és primer o segon d'ESO. Per tant, visibilitzar la diversitat sexual del món és prioritari a secundària. I no es fa, no es fa massa, per tant és prioritari celebrar-ho. I estic contenta aquest any perquè malgrat no tenir aquest vincle de les reunions mensuals aquesta reunió que vam fer en va sortir una petita comissió de vuit persones de segon, tercer i quart d'ESO amb moltes ganes de celebrar, amb moltes ganes de participar.

L: I la resposta de la resta d'alumnat quina és?

La resposta és sempre molt bona. Sí, és a dir l'alumnat espectador, aquell que no mourà un sol dit mai per fer res sempre és molt positiva. Perquè mira fa uns anys vam celebrar el dia de la dona, en el que el dia anterior vam deixar un missatge positiu a totes les taules de tot l'institut de tot l'alumnat. I vam posar també un guió de treball perquè tothom pogués fer una mena de reflexió del dia. I després amb aquesta targeta l'havien d'anar a enganxar en un moral que vam posar al patí. Doncs la participació va ser fantàstica. És a dir, què els set-cents-cinquanta alumnes van anar a enganxar el paper? No. Però tampoc ho esperàvem. Però tres-cents sí. I aleshores això és molt positiu, súper positiu. Perquè com a mínim si tu no tens aquesta vocació participativa veus que hi ha gent que sí, i potser quan sigui més gran.... pot ser quan ets adolescent això no et movia, però tot són inputs. Més val tenir inputs positius que negatius, no?

Per cert, la participació també la treballem a partir del servei comunitari. Però és diferent.

Per tant, la participació com la treballem? De forma voluntària a través del grup de delegats.

L: Perquè amb els delegats pot algú més afegir-se? En quin moment?

Sí, perquè mira. Clar hem de jugar a què la persona delegada tingui certs privilegis. Privilegis perquè l'any que ve vulguin ser delegats. Per exemple el dia de carnestoltes. (...) Doncs a partir

de l'any següent, vosaltres ho vau moure i vau generar un canvi. Que va ser a partir d'aleshores que ho vau moure hi ha concurs de comparses. I el jurat que són persones delegades trien els guanyadors. És un dia molt, molt divertit. La veritat no l'hem deixat de celebrar, eh? Des de les hores vull dir que també és important que l'alumnat vegi que el què proposa, doncs es duu a terme i es té en compte.

Per tant, participació dels joves a l'institut: d'una manera voluntària a través de delegats a través de Consell. Però no necessàriament per proposar accions han de ser persones delegades perquè ara, per exemple, amb això del 17M. Vaig dir, "hi ha algú més?" Vam fer una reunió i vaig dir, érem 8, i vaig dir: "si algú aporta, creieu, teniu algun company o una companya que creieu que aportarà? Convideu-la i digueu-li si vol venir. Ara, si és per fer bulto no". Doncs ha vingut una noia, que una passada. Vull dir que no està tancat.

I després, diguem que aquesta és la participació voluntària, després hi ha la participació obligatòria. El departament va crear una matèria obligatòria a quart d'ESO que es diu servei comunitari. El servei comunitari es concreta amb 10 hores de formació teòrica i 10 hores d'un servei a la comunitat obligatori. Les dues coses són obligatòries, són 20 hores, 10 de formació 10 del de servei a la comunitat. Com que fem el maresme solidari a tercer d'ESO, doncs ja vas coneixent entitats i vas veient les necessitats. De manera que ja a tercer, pues anem explicant que és important que penseu quin tipus d'entitat, amb quin tipus d'entitats, voldríeu treballar a quart. I aleshores a quart tornem a agafar tot això i com que tenim 150 alumnes doncs tenim diferents entitats on poden oferir el servei de manera que es pot adaptar una mica al perfil. Persones molt físiques que el què volen és polir-s'ho amb un dia? Doncs a la cursa de muntanya d'Argentona, doncs estan per la muntanya i amb un dia se'l poleixen, perquè són deu hores. També teníem el conveni amb la llar d'avis, d'anar a veure avis i acompanyar avis durant quinze dies. També teníem la recollida d'aliments, el gran recapte, i el que per exemple també estem fent amb el grup de mediació (que és una altra manera de participar de manera voluntària) doncs ens estava quedant molt just i vam pensar que podíem fer una formació. Això si, ha de ser voluntari: has de dir "jo vull ser mediador". Aleshores fas una formació de deu hores i aleshores prestes el servei a l'institut fent de mediador. Aleshores els alumnes de quart de manera obligatòria han de prestar aquest servei, però poden triar una mica.

L: I la resposta?

No tenim problemes, de cent cinquanta potser a l'any tenim una persona que no ho acaba fent, o no ho vol fer, o la família ens posa problemes. Ja saben que toca i ja està.

Aleshores, com els joves poden participar en la vida de l'institut? Delegats i delegades de manera voluntària. De manera obligada en el servei comunitari. Però després hi ha altres projectes. Projectes on l'alumnat participa d'una manera puntual. On hi sumen les gotetes. La tona per Argentona, campanya de recollida d'aliments, aquest any malgrat la Covid, hem fet gairebé dues tones. L'any passat vam fer dues tones i mitja, brutal. Altres maneres de participar, el projecte de mediadors, el projecte d'alumnes guia.

Mentors ho porta l'AMPA, el que passa és que és mínimament reconegut, però és una manera de participar. Alumnes guia que ja saps de què va.

Alumnes guia també molt bé. (...) Perquè la manera que tenim de captar els alumnes de quart perquè ens facin de guia és aquesta, és a dir: recordes a primer la por que tenies?, el no sé que...

Una altra manera que tenen de participar és als tallers de ciència. Des de ciències naturals de manera voluntària poden anar a les escoles a explicar. És a dir, projectes així n'anem fent. És veritat que la persona adolescent per defecte és poc participativa, està en un moment molt de nye...

(...)

L: Des de fa quan que ho treballeu més tot això dels delegats?

Doncs cinc o sis cursos. Quan vaig començar es feien reunions a l'hora del pati i era una transmissió d'informació pura i dura. I clar, quina gràcia tenia ser delegada?

El meu objectiu va ser que ser delegat sigui *guai*. És a dir, tu en tota la vida per fer una cosa has de tenir una recompensa. A vegades aquesta recompensa és material, i a vegades és immaterial. I de vegades la recompensa és la satisfacció de fer les coses ben fetes. Però de vegades amb això no n'hi ha prou, i sobretot quan ets adolescent i més cada vegada les generacions que són més immediates. La satisfacció de la feina ben feta és molt relativa. Però si podem acompanyar aquesta satisfacció amb algun altre benefici que facilita que les persones ho facin de gust i que en tinguin un bon record, sobretot és que al final és això, que la persona en tinguin un bon record.

L: I pel que fa a limitacions o barreres, quines us trobeu?

Mira la gestió és complicada en general i mira... Però jo la complicació que trobo, és a dir l'únic "però" és que jo crec que hi ha una part intrínseca en l'adolescència que és la deixadesa. Aquesta època de m'és igual tot i que aleshores moltes vegades estic en una assemblea d'aquestes i que

uau els veus enganxats i tal, i podríem fer mil coses i que guai serà i després dius vale, recordeu-vos de fer la carpeta del drive, i: cric cric cric cric cric.

I has d'anar tu molt al darrera, has d'anar darrera, has de... jo el que faig a vegades és que ells donen les idees, fan les propostes, les consensuem. Intento que les desenvolupin, però no espero que ho facin. Jo ja igualment vaig pensant, i vaig desenvolupant-les jo i vaig fent feina jo, perquè sovint el que em trobo és que quan em marxen se'm desfan. I és difícil persones que puguin mantenir això. Són adolescents, són joves. I també són persones que solen tenir molts extraescolars.

Aleshores, Bueno, clar que et motiva això de fer de delegat, clar que et motiva preparar el dia del col·lectiu, però si fas sis hores de classe, tens deures, després fas angles, i no sé què més. Per tant, els primers anys em sorprenia i em molestava una mica, de dir: bua però per què si jo us veig tan motivats..., però ara començo a entendre que potser és així com ho hem de fer. Perquè també és una cosa que fas de manera voluntària i no has de tenir un bon record.

L: Vale, bueno llavors els interessos...

Sí. A partir dels dies internacionals. Coses que els preocupen a nivell grupal, jo vaig veure quan tot el tema del canvi climàtic moltíssim. Moltes ganes. Hi ha molta consciència ambiental, amb una part de l'alumnat. És a dir, hi ha tota una gent, una part triada de Catalunya, una part triada d'Argentona, i dels joves d'Argentona. Doncs una part triada dels joves d'Argentona que el tema de la sostenibilitat motiva. És a dir que quan dic que és un interès també s'ha de mirar bé. Però sí, gent que va a les vagues pel clima. I també cada vegada es manifesta tot el tema de la diversitat sexual i d'aquest moviment del col·lectiu. Però també és una part triada. També hem treballat altres temes i costa.

L: I llavors amb l'ajuntament o municipi quin vincle teniu?

Clar hi ha una part que la gestió de l'ajuntament és amb l'entorn per tant, amb la policia local, creu roja, ajuntament. De manera que doncs nosaltres tenim inputs, tenim relació amb totes aquests agents. Amb l'ajuntament tenim contacte amb moltes regidories. (...)

Amb l'ajuntament tenim contacte amb la regidoria d'educació, d'igualtat, de serveis socials, de promoció econòmica i joventut. Aleshores penso que a l'ajuntament és bastant conscient que els joves d'Argentona són aquí. Hi ha poca gent que està a Mataró. I sobretot des de joventut, hi ha aquesta visió, que les accions que es fan a l'institut són pels joves d'Argentona. I en aquest sentit està guai perquè ens podem beneficiar dels recursos municipals en aquest sentit, molt bé, molt bé.

L: I les intervencions que feu amb el casal de joves, com i què feu?

És meravellós, és meravellós clar, tant de bo sempre pogués ser així. També no oblidem que la nostra feina a l'institut és d'educació més formal. Aleshores clar, jo per exemple, ciència treballa l'aparell reproductor, doncs procuro treballar la sexualitat i parlant obertament, i si surt tema de relacions, igualtat. Doncs en parlem. Però no puc parlar d'una manera específica perquè igual que el reproductor he de treballar el locomotor, i aleshores hi ha un moment que he de fer un fre. I el meu paper també és un paper que he fet durant tot el curs. Aleshores va molt bé que puguin venir persones de fora. O subvencionats a través de la Diputació o a nivell municipal o com sigui a fer tallers específics. Perquè, a més, crec que el què recordeu millor són precisament aquestes coses, les que us marquen moltes vegades.

Aleshores clar, tenir la sort que unes persones dinamitzadores especialistes vinguin a primer a treballar l'amistat, a tercer a treballar les relacions i el mite de l'amor romàntic, a quart a treballar la sexualitat...

Aleshores tu pots dissenyar tot un programa d'intervencions per treballar d'una manera més completa amb una visió més gran de totes aquelles coses importants per la formació d'una persona. Que no pots treballar d'una altra manera. Jo estic segura que en el cau totes aquestes temàtiques les treballem, però què passa amb els nens que no us venen? O el casal de joves? Els que són allò del cros que sempre hi van, pues també ho treballaran segur, però qui no? Aleshores si ho treballes des d'aquí assegures que arribes a molts més. Aleshores és fantàstic.

Un altre dels seus objectius és donar-se a conèixer. Ser referents dels joves. I com que els joves estan aquí han de venir aquí.

L: I la resposta dels joves?

És molt bona, elles són molt properes. Tant la S com l'A son súper properes. I a més ja les han conegut molts als tallers ja saben que parlen directament, que no tenen tabús, que no tenen pèls a la llengua.

L: I amb el municipi feu alguna altra acció? Que no sigui aquí dins l'institut.

Si clar, a vegades fem accions directament amb personal de l'ajuntament, o a vegades és l'ajuntament que disposa els diners, els recursos per pagar taller. Per exemple un tema de diversitat sexual, doncs la regidoria d'igualtat ens paga tallers. La policia local també ve a fer tallers.

L: Aleshores amb tot plegat entenc que hi ha hagut una evolució de la participació amb els joves.

Clar, jo penso que si ho promociones i ho treballes millora. I si no ho treballes doncs entre que els joves... Canviar el món és difícil. És molt difícil. I això ells ho saben, tots ho sabem, no? I quan tu dius mira, jo crec que això es podria millorar. Però clar, uf. Per on començo? Doncs faig una instància, o parlo amb aquest profe. Malgrat parles amb un, després parles amb l'altre, després amb l'altre de l'altre. I després insisteixes... perquè clar lo que per tu és una prioritat per un altre, no. Això suposant que ho puguis canviar i moltes vegades quan penses una millora no saps ni si ho pots canviar.

Per tant, el més fàcil pels joves és deixar-ho estar. Lo més fàcil per la societat, per les persones és aquesta. Aleshores clar, si tu dones mostres que participar és important doncs la participació sempre millora. Però has d'estar apretan. Però sempre és millorable, perquè mai serà perfecte. Mai aconseguirem el 100% d'una població implicada. Per tant, sempre és millorable i quan més la incentives millora.

Sí que és veritat que tinc la sensació que en alguns temes, per exemple, ara amb el medi ambient o també amb el tema del col·lectiu. Hi ha una gana, hi ha més persones que tenen ganes de fer una participació més activa, com que més joves tenen clar que volen participar d'una manera més oberta. O, potser és perquè fomentem és que no ho sé, i això no ho puc saber.

L: I dèiem, la resta que no són delegats i tal. Hi ha una manera de potenciar?

La manera de treballar-ho... clar, jo t'he explicat com triàvem altra vegada. A classe hi ha tota una certa d'accions tutorial. De dinàmiques de treball per potenciar.

Una manera que es podria potenciar fàcil a nivell municipal és que tot el tema de pressupostos participatius. Clar, que vinguin a l'institut a parlar amb els joves que facin assemblees amb els joves, que facilitin o que acostin la política municipal als joves. Jo no dic de canviar coses més estructurals. Però si decideixes destinar 200.000€ a projectes participatius vine aquí a explicar-ho i a moure-ho i que els joves puguin posar el seu gra.

Sí que és veritat que puntualment, pues han buscat joves pel grup motor de violència masclista i hem tingut gent, però és com molt puntual.

L: Jo és que veig molt de distanciament amb la institució i amb l'ajuntament.

Han de conèixer com es pot participar, com funcionen les coses per les diferents vies per poder participar i rebre més inputs, més exemples positius de participació, perquè és el que tu dius sinó: “jo? Jo que he d’anar a fer?”

O muntar una associació de veïns si no n'hi ha en el tema barri o participar d'alguna... clar si tu no saps que existeixen les associacions de veïns ja tenen certa incidència en l'ajuntament o que potser es pot millorar la manera de... clar si tu això no saps que existeix. Ja no ho proposaràs i després, suposant que ho sàpigues has de saber com accedir-hi. Hauries de tenir més exemples de participació a la teva vida i conèixer més com funcionen les vies participatives, perquè sinó participar és complicat.

L: Com a visió de futur, com ho veus? Cap a on avança?

Jo vull pensar que cap al futur avancem cap a una població més conscient de les necessitats de canvi i més participativa, més segura de dir “ho hem de fer”. Ho hem de fer perquè la Covid passarà i el problema del canvi climàtic segueix sent aquí. I el problema de la sostenibilitat i de l'excés de consum segueix existint aleshores. Si no hi ha persones conscienciades. Amb tot això, no hi haurà canvi, vull dir. Jo vull pensar que sí. Com a mínim en certs sectors de la societat, que hi haurà joves privilegiats, amb un entorn afavoridor de poder ser més participatius amb les idees més clares i que facin passos més grans perquè és que si no...

Jo sempre els hi dic als de Ciències de La Terra. Potser algú de vosaltres algun dia podrà prendre una decisió que canviarà algo important, i per tant, jo no em canso d'insistir i insistir.

E. J. 1 - ENTREVISTA JOVE 1

Dia: 2 d'abril de 2021

Hora: 17:00h

Duració: 20 minuts

Lloc: Casa

- **Edat?** 14 anys
- **On estudies? Algun motiu concret?** A l'institut d'Argentona. No sé, no sé per què. Perquè en Pau (germà) anava allà i per proximitat suposo
- **Has viscut sempre a Argentona?** Si
- **Vius al nucli urbà, alguna urbanització o al Cros?** Nucli urbà

El seu temps d'oci:

- **Què fas al temps lliure?**

Jugo a bàsquet vaig al cau, estic amb les meves amigues, quedo.

L: A on?

Pel poble i sinó a casa alguna. M'agrada mirar la tele. Em passo el dia tirada al sofà.

L: I a les tardes? Quan acabes l'insti?

Ai i estudio. Bueno hauria d'estudiar més però estudio.

L: Llavors una tarda normal...

Miro tele, estudio.. esque no faig res.

L: I els caps de setmana?

A casa

- **On passes més temps?**

A l'institut i a casa

Vincle amb el poble:

- **On t'agrada anar més del poble? On et sents més a gust? (espai físic)**

A la plaça, a casa. Saps a la font picant? Que més avall hi ha un caminet? Allà m'agrada estar.
Anem amb la Irene a passejar i ens assentem allà.

I a casa de l'altra gent.

- **Què acostumes a fer al poble?**

Parlar, menjar, i poca cosa més.

- **Fas alguna activitat/extraescolar en el poble?**

Angles bàsquet i cau

- **De normal, tens relació amb altres joves del poble?**

Si

Recursos del poble:

- **Saps que és el casal de joves? Hi vas sovint? Quan?**

Mmm més o menys. Hi ha on pots estudiar i llavors preparen activitats. No sé, pots estar allà i també hi ha com el billar un rocòdrom. I També preparen com activitats no?

L: Saps quines? Tipo que?

No

- **Quan fa que no hi vas? Quan hi vas anar? Per què hi vas anar?**

Vaig anar un cop. Bueno esque no se si això és el casal de joves. Però es a la velcro.

L: Si

Vaig anar a primer, a finals de primer per fer el crèdit de síntesi. I l'any passat. Súper poc.

L: Què hi vas anar a fer aquests dies?

A estudiar.

L: I lleure?

Res

- **Em podries explicar què hi fan? Segueixes les activitats que fan?**

Sé poc, no no gaire. Només sé lo d'estudiar.

- **En el cas que estiguis assabentada de les activitats programades, per quin canal t'arriba la informació?**

Es que no no, expliquen poc. No sé. Potser per l'institut. A veure ha arribat lo dels de batxillerat, els mentors allò de batxillerat perquè venen ells a dir-t'ho.

A si! I hi ha unes noies que venen a vegades a fer-nos tallers. Per exemple aquest any hem fet sobre l'amor i ens van dir que si necessitàvem algo estàvem allà. Però no ens van dir que feien tampoc.

- **Creus que tots els joves es senten a gust anant allà? Qui hi va més? Per què?**

Mmm no se ningú que hi vagi. Bueno per estudiar si que hi anava bastanta gent, tipo les tardes per no anar a la biblio vas allà. Però no. Bueno si que es veritat que vaig veure uns que van estar allà parlant i tal, gent mes gran. Un grupet d'aquí.

- **Hi ha alguna cosa (dirigida als joves) que trobis a faltar al poble?**
- **Creus que a Argentona teniu el lloc o l'espai on fer totes les activitats que us venen de gust?**

Ai no sé, a l'estiu. Una altra piscina per nosaltres. No sem acudeix res, però segur. Nose.

L'altre dia a la classe es queixaven que per exemple el poli està tancat i que si no ets d'un club no pots anar i que estaria bé que obressin de vegades per anar-hi. També hi ha get que es queixa que hauria d'haver un skate parc *guai*.

L: I de tu amb les teves amigues?

Es que només parlem...

L: I si hi hagués un espai per parlar tipus sofàs?

Si si que aniríem però en plan que si hi hagués gent més gran de l'edat d'en pau o d'en quim ens faria cosa i no aniríem.

L: I si la coneixèssiu?

No clar, clar que si. Però si fos en plan, que només poden entrar de 14 a 16 anys doncs llavors is que anirem.

L: I què t'agradaria que hi hagués?

Un billar, algo per menjar, bueno eso, uns sofàs, i algun cine potser.

Relació:

- **En el cas de tenir propostes o demandes per a l'ajuntament sabries a qui dirigir-te?
Com?**

Pues jo crec que entraria a l'ajuntament i ho diria, i diria amb qui he de parlar.

I sinó aniria a la X o la mare d'en Z

L: Però creus que et mouries?

Jo no. Però potser si som un grup llavors si

- **Saps com funciona l'àmbit de l'ajuntament que treballa amb els joves?**

No, treballen poc. Es que no se res...

Transversals:

- **Creus que els joves teniu algun compromís amb la societat/municipi? Quin? Sabries dir algun que tinguis tu individualment?**

No, però sempre ens fiquen les culpes.

L: Com?

Per exemple lo del covid, sempre diuen que la culpa és nostra.

Ah jo crec que tipo canvi climàtic i coses d'aquestes, que jo crec que al final és cosa nostra i no cosa seva, osigui, que és cosa de tot. Però diuen és una altra generació, que ho facin ells.

L: I t'agrada?

Si, el tema m'agrada

L: I no et mous?

Pues pot ser no vaig per l'institut penjant papers però petites coses pots potser si, tipo dir a les meves amigues coses.

L: Vale i a nivell del poble, algun compromís?

Mmm no

L: I individual?

A veure m'agraden molt els temes tipò pobresa racisme feminisme medi ambient. Pues no se, per un futur treballar o estudiar.

- Què creus que podríeu aportar els joves al poble?
- Sents que teniu l'espai i veu adequat dins el poble? Et sens a gust amb aquest? Per què?

L: És a dir, hi ha moltes activitats al poble. I llavors que manca per vosaltres?

Pues mira, a la festa major sempre diem que poc hi ha per nosaltres, no? Tipò a la nostra edat. Potser més gran ja no. O tot és de molt petits, tipò gegants i tal o tot és de ja més grans que nosaltres no entrem. I llavors el que ens queda és la fira.

L: I que creus que podria ser?

Pues jo que se, tipò una festa més tipò. Es que si vas a la garrinada tu quedes com el petit i llavors ja no vols anar però alguna festa que sigui mes intermèdia

L: Guai. I alguna altra cosa?

Teatre, Bueno tampoc hi aniríem.

L: O que pugueu ajudar vosaltres al poble?

Es que no sé que dir-te

L: T'hi sents còmode amb tot això?

Si i no, bueno no, Ai no sé. A veure potser no ens donen tanta prioritat.. no? No sé.

És que més que res *sudaria* bastant a la gent eh. És que jo potser, o la gent que és mes així de sempre, pues sí. Però *cani* i aquests pues els hi és igual.

L: Però si fos amb els seus interessos tipò la festa?

Sí segur que sí que hi anirien.

Home si les coses canvien òbviament. Que ens donessin més. Lo d'abans festa major, sofàs, pistes del poli, ... però igualment ens seguiríem queixant.

Ah! I la gent també diu molt que a l'institut no parlem i no ens eduquen de les emocions. Sempre es queixen.

E. J. 2 - ENTREVISTA JOVE 2

Dia: 11 d'abril de 2021

Hora: 12:00h

Duració: 12:20 minuts

Lloc: Casa

- **Edat?** 18 anys
- **On estudies? Algun motiu concret?** Institut Argentona. Proximitat, els meus germans també.
- **Has viscut sempre a Argentona?** Si.
- **Vius al nucli urbà, alguna urbanització o al Cros?** Nucli urbà.

El seu temps d'oci:

- **Què fas al temps lliure? Les tardes després de l'institut? I els caps de setmana?**

Ara estic fent segon de batxillerat, i llavors ara estudiar a les tardes, també vaig a bàsquet o sinó quedar amb els meus amics o a casa amb el mòbil mirant vídeos, Instagram... el que sigui.

L: I quan estàs amb els amics, què feu?

Bueno, hi ha de tot. Bàsicament sempre, pues estem per allà xerrant, sinó també a vegades anem a jugar a bàsquet o futbol, o una paxangilla o res donar voltes pel poble i pel carrer.

- **On passes més temps?**

Entre setmana normalment més a casa perquè per les tardes no surto, entre el matí que estic les 6 hores del insti i després les tardes, a no ser que tinguin entrenos.

Vincle amb el poble:

- **On t'agrada anar més del poble? On et sents més a gust? (espai físic)**

Bueno, a vegades doncs anem a la piscina. A baix de tot allà a la piscina que no molestem a ningú. Estem allà podem posar música tranquils. I Bueno, a vegades ve la policia, però no passa res, és el que hi ha.

I sinó, pues tenim algunes altres places que acostumen a anar quan ens ve de gust o a la half que tampoc hi ha gaire gent, la policia no molesta gaire... i com que ja et dic, si nosaltres podem posar música sense molestar ningú, fer el burro per allà, cridar i el que sigui no hi ha cap problema.

Al final pues un lloc tranquil sense molestar. Sinó pel bosc a les nits.

- **Què acostumes a fer al poble?**

Sí música, i cantar ballar fer el burro. Sí, sí. Estar Junts.

- **Fas alguna activitat/extraescolar en el poble?**

Bueno el bàsquet. I ara ja no, però fins l'any passat feia anglès, que també he fet durant uns quants anys, diferents acadèmies.

- **De normal, tens relació amb altres joves del poble?**

Sí, quasi tothom és d'aquí, sempre hem sigut el meu grup d'amics, sempre hem sigut nosaltres, portem uns quants amb junts i bueno, aquí Argentona ens coneixem entre tots.

Recursos del poble:

- **Saps que és el casal de joves? Hi vas sovint? Quan?**

o **Quan fa que no hi vas? Quan hi vas anar? Per què hi vas anar?**

Jo al casal de joves no hi he anat gaire mai la veritat. Perquè sempre he tingut... o entre altres extraescolars no sé mai m'ha acabat a mi. Però molts amics meus hi han anat i Bueno s'hi passaven allà les tardes. Bàsicament era un espai on no tens lloc on anar i en comptes d'estar pel poble vas al casal de joves i hi ha el futbolí, hi ha ping-pong, hi ha gent que es preocupa una mica per tu. Per a mi és un punt de trobada, ara ja no perquè som massa grans.

L: Per edat?

Sí sí, hi van potser una mica més petits. I Bueno per Covid. Però sí, un lloc de reunió.

L: i tu no hi vas com a grup d'amics o com a tu individual?

Bueno del meu grup d'amics van un parell, els que els hi agrada més sortir. Jo mai he anat aquí, però tinc altres amics que sí que hi van.

- **Em podries explicar què hi fan? Segueixes les activitats que fan?**

Jo sé, pel que anat veient i tal que de tant en tant fan xerrades i fan coses per exemple de feminisme. No sé, **intenten fer xerrades o tallers, però bàsicament per lo que fan els meus amics en si és com una mica diferent, no? Les xerrades va qui vol i a passar el rato a les tardes també hi va qui vol, llavors hi ha els dos aquests i si hi han espais per fer tallers o xerrades.**

- **En el cas que estiguis assabentada de les activitats programades, per quin canal t'arriba la informació?**

Jo perquè segueixo el casal a l'Instagram i llavors tot el que pengen del casal doncs ho veig per Instagram bàsicament. Si no que algú altre penja, farem aquesta tal xerrada al casal. Llavors doncs això, quasi tot per Instagram.

L: I tu creus que els altres també? Creus que la gent sap que fan al casal?

Si, Bueno suposo que sí... **Si els segueixes doncs ho saps. Però jo crec que tampoc la gent li fa gaire cas a les xerrades malauradament. Es fan, si, però no sé quanta gent hi va la veritat a aquestes xerrades.**

- **Creus que tots els joves es senten a gust anant allà? Qui hi va més? Per què?**

Bueno realment tothom hi pot anar, però llavors a la que cada tarda hi van els mateixos doncs sempre són els mateixos que s'acaben portant. I doncs, si algú hi va algunes tardes, que no hi va cada dia, pues també bé... Bueno jo si hi vaig també em portaria amb tothom que hi ha. Però perquè som amics del poble i ens coneixem entre tots, però si hi vas cada dia t'acabes fent més amic.

- **Hi ha alguna cosa (dirigida als joves) que trobis a faltar al poble?**

Gent que Bueno, per estar a casa doncs Bueno surten. **No els hi agrada estar a casa i llavors aprofiten aquest espai. En comptes d'estar a la plaça asseguts a un banc doncs van allà i tenen un futbolí.**

- **Creus que a Argentona teniu el lloc o l'espai on fer totes les activitats que us vénen de gust?**

Uf la veritat és que mai hem demanat si teníem... sempre ens hem apanyat sense necessitar l'espai. És que mai ens ho hem plantejat preguntar, preguntar si podíem.... és que no hi comptem en preguntar. Si... ja ens apanyem a fora del casal diguéssim, sense comptar amb el casal.

L: Bueno hi ha qui m'ha dit skateparck o coses així. Aprofitar més o ficar coses noves.

Ah Bueno, sempre es poden fer moltes millores. De construir coses... clar sempre hi ha coses. Per exemple unes barres pel poble per fer esport. Hi ha les de la font picant, però són molt cutres... si es fan unes bé també podria ser un lloc. No sé hi ha moltes coses que... no sé, algun lloc que no molesti, poder-la liar sense molestar. Perquè és això bàsicament nosaltres el que busquem. Perquè al final la policia ve si fem molta música, i perquè no la liem.

Relació:

- **En el cas de tenir propostes o demandes per a l'ajuntament sabries a qui dirigir-te? Com?**

Buf, és que jo crec que ens ho fariem nosaltres clandestinament i anar a algun lloc per allà nostre. Però no demanaríem a l'ajuntament si ens ho poden fer, si no ens ho fariem nosaltres pel nostre compte. No ens ho plantejem gens.

- **Saps com funciona l'àmbit de l'ajuntament que treballa amb els joves?**

Jo sé que hi ha la M., que és amiga nostra. Que és regidora crec... (s'equivoca). Però Bueno no sé què hi ha.

L: i a l'institut que venen a fer xerrades i tal. Tot això ho tens idea o no?

Si Bueno, de tant en tant ve algú des de l'ajuntament, des de l'institut contractat.

L: i les dues noies del casal? Les coneixes?

Bueno si, venen a fer-te una xerrada, no sé si fan sempre la mateixa. I Bueno... jo m'he tragat sempre la xerrada i ja no recordo ni de què era. Potser nosaltres perquè al ser els més grans...

Transversals:

- Creus que els joves teniu algun compromís amb la societat/municipi? Quin? Sabries dir algun que tinguis tu individualment? Alguna responsabilitat, alguna cosa que pugueu millorar?
- Què creus que podríeu aportar els joves al poble?
- Sents que teniu l'espai i veu adequat dins el poble? Et sens a gust amb aquest? Per què?

Mantenir la joventut del poble home! Sobretot fent festes i organitzant tipo concerts i organitzant tipo festa major, que és bàsicament el més fàcil. Perquè muntar festes al final tothom s'anima per organitzar i festes el més fàcil, el primer que em ve al cap. És el que ens motiva més.

Podríem ajudar aportant idees i ajudant pel poble, però crec que això no és gaire viable. Estaria bé, estaria guai.

L: I perquè ho creus que no és viable?

És que és això que et deia abans. No ens ho plantegem, no tenim comunicació amb l'ajuntament. Jo mai m'he plantejat, "m'agradaria molt que en el poble hi hagués això", doncs anem a parlar amb l'ajuntament. Mai m'ha passat pel cap, ni mai... ja et dic, com a molt si dic molaria molt doncs m'organitzo jo per mi algun lloc per a mi.

E.J. 3 - ENTREVISTA JOVE 3

Dia: 13 d'abril de 2021

Hora: 16:00h

Duració: 9 minuts

Lloc: Poliesportiu

Situem-nos:

- **Edat?** 18 anys
- **On estudies? Algun motiu concret?** A canet, perquè és el lloc més a prop que fan el batxillerat d'arts escèniques.
- **Has viscut sempre a Argentona?** sí
- **Vius al nucli urbà, alguna urbanització o al Cros?** Sí, nucli urbà. Bueno, però bastant allunyat

El seu temps d'oci:

- **Què fas al temps lliure? Les tardes després de l'institut? I els caps de setmana?**

Faig bàsquet, d'entrenadora o jugadora. O si tinc temps miro sèries, tocar la guitarra i cantar. I quedar amb la gent que no veig amb la meva rutina. Caps de setmana intento fer algun plan més diferent. Rollo anar al cine, anar a passejar. O una excursió, però petita que no tinc gaire temps. Però molt també de sèries i tal.

- **On passes més temps?**

A veure, el lloc on passo més temps és al poliesportiu. A veure és que depèn de l'època, durant el curs no vaig gens pel poble, però a l'estiu sí que vaig més pel centre.

Vincle amb el poble:

- **On t'agrada anar més del poble? On et sents més a gust? (espai físic)**

A veure on em sento més a gust és al poli. I m'agrada molt anar als bars de la plaça, perquè sento que és molt poble. Molt proper i sempre trobes gent, molt de poble. Sempre trobes gent.

- **Què acostumes a fer al poble?**

A veure si covid anar als bars. I què més? Nose... És que no faig gaire vida la poble. És que acostumo a anar a comprar. I si quedo, doncs per la plaça a prendre algo. O la plaça de vendre també, o si no també a la plaça de l'església als bancs aquells. Allà a passar el rato.

- **Fas alguna activitat/extraescolar en el poble?**

Faig bàsquet, no? D'entrenadora i de jugadora.

- **De normal, tens relació amb altres joves del poble?**

Si, vull dir... els meus amics amb els que acostumo anar pues mig mig, alguns d'Argentona i alguns de Mataró. No tinc com un grup tot d'Argentona però amb porto amb vària gent d'Argentona que he conegut a l'insti, al cau i al bàsquet. Però si, a Argentona quedo amb gent d'Argentona.

Recursos del poble:

- **Saps que és el casal de joves? Hi vas sovint? Quan?**
 - o **Quan fa que no hi vas? Quan hi vas anar? Per què hi vas anar?**

És a l'antiga velcro, però no hi vaig mai. Bueno hi vaig anar quan era petita a fer ceràmica. Amb el cau crec que hi havíem anat algun cop. Però l'única vegada que hi vaig anar fora de tot això va ser perquè m'ensenyessin als mentors alguna classe de llatí. Una tarda, una horeta o així fa dos anys.

- **Em podries explicar què hi fan? Segueixes les activitats que fan?**

Jo a la velcro no sé molt que hi fan. Crec que hi fan ceràmica, o no ho sé. Sé que fan lo dels mentors i que sempre hi ha coses rollo de l'ajuntament...

Ah! També vaig anar un cop perquè, crec que també és el casal de joves... si pel dia de reis

- **En el cas que estiguis assabentada de les activitats programades, per quin canal t'arriba la informació?**

No tinc ni idea del què es fan

- **Creus que tots els joves se senten a gust anant allà? Qui hi va més? Per què?**

No, jo crec que hi va més doncs la penya que està en algun grup rollo del cau i es fa allà. Els nens que sempre hi van pel reforç o també hi ha un grupet així de joves que jo... que hi van allà a jugar a futbol i coses. I això, però jo crec que és més que els seus pares treballen per allà i llavors hi van. Però no hi tinc gaire idea.

- **Hi ha alguna cosa (dirigida als joves) que trobis a faltar al poble?**

A veure, jo crec que sí que falta algo al poble, rollo.... esque clar és un casal allò però jo no tinc ni idea del que es fa. O sigui a veure, jo trobo a faltar un cine a la fresca. O... si... algo així, algo que uneixi no a tothom però que se sàpiga. Que no sigui "ah, el casal de joves" i que sempre estigui ocupat. No? Que sigui algo més concret per algo. Per fer algo.

Jo trobo a faltar molt al poble un lloc més verd, que jo pugui poder passar-hi la tarda allà. Que no hi hagi tantes coses, un prat verd. I també algun lloc tipo mirador, hi ha molts llocs en el poble que podria ser un lloc per a mirador però li falten doncs uns bancs o algo per estar allà tranquil. Si, és que no hi ha lloc com amb tranquil·litat, però que no són còmodes diguéssim per l'accés.

- **Creus que a Argentona teniu el lloc o l'espai on fer totes les activitats que us venen de gust?**

Relació:

- **En el cas de tenir propostes o demandes per a l'ajuntament sabries a qui dirigir-te? Com?**

Jo no sé com dirigir alguna demanda, jo el que faria seria la mare de la D que crec que treballa a l'ajuntament per preguntar-li o la M que la meva mare em va dir que treballa a l'ajuntament. Però no sabia com fer-ho perquè de fet una vegada vaig voler demanar feina i l'ajuntament deia que estava obert de tal hora a tal hora i estava tancat tot el dia i no hi havia com cap informació i vas ser com tot una merda. Vam trucar i no ens l'agafaven.

- **Saps com funciona l'àmbit de l'ajuntament que treballa amb els joves?**

No sé aquest àmbit de l'ajuntament que treballa amb els joves, però m'interessaria bastant perquè a més és això que ajuden a buscar feina per Argentona als joves i tal, però al final no trobo mai a qui anar-hi ni res.

Transversals:

- **Creus que els joves teniu algun compromís amb la societat/municipi? Quin? Sabries dir algun que tinguis tu individualment?**

Ah sí! Jo voldria que a Argentona comences a haver-hi menys cotxe i cada cop més bici. Però Bueno ja s'està fent. Cotxes més apretats a l'entrada així hi ha més lloc per les bicis. I el que seria lo millor seria que el bus fos més útil i la volta que fes tingues més de sentit.

Bueno, i com a compromís jo el que veig és que el meu compromís és com intentar-lo tractar netament. En plan, no m'agrada gens que estigui brut el meu poble i quan veig algú que fan coses que no toquen o no sé... és com que intentes parlar amb aquesta persona.

L: Però això vols dir que ho fas?

Sí sí que t'ho juro que sí. Que tot estigui bé, rolo no embrutar el poble. Jo ho veig com un compromís. I que quan passen problemes o algun xaval es fica amb algú del poble o ve gent a invadir el poble doncs sents que l'has de defensar.

- **Què creus que podríeu aportar els joves al poble?**

Pues no. Això el que t'he dit de tenir algun lloc més tranquil d'arbres i tal. És que no ho sé, no crec que els joves d'avui en dia puguin aportar res. Però millors festes. Les festes sempre surten bé tio, ara no n'hi ha però si no sempre van bé i et ve tothom aquí.

E.J. 4 - ENTREVISTA JOVE 4

Dia: 16 d'abril de 2021

Hora: 21:00h

Duració: 6:55 minuts

Lloc: Casa del jove

- **Edat?** 15 anys
- **On estudies? Algun motiu concret?** Institut Argentona. Totes les germanes grans allà.
- **Has viscut sempre a Argentona?** Si
- **Vius al nucli urbà, alguna urbanització o al Cros?** Nucli urbà

El seu temps d'oci:

- **Què fas al temps lliure? Les tardes després de l'institut? I els caps de setmana?**

Normalment o vaig a entrenar cada tarda o acostumo a jugar a la play. Entrenar a hoquei herba a Mataró.

L: I pel poble?

No hi estic gaire. Vaig a jugar casino d'Argentona a futbol.

L: I què feu allà?

Juguem a futbol en el petit camp de gespa que hi ha o al de hockey.

L: I amb qui aneu?

Bueno, jo vaig amb els que juguen amb mi a hockey, de Mataró. De Mataró, Sant Vicenç, Sant Antoni.

L: I podeu anar sempre que vulgueu al casino?

Sí, perquè jo sóc soci.

L: I què més feu al casino?

Estem per allà i després anem a fer una volta pel poble a comprar xuxes. No sé. Si ens anem a un banc i després marxem.

- **On passes més temps?**

Vincle amb el poble:

- **On t'agrada anar més del poble? On et sents més a gust? (espai físic)**

O a l'alimentació o a les xuxes i després ens fem a un banc que hi ha per allà la plaça.

- **Què acostumes a fer al poble?**

No, res. Insti i poc més.

- **Fas alguna activitat/extraescolar en el poble?**

Res

- **De normal, tens relació amb altres joves del poble?**

Si Bueno, els de l'insti.

Recursos del poble:

- **Saps que és el casal de joves? Hi vas sovint? Quan?**
 - o **Quan fa que no hi vas? Quan hi vas anar? Per què hi vas anar?**

No, res.

L: Saps què hi fan? On és?

No

L: I una noies que venen a l'insti?

No tinc ni idea. No sé.

L: I els dimecres a l'hora del pati?

Ni idea, no han vingut mai que jo sàpiga.

- **Em podries explicar què hi fan? Segueixes les activitats que fan?**
- **En el cas que estiguis assabentada de les activitats programades, per quin canal t'arriba la informació?**
- **Creus que tots els joves es senten a gust anant allà? Qui hi va més? Per què?**

No sé ningú que hi vagi.

- **Hi ha alguna cosa (dirigida als joves) que trobis a faltar al poble?**

Potser una altra pista de futbol. Sí, així oberta. Tipic com el Riudemeia però en plan públic sense que sigui una escola.

L: I si hi hagués altres joves?

Sí bueno, cap problema. Jo crec que jugaríem tots.

No sé, crec que res més. Es que com que no acostumo anar gaire...

- **Creus que a Argentona teniu el lloc o l'espai on fer totes les activitats que us venen de gust?**

Relació:

- **En el cas de tenir propostes o demandes per a l'ajuntament sabries a qui dirigir-te? Com?**
- **Saps com funciona l'àmbit de l'ajuntament que treballa amb els joves?**

No sé, aniria a l'ajuntament. No sé com funciona.

Si fos alguna cosa que jo em moguéss molt pel poble i estigues tot el dia jo em mouria però es que no hi estic quasi.

Transversals:

- **Creus que els joves teniu algun compromís amb la societat/municipi? Quin? Sabries dir algun que tinguis tu individualment?**
- **Què creus que podríeu aportar els joves al poble?**

Jo com a personalment no. Però jo crec que els joves en general sí.

L: Com què?

No sé, tot en general. Perquè els que ara són joves després seran grans.

Però més a nivell de poble. No sé. Reciclar més, no sé lo típic.

Bueno, sí, en general més coses pels joves. Que hi hagi més activitats: concerts, torneigs. Que es pugui ajuntar la gent del poble i fer algo. Amb esport és fàcil. I amb festa.

E. J. 5 - ENTREVISTA JOVE 5

Dia: 20 d'abril de 2021

Hora: 17:10h

Duració: 12minuts

Lloc: Plaça nova

- **Edat?** 14 anys
- **On estudies? Algun motiu concret?** A l'institut d'Argentona. Perquè visc aquí.
- **Has viscut sempre a Argentona?** Si
- **Vius al nucli urbà, alguna urbanització o al Cros?** Nucli urbà

El seu temps d'oci:

- **Què fas al temps lliure? Les tardes després de l'institut? I els caps de setmana?**

No ho sé, no em ve res al cap. Ai mira, pues entre setmana com sóc molt aplicada **em poso a estudiar. Els caps de setmana quedo amb les meves amigues.**

L: i què feu quan quedeu?

Pues mira venen a casa meva, mengem. **I bueno, normalment anem per Argentona, venen a casa meva... sempre tipus no sé, alimentació, mengem molt, parlem molt, critiquem molt.**

Mira en aquells bancs d'allà, al tramvia.

- **On passes més temps?**

A casa, a casa i ara sí.

L: I als estius per exemple?

Uf, doncs moltes coses. Me'n vaig al casino, després vaig a un poble.

Després també vaig per Argentona. No bueno, no vaig fer res. Me'n vaig de viatge. Estic amb la família, amb les amigues.

Vincle amb el poble:

- **On t'agrada anar més del poble? On et sents més a gust? (espai físic)**

Als bancs, al casino.

L: Alguna altra plaça o algo algun lloc, algun edifici o no?

No, no, bancs i el casino.

- **Què acostumes a fer al poble?**
- **Fas alguna activitat/extraescolar en el poble?**

Sí, bàsquet i anglès.

- **De normal, tens relació amb altres joves del poble?**

Si vaig amb gent d'aquí el poble i de vegades els del casino que alguns són de Barcelona, de Mataró.

Recursos del poble:

- **Saps que és el casal de joves? Hi vas sovint? Quan?**
 - o **Quan fa que no hi vas? Quan hi vas anar? Per què hi vas anar?**

Em sona... Sí! És allò que els de l'institut ens diuen que anem que ens ajudaran.

L: A veure a veure, com?

És com un lloc que van els joves els estudiants que potser tenen algun dubte, doncs van allà i els hi pregunten als joves que seran de segon de batxillerat. Van allà, els hi pregunten, els de segon de batxillerat els ajuden.

L: Vale, i a part això? Això seria els mentors. Hi ha una cosa que és els mentors, estudi i alguna altra cosa és el casal de joves o no?

No.

L: I hi vas gaire?

Mai he anat.

- **Em podries explicar què hi fan? Segueixes les activitats que fan?**
- **En el cas que estiguis assabentada de les activitats programades, per quin canal t'arriba la informació?**
- **Creus que tots els joves se senten a gust anant allà? Qui hi va més? Per què?**

Alguns nens de la meva classe abans anaven.

L: A lo d'estudiar

- **Hi ha alguna cosa (dirigida als joves) que trobis a faltar al poble?**

No sé no. Jo crec que ara la covid pot faltar com més vida. Sí tipo algun lloc per anar tipus, no sé. És que no sé com explicar-ho. Un espai on anar, estar allà, tipo un Mataró parc saps?

L: en plan un lloc on anar, però de compres o quines altres coses?

Si no sé. Activitats, coses a fe per passar la tarda. Sense no moure't.

- **Creus que a Argentona teniu el lloc o l'espai on fer totes les activitats que us vénen de gust?**

Relació:

- **En el cas de tenir propostes o demandes per a l'ajuntament sabries a qui dirigir-te? Com?**

Bueno, que hi hagi més festes sí!

No ho sé, és que no sé què faria, perquè jo canviaria coses d'Argentona, però no sé quines coses.

L: Com quines coses?

Tipus, no sé què hi hagi més papereres, perquè això de què... no hi ha que papereres. A cada cantonada hauria d'haver-n'hi una.

L: Què fa que no ho canviïs? On hauries d'anar per canviar?

No ho sé, no en tinc ni idea.

Doncs aniria a l'ajuntament, si ho fes aniria com a l'ajuntament...

- **Saps com funciona l'àmbit de l'ajuntament que treballa amb els joves?**

Ni idea.

Transversals:

- **Creus que els joves teniu algun compromís amb la societat/municipi? Quin? Sabries dir algun que tinguis tu individualment?**

Ai doncs no, no? A veure no, jo si canviés...

L: per exemple això de les brosses... a tu et mou això a tu, t'agradaria canviar això.

Sí, organitzar més festa, pues tipo més festes, no només a l'estiu i a l'hivern, perquè això s'ha d'esperar molt. Es faria com una cada estació diguéssim: primavera, tardor, hivern... Tipus la Garrinada. Però festes més per adolescents, no tant per vosaltres. Com de 14 a 17.

L: Què t'agradaria?

Doncs que es possessin aquí a cantar i nosaltres doncs aquí...

L: Llavors dius més tipo concerts?

Sí, a la nit tipo concerts allà amb els seus amics.

O que hi hagués un lloc? Sí, que hagués com un local. Mira sí ja tinc una cosa! Com un local, Bueno no, com molts locals repartits per Argenton. I llavors anessis a l'ajuntament i digués doncs jo vull aquesta nit el local. Que no haguessis de pagar res, Bueno si, per exemple 5€ tipo cada persona per si es trenca o algo del local. Llavors tu pagues 5€ vas, et donen les claus i et diuen el local que t'hagin donat. Vas allà, fas una festa.

L: Festa? Sempre festes?

Sí, sempre festa, hahaha.

Llavors després te'n vas, deixes les claus a l'ajuntament i si has trencat algo es queden els diners i si no te'ls tornen. Uau que guai eh.

L: I algun moviment social?

Sí pues per exemple, si ve un noi que és de fora, per exemple que és de l'Àfrica. Doncs hi hauria molta gent que el miraria raro. O que es sentirien superiors al costat seu. Llavors això s'ha de canviar. Les persones són iguals.

- **Creus que decideixes sobre tots els àmbits de la vida?**

No, jo no faig totes les decisions. Moltes decisions les fa la meva mami i el meu papi.

L: I en quines t'agradaria poder...?

Mira, per exemple, m'agradaria com decidir... Per exemple, els meus pares em diuen tu estudia el que vulguis després jo... Clarestic a l'edat que l'any que ve ja haig de començar com a decidir. Llavors és com que els meus pares sempre em diuen tu fes el que vulguis tipus si vas al social si fas un mòdul sobre els científics, no sé què no sé *quantos*. I després un exemple, dic ai, mira doncs vull fer vull crear una empresa de roba i et diuen que aquest es moren de gana, això no ho facis. Vull ser actora, "això no ho facis".

Per exemple també. "Tu fes el batxillerat, o fes un mòdul, o el que sigui. Però universitat tingués clar que la faràs." Que jo la vull fer eh. Bueno, perquè és com que et dona més sortides...

E. J. 6 - ENTREVISTA JOVE 6

Dia: 28 d'abril de 2021

Hora: 17:10h

Duració: 11 minuts

Lloc: Casa

Situem-nos:

- **Edat? 15 anys**
- **On estudies? Algun motiu concret?** Sempre a Argentona, bàsicament perquè és l'únic institut que hi ha i perquè em queda més a prop.
- **Has viscut sempre a Argentona?** Si
- **Vius al nucli urbà, alguna urbanització o al Cros?** Si al nucli, a Can Barrau

El seu temps d'oci:

- **Què fas al temps lliure? Les tardes després de l'institut? I els caps de setmana?**

Les meves tardes lliures després de l'institut acostumo a fer bueno els deures que m'han posat aquell dia i també doncs a mirar alguna sèrie o llegir una mica per relaxar-me. O parlar amb les amigues si no tenen res a fer.

I també una mica això, els caps de setmanes o potser també quedar amb alguna amiga i així. I sí que doncs de vacances d'estiu, i així, acostumo més a anar a fer algun viatge amb la família, ja sigui per Catalunya. Tipus potser anem a la Cerdanya algun lloc de muntanya o així ja ens passem allà alguns dies.

- **On passes més temps?**

El temps lliure l'acostuma a passar bastant a casa fent alguna activitat, com ja he dit, llegir o així.

O sinó el carrer, no sé quan quedo amb alguna amiga anem pel carrer donant voltes i així.

Vincle amb el poble:

- **On t'agrada anar més del poble? On et sents més a gust? (espai físic)**

El que més m'agrada d'Argentona la veritat és que és el centre i em sento molt a gust allà perquè sento que hi ha més gent allà habitual. Doncs, al ser el centre és on s'acumula més d'alguna

manera, però tampoc és una cosa bromadora. I també m'agrada molt la font picant, ja que és com un lloc així com que està més integrat amb el bosc i doncs serveix bastant per desconnectar una mica com de la vida quotidiana i així.

- **Què acostumes a fer al poble?**

Pel poble quan quedo amb alguna amiga el que acostuma a fer bàsicament és donar voltes mentre parlem, no sé parlem de la vida i del que se'ns acudeixi. I a vegades, doncs anem a prendre doncs un gelat o... comprar alguna cosa per menjar *por ahi*.

- **Fas alguna activitat/extraescolar en el poble?**

Jo a Argentona faig l'extraescolar el dimarts i dijous que és anglès i ho faig en l'acadèmia d'aquí.

- **De normal, tens relació amb altres joves del poble?**

Els amics que acostumo a anar bastants d'ells són d'Argentona, però també tinc uns quants que són de Can Massuet i de Dosrius bàsicament.

Recursos del poble:

- **Saps que és el casal de joves? Hi vas sovint? Quan?**
 - o **Quan fa que no hi vas? Quan hi vas anar? Per què hi vas anar?**
- **Em podries explicar què hi fan? Segueixes les activitats que fan?**

Sé que és el casal de joves, però la veritat és que no hi he anat mai, no he tingut la necessitat, però sé que és un lloc on si tu demanes hora i així és com un lloc on pots anar a dinar o a què t'ajudin tipo reforç que t'ajudin amb l'insti i així.

- **En el cas que estiguis assabentada de les activitats programades, per quin canal t'arriba la informació?**

Sé que pots buscar informació, o sigui que si vols informació pots buscar-ho a la pàgina web de l'ajuntament d'Argentona. Però com que no hi he anat mai la veritat és que tampoc sé gaire de quines activitats es fan ni res de tot això.

- **Creus que tots els joves es senten a gust anant allà? Qui hi va més? Per què?**
- **Hi ha alguna cosa (dirigida als joves) que trobis a faltar al poble?**
- **Creus que a Argentona teniu el lloc o l'espai on fer totes les activitats que us venen de gust?**

Si que crec que en el poble sento que falta algun espai pels joves. Perquè bàsicament l'únic que pots fer és passejar i menjar. M'agradaria més... igual que hi ha parcs per als nens petits. M'agradaria un espai on estigués així, més pensat per adolescents i tal.

I també, per exemple que les acadèmies que hi ha, és que al seu un poble així com més petitó les acadèmies que hi ha t'ensenyen bàsicament angles i quatre idiomes més comptats. I si vull aprendre un idioma que és com més estrany d'aprendre aquí com no sé l'alemany o el coreà o coses així doncs ja he d'anar a Mataró o a vegades fins i tot més lluny. O sigui que no és el meu cas, però si ho volgués fer doncs hauria d'anar més lluny d'Argentona perquè crec que ninguna acadèmia d'aquí ho fa.

Relació:

- **En el cas de tenir propostes o demandes per a l'ajuntament sabries a qui dirigir-te? Com?**

La veritat és que no tindria ni idea de com fer-la, sé que la garrinada al final l'organitzen els joves i que s'organitzen amb l'ajuntament per com l'espai els diners i tot, però jo d'aquestes coses la veritat és que encara no estic gaire ficada.

- **Saps com funciona l'àmbit de l'ajuntament que treballa amb els joves?**

I tampoc sé com funciona i tampoc sé com treballa l'ajuntament amb els joves. Però no sé gaire com és la relació de l'ajuntament amb els joves que s'impliquen a com a fer vida en el poble per dir-ho d'alguna manera.

Crec que els joves estan com una mica, per dir-ho d'alguna manera, abandonats a Argentona.

Transversals:

- **Creus que els joves teniu algun compromís amb la societat/municipi? Quin? Sabries dir algun que tinguis tu individualment?**
- **Què creus que podríeu aportar els joves al poble?**
- **Sents que teniu l'espai i veu adequat dins el poble? Et sents a gust amb aquest? Per què?**

Sí que crec que podríem fer bastant pel poble perquè al final el que fan els joves és donar una mica de vida allà on estan. De no sé, amb alguna festa, o celebració d'algo, o no sé, ni que sigui decorant un carrer per exemple o així.

I jo crec que estaria bé doncs que els joves poguéssim aportar més coses així de, en comptes de només ser la Garrinada que és organitzada pels joves i és com més pels joves o joves adults. Tot lo altre per exemple de festa major acostuma a estar pensat més per als nens o també per la gent gran i sento que podríem fer més activitats per adolescents i joves.

- **Creus que decideixes sobre totes les coses que t'afecten a la teva vida? Tens la decisió als aspectes més importants que t'afecten?**

També, crec que, en aquest moment de la meva vida, com a mínim no estic prenent gaires decisions. O sigui, estic prenent la decisió de, per exemple, de què vull estudiar, però no, no tinc gaires decisions de la meva vida. O que jo tingui ara al cap no estic prenent cap decisió com a tal saps. O sigui l'únic que m'estan preguntant en aquest moment és "Què t'agradaria ser i què vols estudiar?". Vale doncs jo trio així, però no tinc cap decisió amb coses del poble o això, perquè tot això clar, acostuma a ser tot més quan ets més ja major d'edat. I llavors jo en aquest moment no puc decidir res pel poble, però sí que m'agradaria contribuir en la societat d'Argentina però bueno.

E. J. 7 - ENTREVISTA GRUP DE DELEGADES

Dia: 19 d'abril de 2021

Hora: 11:00h

Duració: 9:50 minuts

Lloc: Institut

- Què feu en el temps lliure? Feu algun extraescolar? Què feu quan esteu pel poble?

D1: Jo no solc quedar molt, vull dir tinc uns pares una mica així com rarots i una mica estrictes i no quedo pràcticament mai. Si quedo és una vegada cada dos mesos. En el temps lliure faig vela, navego cada diumenge i ballo, i pinto o dibuixo per casa.

D2: Jo faig extraescolars d'arts marcial i també l'esplai que és els dissabtes. I el temps lliure, doncs dibuixo, estic amb els meus gossos, passejo, vaig a donar una volta. Sóc molt d'estar per casa, però també d'estar molt per fora, en plan exterior.

D3: Jo faig patinatge per les tardes i faig piano també, però no sóc d'estar per casa jo si puc sortir ara amb la moto i tot, pues surto i me'n vaig amb els amics i tal.

- Quina via teniu ara mateix per a fer propostes en el poble?

D1: Jo aniria al casal de joves. A l'A i la S i demanaria i després suposo que aniríem a l'ajuntament

L: I com les coneixes a elles?

D1: Jo les conec a elles perquè vaig estar al Consell d'infants d'Argenton a cinquè i sisè, vaig estar anant dos anys al casal de joves i a més tinc una germana que també hi ha estat molt. També han estat venint a fer els cursos i tallers aquests aquí a l'institut.

D2: A veure, algun cop ens hem queixat a l'ajuntament dels busos, perquè hi ha molta gent quan tornem i està allà tothom de peu i clar... i ens hem queixat, hem enviat algun correu però no ens han respòs.

D3: Sinó també amb l'esplai, clar si estem un dia parlant no sé què i ens sorgeix algo i aleshores doncs un moviment o parlant alguna cosa. I per exemple ara per Sant Jordi hem demanat de fer una paradeta i això, i aleshores també amb l'esplai és amb el que faig més activitats així pel poble i això.

- Què creieu que falta al poble per a vosaltres?

D1: Jo crec que una cosa que necessitem els joves són espais on estar. On si volem quedar, perquè pots anar aquí a la *half* encara que està una mica molt allunyat del poble, està destrossada, tampoc t'hi pots assentar perquè a certes hores està ple de nens petits. Llavors, un lloc on es pugui reunir el jovent al carrer, ni que sigui una sala amb bancs o algun lloc així.

L: I al casal de joves no hi vas?

D1: És que, el casal de joves amb els amics no hi sols anar. Per exemple, jo estic acostumada a anar-hi *tipo* que jo no tinc cap problema amb anar a passar el *rato* allà però és com els amics que diuen “*buu, no, que no sé si anar, que no hi he anat mai...*”

L: I què és el que els frena d'anar?

D1: El fet de que ho veuen com a algo que no sí veuen com convidats. No ho veuen com un lloc d'oci, ho veuen com un lloc de participació, tipo els futbolins i tot això. Però potser una cosa que es podria fer d'un lloc d'oci on anar, és fer més publicitat del casal de joves.

D2: Sí, jo crec que una mica el mateix. A Dosrius abans hi havia un, li dèiem PIJ, que era com un local. Que a partir de primer de l'ESO podies entrar i estaves allà, hi havia bancs, ordinadors i de tot. I estava súper bé, tothom hi anava i a l'hivern sobretot que fa fred i així. Hi anàvem tots però ara l'han tancat, ha quedat una mica fora.

D3: També passava una mica el mateix que això que has dit tu. Bueno, a mi també em passava. Que la gent, o jo, no entrava perquè és com que fa respecte. Si no vas amb un grup d'amics és com que costa entrar. Seria més fàcil, no sé, què ens facin veure que no hi ha res de dolent allà.

D1: Sí, que és un espai d'oci.

- **Quin compromís, responsabilitat teniu amb el poble? Us sentiu a gust amb aquest?**
 - o **I a escala de societat?**

D1: Demostrar per exemple el civisme. Vull dir, hi ha gent gran, per exemple, que té com entès que els joves han de ser incívics de per si. Vull dir, que som els mal criats que fins que no ens fem grans no saben de què va la vida. I doncs, hem de demostrar que som capaços d'estar a un poble sense necessitat d'haver de destrossar res, ni fer res. Què hi ha gent que ho fan, perquè s'avorreixen i no tenen res millor a fer amb la seva vida? Pues mira, però no tots som així. Que som capaços de demostrar, que som capaços de tirar endavant un projecte i de fer les coses com toquen.

D3: Sí, jo crec molt el mateix.

L: I algun moviment o algo?

D3: Sí, havíem fet. L'any passat, quan jo era eco-delegada també ens van proposar, perquè venia l'associació CEO o algo així, i venia a fer una neteja a la riera de la brossa i així. I ho vam dir a totes les classes d'Argentona. Què dius, home és el teu poble... i només vam anar jo i una altra nena que no som ni d'aquest poble saps? Però que dius, no hi havia ni una persona d'aquí. Eren com dues persones adultes d'aquí i la resta de Mataró. Que dius, jope ho hem dit aquí a totes les classes. I clar, a mi em feia ràbia, perquè aquest any per exemple una altra nena de la classe que volia ser co-delegada perquè li feia il·lusió, jo li vaig preguntar, osigui "si tanta il·lusió et feia perquè l'any passat no vas anar a recollir brossa?"

L: Clar, Perquè tot el que proposeu com a delegades veieu una bona resposta de la resta?

D3: Depèn del tema.

D1: S'ha de buscar una motivació conjunta, exacte, quan veus

D2: Si el tema agrada sí. Però sostenibilitat i temes així...

D1: Si és competitiu, hi ha vegades que per exemple de la tona per Argentona, hi ha certs grups que la competitiva amb aquestes coses no els hi funciona i hi ha grups que sí, "doncs va fotem-li", i aconsegueixen no sé quants quilos. Depèn del que funciona, són de buscar la recompensa. Hi ha gent que o hi ha una recompensa o no s'esforça.

D2: Sí, però no és tant pel moviment sinó per la recompensa.

D1: Sí, quan és cohesió de grup de veus que bé. Quan comences a veure que volem guanyar, que és una cosa que volem fer en grup i tal, és quan tira. Encara que als altres no els hi motivi, si veuen que és una cosa que és de grup i que ens ajudarà a tots pues sí.

D3: Però la tona aquest any s'ha fet malament eh, perquè nosaltres al principi ens van dir us donem un esmorzar a la cantina el dia que pugueu estar allà i una sortida a Burriac i va acabar sent un dia que puguem seure a la cantina. "Que pugueu seure" i no et donaven res per beure ni res, clar vam guanyar, però no vam anar-hi al final.

L: Clar segur que amb Covid està tot més complicat.

D1: Que dius, uau quin luxe, sentar-se a la cantina. Però la meva germana, si que els hi van donar...

L: Però deu ser per tema Covid segurament, no?

D3: Clar però seure, per seure ja et busques un banc, no sé!

- Creieu que teniu veu en aquells aspectes i decisions que us afecten? O que hi ha altres que decideixen per a vosaltres? En què creieu que podeu decidir vosaltres?

D1: Doncs en com ens hem de comportar a vegades, vull dir la pressió social que tens per ser d'una manera o d'una altra. Portar una roba o una altra. Jo per exemple xerro molt i sóc molt oberta, jo m'emocio amb tot. Vull dir encara que no emocioni jo sóc molt expressiva i quan veus la cara de fàstic de la gent tipo: "Calla que m'estàs molestant", és com un....

D2: Sí, amb això totalment.

D3: Llavors ja és com que et condiciona per ser d'una manera o una altra, i per entrar dins de la norma o per caure bé a la gent. Si no entres doncs res.

D2: Tipo estereotips. En plan, tot el que entra en els estereotips, coses que hem de ser així, així, i així, teòricament...

D3: Una noia ha de ser més elegant, no sé què...

D1: I els pares encara que no vulguin, vulguin o no també hi cauen. Per exemple, la meva mare sempre diu que *apolla* al col·lectiu, però quan sap que jo també sóc del col·lectiu em comença a dir que certes formes de vestir i tal... Com que jo l'*apollo* però tu no et vesteixis així. I és com... "Mama! Jo vull vestir-me així".

ANNEX 2 - TRIANGULACIÓ

Llegenda:

- P1, P2, P3...: Paràgraf 1, Paràgraf 2, Paràgraf 3...
- (E.P. 1): Entrevista Tècnica de Joventut de l'ajuntament
- (E.P. 2) Entrevista Dinamitzadora de Joves de l'ajuntament (Casal de Joves)
- (E.P.3) Entrevista Coordinadora pedagògica Institut
- (E.J. 1): Entrevista Jove 1
- (E.J. 2): Entrevista Jove 2
- (E.J. 3): Entrevista Jove 3
- (E.J. 4): Entrevista Jove 4
- (E.J. 5): Entrevista Jove 5
- (E.J.6): Entrevista Jove 6
- (E.J.7): Entrevista Grup de Delegades
 - o D1: Delegada 1
 - o D2: Delegada 2
 - o D3: Delegada 3

METODOLOGIES DE TREBALL			
FRAGMENT LITERAL	ANÀLISI	REFERÈNCIES TEÒRIQUES	OBSERVACIONS
<p>P1: Sí, si aquí venen de 12 a 18. (E.P. 1)</p> <p>P2: Nosaltres intentem, des de joventut, des de la pandèmia que hem hagut de canviar i així doncs ens hem centrat molt a treballar temes més emocionals i tot això. Sobretot a l'institut. Fem tallers en funció de les demandes que ens fan el professorat i l'equip directiu, que ara hi ha la M, com a coordinadora pedagògica, doncs intentem complementar el tema aquest de la part emocional: dels neguits del tema de gènere, els mites, Bueno tota una sèrie de temes però tot des de l'estat emocional. Doncs ara hem apostat, bé políticament se'ns va demanar, ja que se'ns tancava el casal de joves, doncs fer una intervenció a l'institut. I més endavant potser fer-ho a primària, fer una coeducació. Hi estem posats molt, perquè som el personal que som, som molt pocs ara mateix i llavors</p>	<p>A partir de la pandèmia estan fent molt de treball emocional a l'institut.</p> <p>Les demandes dels tallers a l'institut les fan el professorat i equip educatiu.</p> <p>Co-educació: complementar l'educació formal.</p>		

<p>ara de moment ens hem enfocat molt a l'institut. (E.P. 1)</p> <p>P3: Sí, està adaptat molt a la seva demanda (E.P. 1)</p> <p>P4: A nosaltres ens permet entrar a l'institut cosa que a vegades no sempre és fàcil. Altres ajuntaments no ho tenen tan fàcil. I segona, fem un vincle amb els joves, perquè aleshores ets com una mica un referent. Perquè ara estan baixant cada dimecres al pati i doncs xerren (E.P. 1)</p> <p>P5: En canvi elles sí, i ara, estan fent un vincle molt xulo amb ells. Ens falla ara que tenim tancat el casal. I doncs el vincle lo seu seria que vinguessin després aquí.. (E.P. 1)</p> <p>P6: la nostra intenció era entrar a primer, entrar a segon, a tercer, i a quart. I tenim tallers per a cada curs. I llavors clar, aquesta gent la veus cada any, la veus que van passant (E.P. 1)</p>	<p>Adaptat a la seva demanda.</p> <p>Fan vincle amb les joves, referent. Dinamitzadores van cada dimecres a l'hora del pati.</p> <p>La intenció és que a partir del vincle després vagin al casal de joves.</p> <p>Tallers preparats per a cada curs, coneixen les alumnes de tots els cursos.</p>		
--	--	--	--

<p>P7: Et coneixen i llavors venen a la tarda aquí (casal de joves). I llavors aquí fèiem xerrades, fèiem tallers, i la gent venia. (E.P. 1)</p> <p>P8: Sempre hi ha un grup diana i en funció de l'època et ve un grup més conflictiu o menys conflictiu. Però llavors van variant. Nosaltres obrim de dilluns a dijous i el que es va intentar va ser donar un canvi d'aires al casal, perquè sempre s'havia mitificat que al casal eren els delinqüents i tal. Bueno, relativament, clar depèn de la perspectiva que tinguis. (E.P. 1)</p> <p>P9: Bueno, si sí, oci, és que no els hi vinguis amb altres coses. Vincle, bueno, home havíem fet xerrades importants amb ells sí, bàsicament el que fas molt és intervenció immediata, o ara apugen la veu. Ara tiren un xiclet jo què sé. Ho sé que les llaunes per terra, doncs "tiu, ei! Recull això o ..., No sé saps?, saps fas pedagogia, però clar és, és diari, no és una activitat o una programació. (E.P. 1)</p>	<p>Al casal de joves, sempre hi ha un grup diana que va variant amb els anys.</p> <p>Hi ha hagut èpoques que es mitificada que el grup era de "delinqüents".</p> <p>La principal intervenció amb el grup del casal de joves és el dia a dia, la intervenció immediata.</p> <p>No és una activitat o una programació.</p>	<p>Participació tipus 1: contingut Dinàmiques de la vida quotidiana (Participació juvenil/ Joventut i participació)</p>	<p>Visió de la persona jove com a negatiu.</p>
--	--	---	--

<p>P10: Bueno, és això, no pots fer gran cosa amb aquests joves, sí que els atens amb coses de comportaments, bàsicament són comportament. Si no fas massa més. Perquè venen aquí, utilitzen el servei i fora. (E.P. 1)</p> <p>P11: A veure, nosaltres aquí el que volem és escoltar els joves per fer el que ells volen. El que sempre hem volgut amb joventut ha sigut escoltar i donar ajuda i suport amb els recursos que nosaltres tenim. (E.P. 1)</p> <p>P12: Una associació de garrinada li vam donar tot el suport per poder créixer, van venir joves que volien fer skate doncs els hem ajudat. (E.P. 1)</p> <p>P13: El que intentem és, tu amb aquests joves fas un vincle a través de l'institut, llavors venen al casal i en el casal et fan propostes. Llavors doncs, vinga. Què vols fer? Què necessites? I llavors hi ha projectes que tiren (E.P. 1)</p> <p>P14: I això i el que fem és això que quan està obert el casal, doncs quan venien els joves i demanaven alguna</p>	<p>La intervenció no va més enllà del comportament.</p> <p>Intenció del casal: escoltar a les joves per fer el que elles volen i poder donar ajuda i suport amb els seus recursos.</p> <p>Al casal és un lloc on fer propostes i plegades tirar endavant el projecte o intenció.</p>	<p>Acompanyament: el qual representa detectar la necessitat i/o inquietud i mostrar/obrir portes per tal que el jove experimenti. (Polítiques públiques/ Polítiques de joventut)</p>	
---	--	---	--

<p>cosa, els intentàvem traspasar en realitat. També és veritat que nosaltres teníem una programació feta sobretot. (E.P. 1)</p> <p>P15: I això i el que fem és això que quan està obert el casal, doncs quan venien els joves i demanaven alguna cosa, els intentàvem traspasar en realitat. També és veritat que nosaltres teníem una programació feta sobretot. (E.P. 1)</p> <p>P16: Sí que és veritat que els nostres objectius bàsicament era sobretot el casal de joves, atendre els joves que hi ha aquí el casal de joves, però treballant amb dies internacionals relacionats amb tema de gènere, etc (E.P. 1)</p> <p>P17: Es treballen bastant informalment en el casal de joves. No tenim una línia molt concreta, o sigui sempre hem fet de cara a la intervenció amb els joves però no una línia concreta. Sí que sempre sempre s'ha treballat amb el gènere i ara molt més des que s'ha posat més de moda i així. (E.P. 1)</p>	<p>Objectius del casal treballar amb els joves del casal a partir dels dies internacionals.</p> <p>No hi ha un línia gaire concreta, en general intervenció amb les joves. Sempre prioritizant treball de gènere.</p>		
--	---	--	--

<p>P18: el tema de suport a iniciatives juvenils que és una mica garrinada i calabrot. Clar, de divuit anys cap amunt et perdem molt. I llavors perdem la relació, a no ser que sigui per tema d'ocupació. Que treballem amb altres projectes que fan això per aquells joves que estan buscant feina. (E.P. 1)</p> <p>P19: Jo fa molts anys que estic demanant que el casal de joves que es per la tarda s'externalitzés a alguna empresa i el mati aquestes dues noies anessin a l'institut. Perquè és el vincle eh, és que és molt bèstia. (E.P. 1)</p> <p>P20: Sí, i a vegades també fan reunions amb les tutores. Per dir-li's què fer o per si tenen algun neguit. (E.P. 1)</p> <p>P21: Nosaltres a veure, és el que et deia, nosaltres som uns referents per als joves. I hem funcionat com una via de comunicació entre ajuntament i joves. Perquè ara potser no tant, perquè es fa molt telemàtic, però abans quan ens venien a demanar coses tot havíem de fer-ho</p>	<p>Altres projectes: suport iniciatives juvenils. Ocupació.</p> <p>Importància del vincle.</p> <p>Dinamitzadores van reunions amb les tutores de l'ESO</p> <p>Referent per les joves. Via de comunicació entre ajuntament i joves.</p>	<p>Alhora, cal tenir present la relació de les joves amb la política, ja que aquesta relació està en un moment de construcció, com també les nocions</p>	
--	--	--	--

<p>per escrit, demanar registre a l'ajuntament, etcètera. I tot això fèiem com un acompanyament. (E.P. 1)</p> <p>P22: Ara, ara ens trobem que no tenim ningú. (riu) I llavors el que fem és intervenir a l'institut, i allà doncs el que et trobis. Per exemple, al ser amb grups bombolla si hi ha conflictes dins la classe, si no està compactada el nivell de participació és més baix. I a la que et trobes una classe que està benvinguda doncs ja veus que allò serà un bon d'això, un bon... de participació (E.P. 2)</p> <p>P23: Els casals de joves tendeixen a ser llocs on van més nois que noies. Moltes vegades segueix una línia de setanta-cinc per cent nois vint-i-cinc per cent noies. I llavors per això també la tasca de feminitzar els espais. I resulta que aquest vint-i-cinc per cent de noies tenen un perfil més participatiu, són de les que demanen. De fet també la manera de feminitzar l'espai també és oferir racons de tranquil·litat, "de pintar ungles, de fer polseres" amb l'excusa d'aquesta activitat fas xerrades</p>	<p>Ara és molt telemàtic, abans més suport burocràtic.</p> <p>Intervenció de les dinamitzadores a l'institut.</p> <p>Casal de joves hi van més nois.</p> <p>Tasca de feminitzar els espais.</p> <p>A partir dels espais informals detecten els interessos, problemàtiques.</p>	<p>de les joves del fet públic i la seva praxi social. (Participació juvenil/ Joventut i participació)</p>	<p>Gènere</p>
---	--	--	---------------

<p>informals i detectes doncs cosetes interessants, problemàtiques, interessos... (E.P. 2)</p> <p>P24: Sí, sí és que clar, em costa molt són molts anys. Tallers de teatre, campionats de futbolí també tiraven. (E.P. 2)</p> <p>P25: L'activitat s'ubica aquí. (E.P. 2)</p> <p>P26: per exemple s'ha aprofitat que tenim aquest patí tant gran per fer per exemple un Argentjove que era.. es combinava skate, es combinava rap, i el graffiti. Tot allà. (E.P. 2)</p> <p>P27: A veure nosaltres organitzàvem les activitats perquè ens anava bé, ens ajudava a centrar a partir de dies internacionals, llavors sobretot a octubre treballaven l'alimentació, al novembre violència de gènere, el desembre treballaven la lluita contra la sida i també sensibilització per a les persones discapacitades i aquí hi ha una activitat molt xula que havíem fet (E.P. 2)</p>	<p>Al casal de joves fan tallers de teatre, campionats de futbolí, per exemple.</p> <p>Fa un parell d'any van fer unes jornades combinant <i>skate</i>, rap, <i>graffiti</i> que van funcionar molt bé.</p> <p>Organització a partir dels dies internacionals.</p> <p>Treball també a partir de la sensibilització.</p>		
--	---	--	--

<p>P28: Però això sobretot sensibilització. Vas tocant temes. I al final el tema és com el punt d'unió però el format ha de ser molt variat. Perquè sinó funcionem molt així, no pot ser monòton. (E.P. 2)</p> <p>P29: Aquí, ja et dic, a vegades és curiós perquè pot ser que hi participin els joves que venen i pot ser que vinguin altres joves interessats que els hi agrada aquest format. I altres vegades venen joves que els hi agrada aquest format i els usuaris habituals no. (E.P. 2)</p> <p>P30: I llavors aquests principalment van una mica a la seva, has de fer suport i principalment, mediar el conflicte i intentes provocar la participació i intentes provocar la reflexió. La figura de la dinamitzadora també és una mica "dinamitzadora", i has de provocar una mica i has de buscar, per exemple doncs un taller que duri molta estona doncs no, però un taller de fer un dibuix a un vidre doncs això els hi mola. I clar, vas buscant les maneres, has de ser molt flexible. (E.P. 2)</p>	<p>El format sempre ha de ser molt variat.</p> <p>La participació dels joves en els tallers a vegades és el grup de sempre, i a vegades hi va joves puntuals.</p> <p>El grup diari del casal de joves no ha una intervenció concreta. Mediar el conflicte. Provocar la participació. Provocar la reflexió. Buscar maneres perquè participin.</p>	<p>Novament: Participació tipus 1: contingut Dinàmiques de la vida quotidiana (Participació juvenil/ Joventut i participació)</p>	<p>Repeteixen amb E1</p>
--	--	---	--------------------------

<p>P31: I per Instagram ens fan arribar coses, després ara tenim la sort de poder estar a l'institut i llavors nosaltres intervenim al pati els dimecres. És una manera d'estar, el canal som nosaltres. (E.P. 2)</p> <p>P32: Abans de l'Instagram doncs, a partir del boca a boca, si tu fas feina aquí al casal doncs ells la van portant. D'altra banda, dels canals de comunicació que ja té l'ajuntament, tipo ràdio o comunicació. I després institut. (E.P. 2)</p> <p>P33: En el institut, els dimecres estem en el pati, a l'hora del pati doncs de tot una mica, dinamitzant. Bueno... tampoc tenim ganes de molestar-los molt, estan esmorçant i tal però sí que és veritat que amb alguns hem començat a fer vicle i estàs allà xerres t'expliquen coses. Amb l'excusa per exemple "els hi haig de fer un taller als de primer, vosaltres de tercer com ho veieu?" Llavors hi ha gent que li agrada molt parlar i donar la seva opinió. (E.P. 2)</p>	<p>Intervenció a l'institut.</p> <p>Dimecres a l'hora del pati.</p> <p>El canal són les dinamitzadores mateixes.</p> <p>Via de comunicació: instagram. Però principalment boca a boca.</p> <p>També els de l'ajuntament.</p> <p>Dimecres al pati: ara comencen a fer vicle.</p> <p>Estan allà i van parlant amb aquelles joves que tenen ganes.</p>		
---	---	--	--

<p>P34: Clar, de moment portem un mes eh(E.P. 2)</p> <p>P35: nosaltres fa molt de temps vam crear un taller que es diu “hola amor”, sobre els mites de l’amor romàntic. Que el fem a tercer d’ESO, que són dues sessions molt intenses(E.P. 2)</p> <p>P36: Amb primer d’ESO al maig hem confeccionat el taller de l’amistat és un tresor(E.P. 2)</p> <p>P37: Doncs creiem interessant fer-ho bé. I això es fa doncs amb un planning, amb uns tallers programats, que vas introduint el debat, però d’una manera progressiva que ells puguin anar traient. I vagin creant també debat. És molt interessant. (E.P. 2)</p> <p>P38: Sí, a les tardes estem amb l’aula d’estudi hi ha els mentors. Però de fet vull dir, nosaltres estem més que res com a gestores de l’espai. I per si necessiten alguna cosa, i per donar suport, però s’ho gestionen bastant. (E.P. 2)</p>	<p>Porten un mes d’intervenció els dimecres al pati de l’institut.</p> <p>Tallers especialitzats per a cada curs.</p> <p>Primer d’ESO taller: l’amistat és un tresor.</p> <p>En els tallers busquen el debat. Que les joves poc a poc vagin entrant al debat.</p> <p>A les tardes al casal hi ha l’aula d’estudi amb el projecte de mentors. Les dinamitzadores fan suport.</p>		
---	---	--	--

<p>P39: A partir d'aquí, això comença a funcionar molt bé. Aquí dins del casal es valora molt positivament i com que hi havia a l'espai jove del cros també obert es planteja de portar el servei. (E.P. 2)</p> <p>P40: L'espai jove del cros ha pogut seguir fent. Hi ha molta més... la participació és més contínua. De fa un temps. Com que van amb colla, és compacte, les activitats sigui la que sigui participa. Preparis a l'estiu, el juliol, tallers o prepares a la tarda, la participació és molt més contínua. És un nivell de participació que no seria de cogestió, però hi són molt(E.P. 2)</p> <p>P41: Normalment es feia aquí, normalment fem de pont. Bueno és que la burocràcia, es que una mica sempre passa això, que sembla complicada(E.P. 2)</p> <p>P42: Nosaltres fa uns anys vam fer una aposta pel grup de delegats i delegades(E.P. 3)</p> <p>P43: Doncs ho treballem a través dels delegats i les delegades, des de fa uns anys vam considerar que la</p>	<p>El projecte de mentors funciona molt bé.</p> <p>L'espai del cros funciona diferent. És més contínua.</p> <p>Fan suport per fer el pont amb l'ajuntament. Suport amb la burocràcia.</p> <p>Des de fa uns anys, des de l'institut, van voler posar en valor la participació i la implicació.</p>	<p>L'acció comunitària es coneix com una acció social que genera un conjunt de relacions socials desenvolupant així</p>	<p>REFERENT CEA</p> <p>Repeteix amb E1</p>
--	---	---	--

<p>participació era un valor i la implicació era un valor que havíem de treballar a l'adolescència, que és una competència transversal que forma part de la vida, i que és una consciència que t'acompanyarà i que sempre serà més positiva que negativa. (E.P. 3)</p> <p>P44: el que intentem és captar (ja sabem que no el 100% de les joves seran participatius perquè les persones som com som) però el que si volem és captar les persones que tinguin unes ganes de participar fer que es puguin entusiasmar. Exacte, potenciar aquestes ganes de participar. Buscar-los, triar-los entre ells. I fer que realment puguin desenvolupar aquesta habilitat. I ho fem a través de delegats(E.P. 3)</p> <p>P45: La nostra manera de treballar és fer reunions mensuals, d'una hora i quart en el que no només és un traspàs d'informació, sinó que és una mena de fòrum, una mena d'assemblea on, evidentment dono unes informacions prèvies, però després fem pluja d'idees, ens posem d'acord en què és el que volem fer,</p>	<p>Participació és una competència transversal que forma part de la vida. Una consciència que t'acompanyarà, i sempre serà més positiva que negativa.</p> <p>S'intenta captar a aquelles persones amb ganes de participar, per tal de potenciar les ganes d'aquestes persones.</p> <p>El treball és a través de delegats.</p> <p>Reunions mensuals d'una hora i quart: una mena de fòrum, assemblea, pluja d'idees de les accions.</p> <p>Distribució de tasques, grups de treball.</p>	<p>moviment dins el grup (pensar, reflexionar, canviar, actuar, etc.) (Participació juvenil/ Acció comunitària)</p>	
---	---	---	--

<p>distribuïm tasques, fem grups de treball i després, a partir d'aquí, els grups de treball van treballant, hi aporten o després els ajudo a coordinar. (E.P. 3)</p> <p>P46: Aleshores de cada classe triem dues persones representants. Un que li diem la delegada o el delegat i l'altra és l'eco delegada o eco delegat. De manera que amb aquests dos representants de cada grup, que són per tant un total de setanta alumnes quan els tenim a tots triats(E.P. 3)</p> <p>P47: Doncs un cop estan triats fem una jornada al mes d'octubre, que li diem les jornades de delegats i delegades que anem al saló de pedra i fem tota una jornada de treball. Per posar en valor la feina que fan, per reconèixer la feina que fan i també per compartir una mica objectius. (E.P. 3)</p> <p>P48: l'última que vam fer vam agafar els objectius de desenvolupament sostenible, els vam conèixer, els vam anar treballant un a un i vam decidir que les persones eco-delegades desenvoluparien alguns dels objectius</p>	<p>Coordinació</p> <p>70 alumnes són les persones representats en el consell de delegats.</p> <p>Jornades de delegats al saló de pedra.</p> <p>Posar en valor i reconèixer la feina que fan.</p> <p>Compartir objectius.</p> <p>Objectius de desenvolupament sostenible.</p>	<p>Participació en activitats significatives, com serveis a la comunitat, que ofereixen oportunitats pel desenvolupament de competències, reforç positiu i el reconeixement dels adults al llarg del procés. (Participació juvenil/ Cicle de l'empoderament adolescent)</p>	
--	--	---	--

<p>de l'ODS relacionats amb sostenibilitat i medi ambient i les persones delegades doncs desenvoluparien la resta. (E.P. 3)</p> <p>P49: a través dels dies internacionals era una bona manera per treballar les accions per la millora d'aquests objectius(E.P. 3)</p> <p>P50: Quins dies internacionals us venen de gust? Perquè al final, doncs potser el dia de la dona no em mola però el dia del col·lectiu sí que em mou(E.P. 3)</p> <p>P51: A partir d'aquí vam fer grups de quatre o cinc i cada grupet d'alumnes que volien treballar això doncs obrien una carpeta al drive compartida amb mi i començaven a posar accions. Jo els anava contestant i a partir d'aquí doncs els ajudava a coordinar la celebració del dia, és a dir, afegim les accions i les actuacions que faríem des del centre a les que proposen ells. (E.P. 3)</p>	<p>A través dels dies internacionals.</p> <p>Les delegades decideixen quins dies celebren.</p> <p>Fan grups i organitzen quines seran les accions a fer a l'institut.</p>		
--	---	--	--

<p>P52: D'aquesta manera, les persones que són delegades viuen d'una manera molt més intensa o molt més constant o més representativa el que és la participació a la vida del centre, tenen certs privilegis com que se salten la classe sencera, no només l'hora del pati. (E.P. 3)</p> <p>P53: O la jornada de delegats que l'obra el director i la tanca l'alcalde, és com tot un reconeixement a la seva tasca(E.P. 3)</p> <p>P54: Que qui és delegat, o qui és participatiu, l'any següent es presenta a ser delegat de manera que la idea és que cada vegada hi hagi més gent que sigui conscient que lo de ser delegat i delegada i lo de participar en el centre li molaria i es presenti a fer de delegat i delegada(E.P. 3)</p> <p>P55: Clar hem de jugar a què la persona delegada tingui certs privilegis. Privilegis perquè l'any que ve vulguin ser delegats. (E.P. 3)</p>	<p>Les persones delegades viuen la participació de manera intensa, més intensa.</p> <p>Reconeixement a la feina de les delegades per l'alcalde i el director. .</p> <p>Intenció: cada vegada hi hagi més persones que vulguin ser delegades i participar.</p> <p>Privilegis per al persona delegada.</p>		
--	--	--	--

<p>P56: I el jurat que són persones delegades trien els guanyadors. (E.P. 3)</p> <p>P57: Però no necessàriament per proposar accions han de ser persones delegades(E.P. 3)</p> <p>P58: i vaig dir: “si algú aporta, creieu, teniu algun company o una companya que creieu que aportarà? Convideu-la i digueu-li si vol venir. Ara, si és per fer bulto no” (E.P. 3)</p> <p>P59: després hi ha la participació obligatòria. El departament va crear una matèria obligatòria a quart d’ESO que es diu servei comunitari. El servei comunitari es concreta amb 10 hores de formació teòrica i 10 hores d’un servei a la comunitat obligatori. Les dues coses són obligatòries, són 20 hores, 10 de formació 10 del de servei a la comunitat(E.P. 3)</p> <p>P60: doncs tenim diferents entitats on poden oferir el servei (...)? Doncs a la cursa de muntanya (...)També teníem el conveni amb la llar d'avis(E.P. 3)</p>	<p>No necessàriament per aportar han de ser delegades. Poden participar si ho creuen convenient.</p> <p>Altres projectes de participació: Obligatori servei a la comunitat.</p> <p>Diferents entitats per adaptar perfil.</p>		
---	---	--	--

<p>P61: També teníem la recollida d'aliments, el gran recapte, i el que per exemple també estem fent amb el grup de mediació(E.P. 3)</p> <p>P62: Això si, ha de ser voluntari: has de dir "jo vull ser mediador". Aleshores fas una formació de deu hores i aleshores prestes el servei a l'institut fent de mediador. Aleshores els alumnes de quart de manera obligatòria han de prestar aquest servei, però poden triar una mica. (E.P. 3)</p> <p>P63: Però després hi ha altres projectes. Projectes on l'alumnat participa d'una manera puntual. On hi sumen les gotetes. La tona per Argentona, campanya de recollida d'aliments, aquest any malgrat la Covid, hem fet gairebé dues tones. L'any passat vam fer dues tones i mitja, brutal. Altres maneres de participar, el projecte de mediadors, el projecte d'alumnes guia. (E.P. 3)</p>	<p>Projecte de mediador. Formació + servei a l'institut.</p> <p>Altres projectes puntuals per participar: La tona per Argentona. Campanya de recollida d'aliments. Alumnes guia. Projecte de mentors.</p>		
--	---	--	--

<p>P64: Mentors ho porta l'AMPA, el que passa és que és mínimament reconegut, però és una manera de participar. Alumnes guia que ja saps de què va. (E.P. 3)</p> <p>P65: Des de ciències naturals de manera voluntària poden anar a les escoles a explicar. (E.P. 3)</p> <p>P66: És a dir, projectes així n'anem fent(E.P. 3)</p> <p>P67: L: I les intervencions que feu amb el casal de joves, com i què feu? És meravellós, és meravellós clar, tant de bo sempre poguésser així. També no oblidem que la nostra feina a l'institut és d'educació més formal. (E.P. 3)</p> <p>P68: Un altre dels seus objectius és donar-se a conèixer. Ser referents dels joves. I com que els joves estan aquí han de venir aquí. (E.P. 3)</p> <p>P69: És molt bona, elles són molt properes. Tant la S com l'A son súper properes. I a més ja les han conegut</p>	<p>L'educació de l'institut és formal. Les dinamitzadores</p> <p>Objectius de les dinamitzadores: donar-se a conèixer, ser referents.</p> <p>Elles són properes. Coneixen a moltes alumnes.</p>		
---	---	--	--

<p>molts als tallers ja saben que parlen directament, que no tenen tabús, que no tenen pèls a la llengua (E.P. 3)</p> <p>P70: L: I amb el municipi feu alguna altra acció? Que no sigui aquí dins l'institut. Si clar, a vegades fem accions directament amb personal de l'ajuntament, o a vegades és l'ajuntament que disposa els diners, els recursos per pagar taller. Per exemple un tema de diversitat sexual, doncs la regidoria d'igualtat ens paga tallers. La policia local també ve a fer tallers. (E.P. 3)</p>	<p>Vinculació amb municipi: personal ajuntament. Ajuntament disposa diners. Treball amb diferents regidories.</p>	<p>En aquest context, l'acció comunitària pren sentit en el moment que es proposa dinamitzar i enfortir els vincles socials entre aquells actors que conviuen en un mateix territori o àmbit institucional, per tal d'aconseguir millores en la qualitat de vida de les persones (Carmona i Rebollo, 2009). (Participació juvenil / Acció comunitària)</p>	
---	---	--	--

BARRERES I OPORTUNITATS: LIMITACIONS I PROBLEMES			
FRAGMENT LITERAL	ANÀLISI	REFERÈNCIES TEÒRIQUES	OBSERVACIONS
<p>P1: També ens va molt bé Laia perquè nosaltres, a partir dels 18 anys, se'ns perd molt la ... La pista. De cop els joves marxen, bueno marxen, deixen d'utilitzar els serveis perquè se'n van a utilitzar serveis d'altres municipis, de Mataró. Tenim molt a prop Mataró, llavors se'n van cap a Mataró. O fins i tot van a la universitat i llavors se'ns perden molt. I llavors nosaltres ara estem acotant molt en tema institut. (E.P. 1)</p> <p>P2: A veure, un jove és revolucionari per si mateix, és mogut, potser transgredeix la norma, però Bueno tampoc res (E.P. 1)</p> <p>P3: sí que s'havien fet programacions, però els joves són molt espontanis, el que volen avui demà no ho volen. Ens havia passat que ens havien demanat un taller de grafitis o menjar, nosaltres preparar-los i l'endemà no venir. Que també és una cosa, que també</p>	<p>Treball fins a 18 anys. Després es perd la relació/control.</p> <p>Marxen, deixen utilitzar serveis, universitat.</p> <p>Acotar molt en institut.</p> <p>La persona jove és revolucionaria.</p> <p>Les joves són molt espontànies. No es pot programar gaire.</p> <p>Treballar sobre el fracàs.</p>		<p>Revolucionària</p> <p>Immediatesa</p>

<p>has d'anar acceptant, perquè treballes molt sobre el fracàs. Perquè tu prepares una cosa que després no tens ningú doncs és molt fracàs. (E.P. 1)</p> <p>P4: I això també ho has de saber dir davant d'un polític, perquè clar ells et demanen rendiments. I tu dius es que no ha vingut ningú. Però per això és molt important que la gent conegui la regidoria de joventut, perquè si no és molt difícil justificar que tu has muntat un taller de TIC i no t'ha vingut una sola persona. I llavors et diuen i tu que fas?. Òstia doncs tu saps el que m'ha costat preparar tot això, però en canvi no ha servit de res. (E.P. 1)</p> <p>P5: No volen cap vincle amb tu. Són una tipologia de joves que no volem, són gent que està moltes hores al carrer. Bueno, jo pel que veig (E.P. 1)</p> <p>P6: Primament perquè s'ha complicat molt l'administració. Ens han tret l'espai. S'ha normalitzat tant que han tret tota la improvisació amb la qual treballem tant. Osigui jo, totes les demandes que em</p>	<p>El polític pressiona per uns rendiments.</p> <p>És important el coneixement de la regidoria.</p> <p>Costa molt preparar coses, i a vegades no serveix de res.</p> <p>Les joves (grup diana) no busquen el vincle.</p> <p>Complicació de l'administració.</p> <p>No espai per a la improvisació.</p>	<p>en els darrers anys s'ha assistit a un procés d'institucionalització de les polítiques de joventut al món local, amb un increment notable del nombre de regidories i conselleries comarcals en aquest àmbit i del personal tècnic. (Polítiques públiques/ Pla Nacional de Joventut de Catalunya)</p>	
--	--	---	--

<p>feien per la velcro sempre deia que si sense passar per cap filtre. I ara ho haig de passar tot per l'administració. Jo ara haig de demanar, i això dificulta molt. Perquè això no deixa treballar amb espontaneïtat. Qualsevol cosa haig de demanar. (...) I a vegades la joventut també ha de jugar amb això. I has de jugar amb això, però sí que és veritat que a nivell tècnic ens estan acollonint. (E.P. 1)</p> <p>P7: Perquè l'administració cada vegada és més sancionadora. Osigui jo faig malament alguna cosa i em cau el puro ara. (E.P. 1)</p> <p>P8: Sí, el mateix ajuntament restringeix. Tot. Va passant escales (E.P. 1)</p> <p>P9: No, perquè no volen. Saps què passa? Que ningú vol assumir responsabilitats. I llavors et demanen responsabilitats a tu, i llavors et cau el marron a tu. I llavors que passa? Et diuen: "Escolta, si tu vols fer això, fes-me un informe que poses que faràs això, que no sé... i dius ai ai ai.. i llavors t'ho penses dues vegades</p>	<p>Tot ha de ser demanat a l'administració.</p> <p>Administració sancionadora. Tant a nivell local com a altres escales.</p> <p>Ningú vol assumir responsabilitats. Demanen responsabilitats. Realització d'informes.</p>		
--	---	--	--

<p>més. Jo fins ara no em pensava moltes coses, i era lo guai. Perquè clar, la joventut també funciona així. (E.P. 1)</p> <p>P10: Uff, és que té més pes la gestió i l'ordre administratiu que no pas els projectes que puguis fer. Clar cada vegada des de dalt hi ha més restriccions i llavors va baixant fins que arriba al poble. I sí que és veritat que es complica molt més i ara qualsevol cosa que es pugui demanar serà com molta feina. Jo abans prenia la decisió de vinga endavant! (E.P. 1)</p> <p>P11: Intentem... Bueno en tema habitatge no estem fent res, és molt difícil. I en tema ocupació sí que intentem... mirem projectes. (E.P. 1)</p> <p>P12: Però també és veritat Laia que tenim tota una sèrie de joves que no arribem, eh? Això també ho hem de saber. I és una bueno, tu ho has de tenir clar, bueno, ho has de tenir clar, evidentment que ho has de tenir present, que no pots oblidar aquesta gent, però sí que has de tenir clar que tu no arribes a tothom. (E.P. 1)</p>	<p>La joventut necessita aquesta immediatesa.</p> <p>Tema habitatge molt complicat. Ocupació s'estan mirant projectes.</p> <p>És molt difícil (impossible) arribar a tots els joves.</p> <p>S'ha d'assumir.</p>		
---	---	--	--

<p>P13: Bueno, jo ho he anat acceptant a la vida perquè si no et fots hòsties per tot arreu. Jo ja m'agradaria, però tampoc podem. Ojalà vingués aquesta gent que vingui a utilitzar aquests serveis, no la gent que ja té molta formació. Però com ho fas? No pots obligar a un noi que et vingui a escoltar a una sala. A no ser que et vingui de l'institut. Que llavors sí que et vindrà. I llavors estem intentant connectar ara amb l'institut per això, és que ara tenim una connexió brutal eh. (E.P. 1)</p> <p>P14: Sí, tothom ho coneix. Jo penso que molta gent ho coneix el casal de joves. Però Bueno... no sé jo és que potser... el que hi fa és l'edifici. Que és molt poc accessible, no sé... En el que es barregen diferents activitats i entitats i això ho allunya una mica. Jo penso que això hi fa molt, mira la porteta que tens per entrar! Ostres! Fica una porta gran perquè entri tothom! És que aquí es perd tothom, fa por entrar en aquest edifici. I que són joves tímids. (E.P. 1)</p>	<p>Edifici físic pot ser una possible barrera. Poc accessible.</p> <p>Fa "por" entrar a l'edifici.</p> <p>Les joves són tímides.</p>		<p>Pedagogia de l'espai.</p>
---	--	--	------------------------------

<p>P15: Tenim un problema aquí no hi ha visió de més enllà. A mi m'agrada molt imaginar, i aquí no n'hi ha. I hi ha por, de fer segons quines envergadures. I a part tens l'oposició clar. Que clar, no és gaire pro-activa. (E.P. 1)</p> <p>P16: Ara fem servir molt Instagram... a veure no ens serveix gaire. Al final la principal és l'institut. També és veritat que com tot hi has d'estar, has de ser-hi molt. I tenim molta feina, també amb el projecte de mobilitat internacional, que hi ha bastanta feina i és molt interessant. No sé, es que costa que ens segueixin eh, potser és pel nom de casal. (E.P. 1)</p> <p>P17: Mira, és una cosa a millorar, sí que hem de trobar un canal que ens pugui anar millor. (E.P. 1)</p> <p>P18: Per poder fer un seguiment. Però se'ns plantegen molts dubtes, primera que ja es va fer i va fracassar. I segona, que si tu fas alguna cosa així, ha de ser una cosa que es pugui fer, que sigui realista. Amb això què vull</p>	<p>No hi ha visió de més enllà. (Ajuntament)</p> <p>Instagram no funciona com a via de comunicació. Actualment la principal és l'institut. Molta feina. És difícil que segueixin.</p> <p>Barrera: canal de comunicació.</p> <p>S'ha intentat fer consell de joves i ha fracassat en altres ocasions.</p>		<p>Barrera principal repetida.</p>
---	--	--	------------------------------------

<p>dir? Que ha d'haver-hi un pressupost. Si no ho fas, és un fracàs. A nivell professional eh, a nivell de regidors ho volen tirar endavant. Però jo no ho veig del tot clar. (E.P. 1)</p> <p>P19: Després d'altra banda trobem que la participació moltes vegades recau com en les mateixes persones. De fet, qui està organitzant conjuntament amb nosaltres què fem pel dia de la LGTBIfòbia? Doncs delegats o delegades. I Bueno... la participació és això, sol recaure bastant en les mateixes persones. (E.P. 2)</p> <p>P20: Si, malauradament ara és difícil una sortida per tant si se senten que no són escoltats és difícil. (E.P. 2)</p> <p>P21: hi ha un forat negre al voltant del futbolí (E.P. 2)</p> <p>P22: Però també has d'intentar connectar amb els que els hi costa més. (E.P. 2)</p> <p>P23: en l'insta hem fet molta campanya perquè hi comencin a haver-hi perfils d'adolescents a l'insta però és a partir d'una edat que hi són (E.P. 2)</p>	<p>El que facis ha de ser realista, has de donar resposta a allò que demanen.</p> <p>Sempre són les mateixes persones qui participen.</p> <p>És difícil donar resposta les demandes. Si no se senten escoltats perden vincle.</p> <p>Importància de connectar amb totes les joves del municipi.</p> <p>A partir de l'<i>Instagram</i> és complicada la comunicació.</p>		
--	---	--	--

<p>Vull dir que és prou interessant, de fet per ells el casal per molt guai que sigui o per molt tot, “és una institució”. No deixa de ser una institució. I suposo que el llenguatge que utilitzem tampoc acaba d’ajudar, sí que estem al dia i utilitzem... però és veritat que els codis de comunicació són molt diferents. (E.P. 2)</p> <p>P24: Llavors ho fem cada any. I llavors pensa que ara mateix hi ha set línies a cada curs d’ESO. Llavors tu sí fas tercer has de fer catorze sessions, (E.P. 2)</p> <p>P25: jo penso que igualment el casal no hauria d’estar tancat. Però hi ha un tema de recursos humans. Si nosaltres estem a l’institut penso que... vull dir, jo connecto amb els joves? Vull dir, tu tens un llenguatge amb el que connectar amb els joves i d’això. Però... i no té que veure amb l’edat, perquè... però sí que és veritat que nous perfils no estaria malament aquí al casal. I llavors jo per exemple poder-me enfocar més a l’institut, per exemple. (E.P. 2)</p>	<p>Distanciament des les joves amb la institució (Casal de joves)</p> <p>Codis de comunicació molt diferents.</p> <p>Institut: set línies a cada curs d’ESO.</p> <p>Manca de personal.</p> <p>Necessitat de nous perfils de professionals.</p>	<p>Novament: Alhora, cal tenir present la relació de les joves amb la política, ja que aquesta relació està en un moment de construcció, com també les nocions de les joves del fet públic i la seva praxi social. (Participació juvenil/ Joventut i participació)</p>	
---	--	--	--

<p>P25: Però jo ara, per exemple estic en un moment personal de maternitat i de molta exigència que fa que no tingui l'energia que normalment tinc. Que tinc aquí dins però... (E.P. 2)</p> <p>P26: A veure funciona. És un servei que va funcionar. És un servei que funcionaria si no haguéssim tingut el que hem tingut perquè han hagut d'obrir han hagut de tancar. Han hagut de fer-ho online, han hagut... I han patit tants sotracs, un grup de mentoria genial aquest any. De dir: "ostres!". Amb ganes, amb sensibilitat, i els hi ha tocat viure aquest moment, que fa que cada cop les ganes no vagin caient. (E.P. 2)</p> <p>P27: A veure, jo clar jo penso que el fet d'haver-te d'adaptar a grups tan diferents fa que també acabes proposant, pues sempre com unes mateixes activitats o fa que acabis adaptant a aquest grau de participació que ja et parlava. Que no és el més alt, i llavors ja no ho penses més enllà amb aquests nivells de participació</p>	<p>Exigència de la professional.</p> <p>El servei de mentors funciona molt bé.</p> <p>Malgrat les afectacions de la Covid aquest any.</p> <p>Necessitat d'adaptació de les activitats a la diversitat de grups.</p> <p>Hàbit d'un grau de participació determinat.</p>	<p>Nivells de participació. (Participació juvenil/ Nivells i característiques de la participació)</p>	<p>Exemple CEA – autors.</p>
--	--	---	------------------------------

<p>més alts que potser sí que podries aconseguir. D'autogestió. (E.P. 2)</p> <p>P28: Bueno i de fet, perquè també és la meva figura. Si hi hagués autogestió ja no faria falta (E.P. 2)</p> <p>P29: Buscar aquests espais i eines, per una participació més directe. Per exemple, a nivell polític. Tu creus que decideixen algo? Els joves i adolescents? (E.P. 2)</p> <p>P30: però haig de vigilar que les idees siguin seves. Donar forma a les meves. Però has de vigilar molt que la idea també se sentin inclosos perquè sinó... (E.P. 2)</p> <p>P31: Per un cantó arribar al màxim de joves possibles que és en aquests canals de comunicació, com l'insta. Segurament no arribarem a partir de l'insta. A qui ha arribat la informació? Pues no ho sabem. (E.P. 2)</p> <p>P32: La comunicació és un de les coses que suposa una barrera (E.P. 2)</p>	<p>Figura de la dinamitzadora, no pot ser una autogestió.</p> <p>Necessitat de participació més directe. Nivell polític.</p> <p>Importància de vigilar que les idees siguin de les joves.</p> <p>A partir de l'Instagram no s'arriba a totes les joves. No se sap a qui arriba la informació.</p> <p>Comunicació és una barrera.</p>	<p>Sellarès, A. (2003) exposa que la participació de les joves implica necessàriament la descentralització de les decisions que es prenen des de l'administració pública. Per a poder engegar un procés de participació juvenil, és clau la voluntat política, la predisposició a la cessió real de poder. (Participació juvenil/ Joventut i participació)</p> <p>Concepció vertical: existeixen uns agents que tenen poder i n'atorguen als que no en tenen per tal que s'apoderin</p> <p>Concepció horitzontal: es basa en un procés de presa de poder per part dels individus i ciutadania que facilita el qüestionament de les estructures</p>	
--	--	--	--

<p>P33: potser probablement també ha estat una mala praxi per part nostra, però hem acabat creant una dependència cap a la figura de la dinamitzadora, perquè això tirés endavant(E.P. 2)</p> <p>P34: Llavors, s'ha de vigilar molt amb aquests lideratges, és el mateix que et deia de quan tu crees una cosa, però has de vigilar molt que ells també se sentin inclosos(E.P. 2)</p> <p>P35: però després pensava gran part del lideratge o de la gestió l'estic assumint jo o la meva companya. (E.P. 2)</p> <p>P36: I potser perquè han volat massa i han vist que no podien assumir aquests nivells de demanda. També perquè pot ser que tu estiguis a primer de batxillerat amb el temps per fer coses és el mínim. Ja no tens temps, no? Passen moltes casuístiques. (E.P. 2)</p>	<p>Dependència de la figura de la dinamitzadora en certs projectes. Delicat paper de lideratge.</p> <p>Dificultat i falta de temps per a la dedicació a projectes de les persones que estudien i tenen altres activitats.</p>	<p>de poder formals que oprimeixen a la ciutadania (Participació juvenil/ Nivells i característiques de la participació)</p> <p>on hi ha una reducció de les desigualtats socials sobre la base de redistribució i intercanvi de poder, de recursos, de coneixement..." (Romero, Inglada, y Grande, 2009: p18). (Participació juvenil/ Joventut i participació)</p>	
--	---	---	--

<p>Però sí que és veritat que les àrees de Joventut solen estar vulnerables igual que el sector pel qual treballa. (E.P. 2)</p> <p>P37: Joventut treballa per un sector d'edat, però ha de treballar totes aquestes polítiques(E.P. 2)</p> <p>P38: Per tant, és una regidoria transversal que necessita de moltes coordinacions i que necessita entendre's molt per tot arreu. I això és com, jo crec que a vegades té un paper vulnerable. No només aquí eh, a Argentona, una mica a tot arreu. (E.P. 2)</p> <p>P39: però si tu parles amb molts ajuntaments el tècnic de joventut és el tècnic de Joventut, de Cultura, i de no sé què; és el tècnic i és dinamitzador a la tarda i hi veus unes coses que dius... Són carn de cremar-se, i també per això el paper de dinamitzadores van canviant tant. (E.P. 2)</p> <p>P40: Què ha passat, que la covid això ens ho ha trencat, perquè aquest any no hem pogut fer la jornada, no</p>	<p>Àrees de joventut són vulnerables.</p> <p>Necessitat de treballar amb totes les polítiques i regidories. Regidoria transversal. Paper vulnerable.</p> <p>Covid ha frenat moltes activitats de l'institut.</p>	<p>la regidoria de joventut forma part de la mateixa estructura de gestió que la resta de regidories. (Polítiques públiques/ Polítiques de joventut)</p> <p>Va suposar l'arribada de discursos vers la joventut que van fer prendre força a una nova perspectiva definida com a global, interdepartamental i integral. Així doncs, l'objectiu era entendre la joventut des de tots els àmbits que afecten la vida dels joves. (Polítiques públiques/ Polítiques de joventut)</p>	
---	--	--	--

<p>podem fer reunions barrejant grups, per tant ha perdut el sentit absolutament(E.P. 3)</p> <p>P41: Nosaltres hem anat celebrant els dies internacionals, però des d'una manera més unilateral, és a dir des d'una manera unilateral nosaltres hem proposat accions(E.P. 3)</p> <p>P42: Doncs la participació va ser fantàstica. És a dir, què els set-cents-cinquanta alumnes van anar a enganxar el paper? No. Però tampoc ho esperàvem. Però tres-cents sí. (E.P. 3)</p> <p>P43: No tenim problemes, de cent cinquanta potser a l'any tenim una persona que no ho acaba fent, o no ho vol fer(E.P. 3)</p> <p>P44: Mira la gestió és complicada en general i mira... Però jo la complicació que trobo, és a dir l'únic "però" és que jo crec que hi ha una part intrínseca en l'adolescència que és la deixadesa. Aquesta època de m'és igual tot i que aleshores moltes vegades estic en</p>	<p>Actualment (Covid) professorat és qui proposa les accions a partir dels dies internacionals.</p> <p>No es pot esperar que totes les alumnes participin de les accions. Mai és així.</p> <p>Complicació: part intrínseca de l'adolescència de la deixadesa.</p>	<p>Garriga (2014) en la seva investigació sobre l'apoderament juvenil fa èmfasi en un qüestionament de les estructures que legitimen i exerceixen l'opressió sobre la joventut. El qüestionament és amb el fi d'evitar caure en la dinàmica que els processos individuals i col·lectius de presa de poder de les joves recaiguin exclusivament en la capacitat que tenen aquestes per adaptar-se amb dins l'hegemonia social existent. (Participació juvenil/ Joventut i participació)</p>	<p>Deixadesa</p>
--	---	--	------------------

<p>una assemblea d'aquestes i que uau els veus enganxats i tal, i podríem fer mil coses i que guai serà i després dius vale, recordeu-vos de fer la carpeta del drive, i: cric cric cric cric. (E.P. 3)</p> <p>P45: I has d'anar tu molt al darrera, has d'anar darrere, has de... jo el que faig a vegades és que ells donen les idees, fan les propostes, les consensuem. Intento que les desenvolupin, però no espero que ho facin. (E.P. 3)</p> <p>P46: perquè sovint el que em trobo és que quan em marxen se'm desfan (E.P. 3)</p> <p>P47: I també són persones que solen tenir molts extraescolars. (E.P. 3)</p> <p>P48: Aleshores, Bueno, clar que et motiva això de fer de delegat, clar que et motiva preparar el dia del col·lectiu, però si fas sis hores de classe, tens deures, després fas angles, i no sé què més. (E.P. 3)</p> <p>P49: És a dir, hi ha tota una gent, una part triada de Catalunya, una part triada d'Argentona, i dels joves</p>	<p>Poden estar motivades amb alguna activitat i després deixar-ho estar i no tornar a pensar-hi.</p> <p>Necessitat de la coordinadora d'anar al darrera de les joves.</p> <p>Manca de temps de les joves.</p>	<p>Nivells de participació. (Participació juvenil/ Nivells i característiques de la participació)</p>	
--	---	---	--

<p>d'Argentona. Doncs una part triada dels joves d'Argentona que el tema de la sostenibilitat motiva. És a dir que quan dic que és un interès també s'ha de mirar bé. (E.P. 3)</p> <p>P50: Però no puc parlar d'una manera específica perquè igual que el reproductor he de treballar el locomotor, i aleshores hi ha un moment que he de fer un fre. I el meu paper també és un paper que he fet durant tot el curs. (E.P. 3)</p> <p>P51: Jo estic segura que en el cau totes aquestes temàtiques les treballeu, però què passa amb els nens que no us venen? O el casal de joves? Els que són allò del cros que sempre hi van, pues també ho treballaran segur, però qui no? Aleshores si ho treballes des d'aquí assegures que arribes a molts més. Aleshores és fantàstic. (E.P. 3)</p> <p>P52: I si no ho treballes doncs entre que els joves... Canviar el món és difícil. És molt difícil. I això ells ho saben, tots ho sabem, no? I quan tu dius mira, jo crec</p>	<p>L'institut al final és una part de les joves d'Argentona. Bastant gran però.</p> <p>Professorat no pot treballar gaire fora d'allò marcat: rol que té i continguts a assolir.</p> <p>És important treballar aspectes externs a l'educació acadèmica a l'institut. En cas contrari, hi ha moltes joves que no tenen aquesta educació.</p>		<p>Educació transversal</p>
---	---	--	-----------------------------

<p>que això es podria millorar. Però clar, uf. Per on començo? Doncs faig una instància, o parlo amb aquest profe. Malgrat parles amb un, després parles amb l'altre, després amb l'altre de l'altre. I després insisteixes... perquè clar lo que per tu és una prioritat per un altre, no. Això suposant que ho puguis canviar i moltes vegades quan penses una millora no saps ni si ho pots canviar. (E.P. 3)</p> <p>P53: Per tant, el més fàcil pels joves és deixar-ho estar. Lo més fàcil per la societat, per les persones és aquesta(E.P. 3)</p>	<p>Complicació de transformar les coses. Sobretot per a les joves, no saben on acudir, i el camí és complicat.</p> <p>El paper fàcil és deixar estar aquells aspectes que les preocupa i no buscar la transformació.</p>		
--	--	--	--

BARRERES I OPORTUNITATS: BENEFICIS I OPORTUNITATS DE MILLORA			
FRAGMENT LITERAL	ANÀLISI	RELACIÓ MARC TEÒRIC	OBSERVACIONS
<p>P1: I estem fent ara, doncs ens van fer una demanda del taller de l'amistat perquè s'estan trobant molt que a primer de l'ESO a joves que tenen molt aferrat l'amistat entre noies de sisè i quan venen a primer que se'ls hi obra un món que veuen altres maneres de fer, altres amistats, tot això doncs a la que perd l'amistat hi ha molts temes de rivalitats i confrontacions. Doncs és un tema que ara ens hi posem. (E.P. 1)</p> <p>P2: Saps què passa, els educadors tenim una altra manera de comunicar-se, ni millor ni pitjor, però diferent dels mestres (E.P. 1)</p> <p>P3: va bé perquè veus moltes figures. Que Bueno almenys fas reflexionar o visibilitzes les situacions amb les que estem ara actualment (E.P. 1)</p> <p>P4: i aquí treballàvem altres aspectes que veus dels joves, altres neguits que tenen, tema sexualitat (E.P. 1)</p>	<p>Realització del taller de l'amistat.</p> <p>Complicacions en el moment d'entrar a l'institut.</p> <p>Paper dinamitzadores: bona comunicació, rol d'educadora.</p> <p>Entrar a l'institut (tallers) suposa veure les alumnes i observar complicacions.</p>	<p>Hopenhayn (2004) cita diferents canvis, com ara: la identificació sexual, el desenvolupament de les característiques sexuals primàries i secundàries, la cerca de l'autonomia i la independència, el canvi de la importància en els grups de referència (passant de la família al grup d'iguals), el disseny de projectes personals de vida, etc. (Participació juvenil/Concepte de joventut)</p>	

<p>P5: A veure, cultura per exemple. Doncs estem intentant coordinar-nos i que l'institut pugui anar a teatre. Aprofitar que hi ha tants actes culturals per poder fer que també n'hi hagi per joves. (E.P. 1)</p> <p>P6: Clar és que tenen moltes ganes. Volen fer coses (E.P. 1)</p> <p>P6: Si, l'argentjove també. Aquest va ser brutal. És que és molt xulo. I va haver-hi molta gent molt diferent. Estem intentant promocionar, però clar ara mateix... Covid. I Bueno, el que podem fer... doncs amb tot això una mica, amb intervenció a l'institut, també amb tema teatre. (E.P. 1)</p> <p>P7: Ara se'ns ha tallat, però sí que havíem dit que hi hagués concerts a la Sala. Que fos des de la màniga de Garrinada. Que fos garrinada que diguessin ells busquem aquest grup i que fos cada mes. I segur que tindria èxit. Només per estar sota el paraigua de garrinada. (E.P. 1)</p>	<p>Al casal pots treballar els negocis concrets.</p> <p>Aprofitar el teixit cultural del municipi per a les joves.</p> <p>Hi ha ganes de fer coses per part de les joves. Ex. Jornades D'Argentjove.</p> <p>Proposta de concerts a la Sala.</p> <p>Col·lectiu de Garrinada, bona comunicació i visió de les joves.</p>		
---	--	--	--

<p>P8: Clar clar, i que al final acabes sembrant. I és un pal baixar cada dimecres a l'institut, però això al final donarà els seus fruits. Ja veuràs i elles ho diuen, és brutal. (E.P. 1)</p> <p>P9: El que calia fer és ajuntar tots els recursos aquí. Una biblioteca gran, el casal de joves, i fins i tot un bar. Seria brutal. Això si que funcionaria. (E.P. 1)</p> <p>P10: I l'altra cosa que també volem fer és el consell de joves. Que ja hi és amb infància. I funciona molt bé, perquè està externalitzat eh. Perquè aquest dura fins als dotze anys. (E.P. 1)</p> <p>P11: hem proposat seguir amb aquest programa de fer els tallers allà(E.P. 2)</p> <p>P12: Mira aquest tema, aquesta temàtica ens van demanar en concret l'equip d'orientació pedagògica. Van ser ells qui ho van detectar. I nosaltres creiem que el tema de relacions va molt lligat a la perspectiva de gènere(E.P. 2)</p>	<p>Cal temps, però la intervenció a l'institut està funcionant.</p> <p>Possibilitat/proposta d'ajuntar tots els recursos.</p> <p>Intenció de fer consell de joves. Poder fer un seguiment del consell de la infància.</p> <p>Les demandes dels taller surten de l'equip d'orientació pedagògica.</p>	<p>Es parla de desenvolupament perquè no és un producte acabat sinó que és un procés que es va portant a terme. Per tant, el desenvolupament és el fruit de l'acció. (Participació juvenil/ Acció comunitària)</p>	
---	--	--	--

<p>P13: I t'haig de dir que a l'institut hi ha molta sensibilitat en aquest aspecte de part de la docència. Trobo que hi ha molta canya, de fet la coordinadora pedagògica, la M, a nivell de participació és brutal. A nivell de participació fomenta molt, llavors per això treballem tant amb joventut no? (E.P. 2)</p> <p>P14: Jo els profes que he vist bé, això va a tarannà (...)Perquè una cosa és que tu participis i una altra que fomentis la participació. En principi va bastant lligat però... (E.P. 2)</p> <p>P15: Per això et dic que potser seria interessant, pues incloure gent jove amb ganes, saps? Que acaben d'acabar la carrera i estan aquí amb ganes de posar amb pràctica les coses que han après. Jo crec això. (E.P. 2)</p> <p>P16: el que passa que a nosaltres ens va molt bé que estiguin aquí perquè així com usuaris i usuàries, diaris el que tenim és el perfil fins a tercer quart d'ESO, el</p>	<p>Molta sensibilitat i implicació de part de la docència. Consciència i ganes de fomentar la participació.</p> <p>Professionals joves seria convenient, per les ganes que tenen.</p> <p>Possibilitat de relacionar-se amb les alumnes mentores a partir de la ubicació del projecte.</p>		
---	---	--	--

<p>batxillerat no el toquem tant perquè no venen perquè costa més o depèn de l'any, eh també pensa que ha variat tant, hem tingut tant de tot. (E.P. 2)</p> <p>P17: Llavors sí que és veritat que a Argenton jo crec que no està tan malament. Arribem als joves i que els joves participen. Acaben trobant els espais on participar(E.P. 2)</p> <p>P18: el més interessant del tema participació és que tu puguis acompanyar, durant un temps puguis estar al costat i que acabi tirant sol. Aquest és l'objectiu. I llavors el fet de que ja vagin sortint petites comissions per treballar, per exemple el dia contra la LGTBIfòbia. Això és fotut. Que acabarà en associacions o en col·lectius del poble. Llavors és tenir l'experiència aquesta, tenir petites experiències participatives, de comissions que surtin fora del currículum escolar. (E.P. 2)</p> <p>P19: Clar, el que seria interessant seria això, que anés desapareixent(E.P. 2)</p>	<p>Satisfacció de la tasca. Les joves troben els espais per participar.</p> <p>Intenció d'acompanyar i que acabi tirant sol. Comença a passar amb algunes comissions.</p> <p>Importància de tenir experiències participatives.</p>	<p>segons Bauman (2007) la presa de poder s'assoleix quan les persones adquireixen la capacitat de dominar (o si més no, d'influir-hi en un grau considerable) les forces personals, polítiques, econòmiques i socials (Participació juvenil/ Joventut i participació)</p>	
--	--	--	--

<p>P20: L: I a nivell d'ajuntament us donen suport? Sí, sí. (E.P. 2)</p> <p>P21: Per un cantó, t'he valorat la part de carne nueva com a una cosa positiva, pel tema de l'energia i tal, però l'altre, l'expertesa de portar molt de temps en un projecte de Joventut també. (E.P. 2)</p> <p>P22: hem sigut capaços de captar millor els interessos dels joves els últims anys abans de la pandèmia. (E.P. 3)</p> <p>P23: Per tant, hem de fer que allò que fan a les escoles ho hem de mantenir. Potser canviar els interessos. Per exemple, hi ha un dia de celebració, que per mi és molt important que és el 17 de Maig. És el dia de la LGTBI-fòbia (E.P. 3)</p> <p>P24: Crec que estic d'acord en què a primària pot ser és d'hora per celebrar aquest dia, però a secundària hem d'esforçar-nos per continuar, per treballar-lo amb força, però tampoc hem de deixar de perdre el dia de</p>	<p>Suport a nivell local.</p> <p>Valoració de l'expertesa en un projecte.</p> <p>Darrerament capaços de captar els interessos de les alumnes.</p> <p>Adaptació dels interessos a l'edat.</p> <p>Consciència d'esforçar-se per continuar treballant la participació, adaptada a l'edat.</p>		
--	--	--	--

<p>la pau, perquè és un dia per visibilitzar i per repensar. (E.P. 3)</p> <p>P25: I cada vegada al final tinguem persones més implicades a nivell social, i ambiental. (E.P. 3)</p> <p>P26: Per tant, visibilitzar la diversitat sexual del món és prioritari a secundària. I no es fa, no es fa massa, per tant és prioritari celebrar-ho. I estic contenta aquest any perquè malgrat no tenir aquest vincle de les reunions mensuals aquesta reunió que vam fer en va sortir una petita comissió de vuit persones de segon, tercer i quart d'ESO amb moltes ganes de celebrar, amb moltes ganes de participar. (E.P. 3)</p> <p>P27: La resposta és sempre molt bona. Sí, és a dir l'alumnat espectador, aquell que no mourà un sol dit mai per fer res sempre és molt positiva (E.P. 3)</p> <p>P28: I aleshores això és molt positiu, súper positiu. Perquè com a mínim si tu no tens aquesta vocació participativa veus que hi ha gent que sí, i potser quan</p>	<p>Procés perquè les alumnes acabin sent persones implicades a nivell social.</p> <p>La resposta de la resta d'alumnat és positiva.</p> <p>Aportació d'una visió de la participació a les alumnes. En un futur la tinguin present.</p>		
---	--	--	--

<p>sigui més gran.... pot ser quan ets adolescent això no et movia, però tot són inputs. Més val tenir inputs positius que negatius, no? (E.P. 3)</p> <p>P29: Sí. A partir dels dies internacionals. Coses que els preocupen a nivell grupal, jo vaig veure quan tot el tema del canvi climàtic moltíssim. Moltes ganes. Hi ha molta consciència ambiental, amb una part de l'alumnat(E.P. 3)</p> <p>P30: Però sí, gent que va a les vagues pel clima. I també cada vegada es manifesta tot el tema de la diversitat sexual i d'aquest moviment del col·lectiu. (E.P. 3)</p> <p>P31: De manera que doncs nosaltres tenim inputs, tenim relació amb totes aquests agents. Amb l'ajuntament tenim contacte amb moltes regidories. (E.P. 3)</p> <p>P32: Aleshores penso que a l'ajuntament és bastant conscient que els joves d'Argentona són aquí. Hi ha poca gent que està a Mataró. I sobretot des de</p>	<p>Inputs.</p> <p>Interès de les alumnes amb el canvi climàtic. Consciència ambiental.</p> <p>Interès en temàtiques de diversitat sexual.</p> <p>Contacte des de l'institut amb diferents regidories.</p> <p>Ajuntament conscient que els joves són a l'institut. Dedicació a l'institut.</p>		
---	---	--	--

<p>joventut, hi ha aquesta visió, que les accions que es fan a l'institut són pels joves d'Argentona. I en aquest sentit està guai perquè ens podem beneficiar dels recursos municipals en aquest sentit, molt bé, molt bé.</p> <p>P33: Aleshores va molt bé que puguin venir persones de fora. O subvencionats a través de la Diputació o a nivell municipal o com sigui a fer tallers específics. Perquè, a més, crec que el què recordeu millor són precisament aquestes coses, les que us marquen moltes vegades. (E.P. 3)</p> <p>P34: Aleshores tu pots dissenyar tot un programa d'intervencions per treballar d'una manera més completa amb una visió més gran de totes aquelles coses importants per la formació d'una persona. Que no pots treballar d'una altra manera. (E.P. 3)</p> <p>P35: Clar, jo penso que si ho promociones i ho treballes millora(E.P. 3)</p>	<p>Possibilitat de treballar de manera més transversal la formació de les joves.</p> <p>Si promociones la participació millora.</p>		
--	---	--	--

<p>P36: Aleshores clar, si tu dones mostres que participar és important doncs la participació sempre millora. Però has d'estar apretan. Però sempre és millorable, perquè mai serà perfecte. (E.P. 3)</p> <p>P37: Una manera que es podria potenciar fàcil a nivell municipal és que tot el tema de pressupostos participatius. Clar, que vinguin a l'institut a parlar amb els joves que facin assemblees amb els joves, que facilitin o que acostin la política municipal als joves. Jo no dic de canviar coses més estructurals. Però si decideixes destinar 200.000€ a projectes participatius vine aquí a explicar-ho i a moure-ho i que els joves puguin posar el seu gra. (E.P. 3)</p>	<p>Importància de donar mostres de participació.</p> <p>Possibilitat/proposta de treballar amb l'ajuntament l'àmbit de pressupostos participatius.</p>		
---	--	--	--

BARRERES I OPORTUNITATS: CANVIS I TRANSFORMACIONS SOCIALS

FRAGMENT LITERAL	ANÀLISI	REFERÈNCIES TEÒRIQUES	OBSERVACIONS
<p>P1: Canvis sempre n'hi ha. Fins i tot ara que han entrat les noves tecnologies i han canviat les maneres de relacionar-nos. Però sí que és veritat que l'essència de la persona, és l'essència de la persona. L'estat emocional de les persones per a mi poc canvia. Vull dir, que les emocions, que és el que intentem treballar. (E.P. 1)</p> <p>P2: La qüestió és que per canviar una mica l'aire es va fer el projecte de mentors i mentores. Amb el qual llavors donava com un caire diferent perquè llavors venien joves diferents dels qui venien més tard a les a tarda a la sala gran. Que és on hi els billars i tot això i on es posava música reggaeton. Que dius... però Bueno és una realitat, tenim aquesta realitat. Però bé intentàvem apaivagar. Sí que es va transformar que a primera hora venien joves amb ganes de treballar i</p>	<p>Sempre hi ha canvis, però la persona jove té un seguit de característiques, emocionals.</p> <p>Les noves tecnologies han canviat les maneres de relacionar-nos.</p> <p>Les joves del projecte mentors, diferents al grup diana habitual.</p> <p>El grup diana joves amb una realitat diferent i nova.</p>	<p>però avui dia, amb la revolució tecnològica, es pot parlar de capitalisme informacional. Segons Castells (2001), citat per Garriga (2014), en l'informacionalisme, la generació de riquesa, l'exercici del poder i la creació de codis culturals han passat a dependre de la capacitat tecnològica de les societats i les persones, i la tecnologia de la informació ha passat a ser el nucli d'aquesta capacitat. (Participació juvenil/ Concepte de joventut)</p>	

<p>l'altra hora eren joves amb ganes de Bueno sense ganes d'estudiar. (E.P. 1)</p> <p>P3: Però també és veritat que hi ha hagut èpoques molt més conflictives que ara. Jo... ara els veig més tranquils, més tous, abans hi havia molt més conflicte. És molt diferent el conflicte ara, abans hi havia aquí uns conflictes brutals, no se per què. Potser perquè estem més individualitzats, amb les noves tecnologies, no hi ha tanta interacció. Amb això jo he notat un canvi, no es revolucionen, però tampoc demanen marde. No tenen neguit. O almenys els que venen. (E.P. 1)</p> <p>P4: jo abans feina molta intervenció amb els joves. Vol dir que la meva jornada era gairebé intervenció, perquè anava a l'espai jove del cros, anava a l'institut... ara estic tot el dia aquí (referint-se a l'ordinador). Tot és gestió, i això fa molta pena eh. (E.P. 1)</p> <p>P5: Però també està fracassant eh. Perquè suposo que aquest any, hi ha problemes emocionals molt forts, han canviat els hàbits. (E.P. 1)</p>	<p>Èpoques de tot. Algunes de més conflictives.</p> <p>Societat més indiudal, hi ha menys conflictes grans.</p> <p>Menys interacció amb les noves tecnologies.</p> <p>No hi ha tant neguit (grup diana).</p> <p>Han aparegut moltes complicacions a l'administració pública. Demana molta més gestió.</p> <p>Covid ha portat preocupacions emocionals fortes. Han canviat els hàbits.</p>	<p>Beck (2002) apunta que el principal element de l'actual realitat és l'individualisme enfront dels interessos de la col·lectivitat. Aquest punt comporta la dissolució de la societat de classe com a referent d'organització i la interpretació social. (Participació juvenil/ Concepte de joventut)</p>	
--	---	---	--

<p>P6: I perquè les necessitats canvien les necessitats dels joves a partir de divuit anys. Com que canviem perquè tot és tema d'habitatge o tema de l'ocupació. Són els temes més importants i que surten en el pla de Joventut, (E.P. 1)</p> <p>P7: I a més a més perquè hi ha molta necessitat eh. S'estan trobant amb coses, a més a més, amb la pandèmia... és una cosa que hem empitjorat i perquè ara hi ha molt bona connexió entre institut i ajuntament i això s'ha d'aprofitar. Perquè no sempre tens aquesta connexió. (E.P. 1)</p> <p>P8: Ara està canviant eh la relació amb les professores, està entrant una nova generació que es nota molt. Molts canvis. (E.P. 1)</p> <p>P9: Ara clar, em passen molta informació, però tot és molt telemàtic. I amb això hem perdut una miqueta. (E.P. 1)</p>	<p>Són molt diferents les preocupacions de les joves abans dels divuit i després. Habitatge, ocupació.</p> <p>Gran preocupació la pandèmia. Ara mateix molt bona connexió ajuntament – institut.</p> <p>Noves generacions de professorat diferents, més entusiasme.</p>		
---	---	--	--

<p>P10: Saps que ens passa també Laia? Nosaltres com qualsevol persona, eh? Tu tens uns ideals. Tens una pedagogia al cap que al final moltes vegades no lliga amb la realitat que hi ha en el carrer. (E.P. 1)</p> <p>P11: Però sí que és veritat que tenen una realitat molt diferent de la que tu vius, perquè tu..., jo com adulta ja no, ja no sé la realitat del jove. O la coneixes per ja no la practiques ja no la incorpores. I clar, seria bo que algú gestionés això del casal, però Bueno ho fem nosaltres. (E.P. 1)</p> <p>P12: Et diré que tinc la percepció que l'evolució és una mica cíclica. Té punts cíclics, és a dir, a vegades trobem una generació molt participativa i llavors trobem una que es mou més per uns interessos més concrets per exemple monopatins, bmx's i sinó el patinet. Després tenim generacions zero participatives, que costa moltíssim. Han anat com canviant, i quasi que et diria que és una mica cíclic. (E.P. 2)</p>	<p>Cal tenir present que els ideals de cada persona són molt diferents, i també es diferencien de cada realitat.</p> <p>La realitat de les professionals sovint s'allunya a la de les joves.</p> <p>Possiblement la coneixen, però no és el seu dia a dia.</p> <p>Percepció d'evolució de les joves cíclica.</p> <p>Cada generació és diferent: molt participativa, interessos concrets, zero participatives...</p>		
---	---	--	--

<p>P13: Nosaltres per treballar els temes de participació era establir com uns criteris de graus de participació llavors teníem els usuaris que eren consumidors el primer nivell, bueno clar ja directament els que no volen fer res només que jugar al futbolí quan venien al casal. Després els que són consumidors d'activitats, per tant tu ets qui proposa les activitats i comptarem amb més o menys encert depenent de si saps captar els interessos. Llavors després d'aquí ve un altre grau que seria el que ajuda mentre estàs organitzant una activitat. Un altre grau que és: proposo que feu aquesta activitat, la demanda, i després un grau més seria la demanda amb el "jo ho organitzo" i després ja, com a últim grau, l'autogestió. (E.P. 2)</p> <p>P14: Si, el que té també el perfil jove és que té un sentit de la immediatesa molt gran, no? Si vull fer un taller de graffiti el vull fer ara, i l'endemà ja no és el taller de graffiti sinó que és una altra cosa. Però Bueno, aquest és el joc. (E.P. 2)</p>	<p>Estableixen graus de participació.</p> <ul style="list-style-type: none"> 0- Usuaris no volen fer res. (futbolí) 1- Usuaris – consumidors. (professional proposa) 2- Demana 3- Ajuda a organitzar 4- Demanda + "jo organito" 5- Autogestió <p>Persona jove demana molta immediatesa. Canvi d'interès ràpid.</p>	<p>Nivells de participació. (Participació juvenil/ Nivells i característiques de la participació)</p>	
--	--	---	--

<p>P15: participant però allò no formava part de la seva imatge o de la seva realitat virtual(E.P. 2)</p> <p>P16: Bueno i penso que també sempre va bé gent nova amb ganes per joventut és molt important creure-hi. Quan treballen joventut te n'adones que és molt important la gent que creu que la gent pot canviar, que la gent et pots animar que tot pot anar a millor, perquè és el motor amb el que tu treballes(E.P. 2)</p> <p>P17: No és un punt de vista del adult-centrista, on tot està fatal, tot són problemes. Ha d'haver-hi una part ideològica forta de creure en la transformació social(E.P. 2)</p> <p>P18: la participació és molt contínua allà. En canvi aquí és diferent. També tens moltes altres coses. De fet ho han configurat diferent, eh? El casal sempre ha sigut un espai de trobada d'accés lliure, no feia falta full d'inscripció per tant vinc i surto quan vull. A l'Espai jove</p>	<p>Les joves donen importància a la imatge que donen.</p> <p>Importància de creure amb el que fas com a professional. Creure que la gent pot canviar.</p> <p>Es necessita una visió de creure amb la transformació social. Evitar visió adult-centrista.</p> <p>Espai jove del cros funciona molt bé. Diferent.</p> <p>Organització diferent que provoca més oportunitats de continuïtat.</p>	<p>procés de natularització pel que fa a aquest imaginari social d'adultocratitzar la societat. Afirmar que constitueix una matriu sociocultural que ordena el fet adult com a potent, valuós i amb capacitat de decisió i control sobre la resta, situant en el mateix moviment en condició d'inferioritat i subordinació a la infància, joventut i vellesa (Participació juvenil/ Concepte de joventut)</p>	
--	---	---	--

<p>a l'haver això aquesta possibilitat i continuïtat. Es feia full d'inscripció, es feia entrevista als pares... (E.P. 2)</p> <p>P19: i perquè també és necessari introduir a dins del món de la participació de l'associacionisme. I és una via de fer-ho, però sí que és veritat que crec que funciona per espai, per exemple, per reunir-se de garrinada o altres. Però crec que no hi ha experiències d'autogestió que es podrien fer aquí dins. Per exemple, decidir la normativa entre tots. Això ha passat en moments de crisi. (E.P. 2)</p> <p>P20: T'haig de dir que vull dir que no estem tan malament. En el sentit de si tu mires a nivell nacional, no hi ha un... Nosaltres, probablement perquè ens movem en cercles on sí, però no hi ha capital social molt gran, és a dir, no hi ha una cultura política de participació. Per què? Perquè vivim en una cultura política representativa que ja ens va bé: voto i ja faran i a més a més puc criticar allò que no m'agrada. (E.P. 2)</p>	<p>Manca d'oportunitats de projectes d'autogestió.</p> <p>Hi ha més experiència de suport/acompanyament.</p> <p>Amb una visió general (Catalunya) actualment no hi ha un gran capital social.</p> <p>No hi ha cultura política de participació --> cultura política representativa. Votar i ja està.</p>	<p>Nivells de participació</p> <p>En el marc social actual, anteriorment exposat, hi ha un augment de la desconfiança i apatia de la ciutadania respecte a la política i les institucions representatives. Aquest fet és causat per les dificultats del sistema polític tradicional per respondre de manera eficaç als alts i baixos d'aquest nou escenari. (Participació juvenil/ Acció comunitària)</p>	
--	---	---	--

<p>P21: Però no hi han espais de creixement en aquest sentit, i el capital social que tenim és la línia tova. És a dir, la gent sí que relaciona en xarxes socials, però és a partir d'una colla d'amics o és a partir de festes populars, però no hi ha ptes un associacionisme gran en el sentit de partit polític, de finestres sindicats. I diguéssim que tenim un capital social baix. (E.P. 2)</p> <p>P22: Però sí que es correspon una mica amb el nivell general que tenim. I de participació, però alhora crec que és molt important que estigui. Perquè quan tu participes en coses, en debats, estàs més... ets més obert al pacte, a la cooperació. (E.P. 2)</p> <p>P23: Que és que a més trobo molt interessant que la gent participi en coses així, en debats així, perquè llavors també estem exercint més control als governs. Clar perquè en el moment en què tu participes estàs dient, "eh, jo em puc organitzar en qualsevol moment". Això és pressió, fa pressió i per tant, això farà que els governs que tinguem com a mínim s'esforçaran per ser</p>	<p>Manca d'espais de creixement.</p> <p>Les relacions socials són molt properes (no capital social).</p> <p>La participació aporta una mirada més oberta, principalment al pacte i a la cooperació.</p> <p>A partir de la participació podem exercir un control sobre els governs.</p> <p>Participant manifestes que et pots organitzar.</p> <p>Importància que sigui un aspecte que es fomenti des de l'institut. Un control als governs des de joves.</p>	<p>Un punt clau per poder entendre les relacions econòmiques i socials actuals és la qüestió del poder, el qual està immers en gairebé tots els aspectes exposats. Foucault (2006) assegura que aquest és clau, ja que l'exercici del poder, és la via que té el sistema per construir les subjectivitats dels diferents membres de la societat i imposar, de forma més o menys explícita els valors, models i formes de vida que el fonamenten; entre els quals es troben els acabats d'esmentar: l'individualisme i el consumisme. (Participació juvenil/ Concepte de joventut)</p>	
--	---	--	--

<p>més eficients perquè tenen aquests grups de pressió. Per això és interessant que ja passin a l'institut, que vagin dient: "Sí, ho estem fent així, però ho podríem fer aixà". I llavors quan nosaltres facilitem aquesta participació... (E.P. 2)</p> <p>P24: Al final els adolescents tenen unes inquietuds pròpies de l'edat. Que són més o menys clàssiques i no han variat massa. Sí que és veritat que des de la pandèmia ha canviat molt, o s'han perdut interessos que abans hi eren. Per exemple, el típic interès que a partir dels quinze quasi setze de sortir a les nits. Què passa? Que no es pot, doncs no és un interès ara mateix. O poder baixar a Mataró o al MataróPark tota la tarda. Això no se sent tant no? (E.P. 3)</p> <p>P25: No sé el canvi que fan, però per alguna altra cosa ho han de canviar. (E.P. 3)</p> <p>P26: perquè la manera que tenim de veure-ho és que hem de fomentar la participació no només dels infants sinó també quan són joves. (E.P. 3)</p>	<p>Canvi dels interessos a partir de la pandèmia.</p> <p>Importància de seguir fomentant la participació a la joventut, no només a</p>	<p>l'etapa d'infància i joventut és per "preparar-se per a" (Participació juvenil/ Concepte de joventut)</p> <p>Exposen que pels adolescent qui experimenten un període de crisis</p>	
---	--	---	--

<p>P26: En neurociència està més que demostrat que a l'adolescència hi ha una coda neuronal on les persones d'alguna manera esborren les connexions o desfan les connexions que no són útils i que no estan fent servir, per deixar espai a noves. Per poder fer una nova explosió de relacions noves, i jo penso que això hi té relació. És a dir, si nosaltres volem ciutadans implicats i participatius en la societat del futur no pot ser que només els fem participar d'accions quan són nens. Ho hem de fer també quan són joves. Per demostrar que és important. (E.P. 3)</p> <p>P27: Doncs és en aquest moment quan ells consideren que allò que feien és de petits i ara ja passen a la següent fase, "som adolescents i som grans" que hem de continuar insistint em que portàvem bock'n'roll no és cosa de petits. (E.P. 3)</p> <p>P28: O en altres ambients fora de l'escola de primària no ho fem, tendiran a pensar que allò del dia de la pau és de petits, i que no té importància. Si el Consell de</p>	<p>la infància. Evitar pensar que la participació és un aspecte de infants petits.</p> <p>Demostrar la importància de la participació.</p>	<p>d'identitat i formació, la participació a activitats significatives pot contribuir a donar estabilitat als rols i funcions que desenvolupen, i a desplaçar la falta generalitzada d'objectius o direcció que molts adolescents viuen. (Participació juvenil/ Cicle de l'empoderament adolescent)</p> <p>Promoció: per tal de no caure en l'estigma que el jove és el problema sinó fomentar una acció positiva que estimuli les capacitats i potencialitats</p>	
---	--	---	--

<p>delegats a primària és molt fort, però després a secundària com que allò ja ho saben fer, allò ja ho han après perquè potser és el que podem pensar, i no insistim i no li donem valor pensaran que allò és de petits. I segur que no seran uns ciutadans adults i adults de futur participatius. És a dir, per a mi el que fa que una persona sigui participativa o no, a veure hi ha persones que ho són perquè ho són i no cal fer res, però depèn dels teus inputs(E.P. 3)</p> <p>P29: Perquè ho estem mamant i no ho heu deixat de mamar. I sempre ho feu, perquè teniu molts inputs, en la vostra vida diària, no? En el vostre creixement que us estan dient que els valors de cau són importants, són per sempre. (E.P. 3)</p> <p>P30: És veritat que la persona adolescent per defecte és poc participativa, està en un moment molt de nye... (E.P. 3)</p> <p>P31: És a dir, tu en tota la vida per fer una cosa has de tenir una recompensa. A vegades aquesta recompensa</p>	<p>El que fa que una persona sigui participativa o no són els inputs que va rebent al llarg de la vida, no pot ser que sigui només a la infància.</p> <p>Hi ha persones que ho són per caràcter.</p> <p>Les persones que han tingut inputs participatius contínuament tenen adquirit que la participació és important.</p> <p>La persona adolescent és poc participativa. Època de deixadesa.</p> <p>Generacions immediates, necessiten una recompensa immediata.</p>	<p>de les persones joves. (Polítiques públiques/ Polítiques de joventut)</p> <p>Els autors vinculen el CEA amb el procés evolutiu de la inclinació i afeció social, que condueix als joves a aferrar-se a les institucions positives a partir de l'acció, el desenvolupament d'habilitats i el reforç. L'aferrament social positiu pot evitar que els joves participin en activitats socials negatives (Participació juvenil/ Cicle de l'empoderament adolescent)</p> <p>Una altra qüestió que juga un paper central en el model neoliberal de la societat és el consum (Participació juvenil/ Concepte de joventut)</p>	
--	---	---	--

<p>és material, i a vegades és immaterial. I de vegades la recompensa és la satisfacció de fer les coses ben fetes. Però de vegades amb això no n'hi ha prou, i sobretot quan ets adolescent i més cada vegada les generacions que són més immediates. La satisfacció de la feina ben feta és molt relativa. Però si podem acompanyar aquesta satisfacció amb algun altre benefici que facilita que les persones ho facin de gust i que en tinguin un bon record, sobretot és que al final és això, que la persona en tinguin un bon record. (E.P. 3)</p> <p>P32: però ara començo a entendre que potser és així com ho hem de fer. Perquè també és una cosa que fas de manera voluntària i no has de tenir un bon record. (E.P. 3)</p> <p>P33: Mai aconseguirem el 100% d'una població implicada. Per tant, sempre és millorable i quan més la incentives millora. (E.P. 3)</p> <p>P34: Hi ha una gana, hi ha més persones que tenen ganes de fer una participació més activa, com que més</p>	<p>Per fer alguna cosa és necessària una recompensa (material o no). Per a les delegades és la satisfacció de fer la feina ben feta.</p> <p>Des de l'institut s'intenta potenciar aquesta satisfacció.</p> <p>Importància de tenir un bon record de l'experiència.</p> <p>Des de l'institut no pots exigir molta feina. És una participació voluntària.</p> <p>Impossible tenir tota una població implicada, però important incentivar.</p> <p>Darrerament hi ha més motivació per a participar. Més ganes de participar</p>		
---	--	--	--

<p>joves tenen clar que volen participar d'una manera més oberta. O, potser és perquè fomentem és que no ho sé, i això no ho puc saber. (E.P. 3)</p> <p>P35: Han de conèixer com es pot participar, com funcionen les coses per les diferents vies per poder participar i rebre més inputs, més exemples positius de participació, perquè és el que tu dius sinó: "jo? Jo que he d'anar a fer?" (E.P. 3)</p> <p>P36: clar si tu no saps que existeixen les associacions de veïns ja tenen certa incidència en l'ajuntament o que potser es pot millorar la manera de... clar si tu això no saps que existeix. Ja no ho proposaràs i després, suposant que ho sàpigues has de saber com accedir-hi. Hauries de tenir més exemples de participació a la teva vida i conèixer més com funcionen les vies participatives, perquè sinó participar és complicat. (E.P. 3)</p> <p>P37: cap al futur avancem cap a una població més conscient de les necessitats de canvi i més</p>	<p>de manera oberta (pot ser resposta de la implicació per part de l'institut).</p> <p>Important que les joves coneguin les maneres de participar, les vies, i com accedir-hi. Acompanyar, i en certa manera insistir (inputs).</p> <p>Necessitat d'exemples de participació.</p> <p>Visió de futur cap a una població més conscient.</p>	<p>per això existeix la necessitat de garantir el seu accés als recursos socials, polítics, econòmics i culturals necessaris per exercir aquesta ciutadania. (Polítiques públiques/ Polítiques de joventut)</p> <p>Es parla de desenvolupament perquè no és un producte acabat sinó que és un procés que es va portant a terme. Per tant, el desenvolupament és el fruit de l'acció. (Participació juvenil/ Acció comunitària)</p>	
---	---	--	--

<p>participativa, més segura de dir "ho hem de fer". (E.P. 3)</p> <p>P38: Jo vull pensar que sí. Com a mínim en certs sectors de la societat, que hi haurà joves privilegiats, amb un entorn afavoridor de poder ser més participatius amb les idees més clares i que facin passos més grans perquè és que si no... (E.P. 3)</p> <p>P39: No, però sempre ens fiquen les culpes.</p> <p>Per exemple lo del covid, sempre diuen que la culpa és nostra. (E.J. 1)</p>	<p>Hi haurà joves qui hauran rebut inputs, amb un entorn afavoridor per poder participar.</p>		
--	---	--	--

VISIÓ DE LES JOVES : INTERESSOS I ACTIVITAT ACTUAL

FRAGMENT LITERAL	ANÀLISI	REFERÈNCIES TEÒRIQUES	OBSERVACIONS
<p>P1: Jugo a bàsquet vaig al cau,estic amb les meves amigues, quedo. (E.J. 1)</p> <p>P2: Em passo el dia tirada al sofà. (E.J. 1)</p> <p>P3: Parlar, menjar, i poca cosa més. (E.J. 1)</p> <p>P4: Bueno, hi ha de tot. Bàsicament sempre, pues estem per allà xerrant, sinó també a vegades anem a jugar a bàsquet o futbol, o una paxangilla o res donar voltes pel poble i pel carrer. (E.J. 2)</p> <p>P5: I sinó, pues tenim algunes altres places que acostumen a anar quan ens ve de gust o a la half que tampoc hi ha gaire gent, la policia no molesta gaire... i com que ja et dic, si nosaltres podem posar música sense molestar ningú, fer el burro per allà, cridar i el que sigui no hi ha cap problema. (E.J. 2)</p>	<p>Cau, bàsquet. La resta poca activitat.</p> <p>Poca activitat. Estar pel carrer. Fer partit de bàsquet/futbol.</p> <p>Buscar lloc on estar amb els amics i sense que la policia els molesti.</p> <p>També un espai on no molestar a ningú.</p>		

<p>P6: Al final pues un lloc tranquil sense molestar. Sinó pel bosc a les nits. (E.J. 2)</p> <p>P7: Faig bàsquet, d'entrenadora o jugadora. O si tinc temps miro sèries, tocar la guitarra i cantar. I quedar amb la gent que no veig amb la meva rutina. Caps de setmana intento fer algun plan més diferent. Rollo anar al cine, anar a passejar. O una excursió, però petita que no tinc gaire temps. Però molt també de sèries i tal. (E.J. 3)</p> <p>P8: lloc on passo més temps és al poliesportiu (...) durant el curs no vaig gens pel poble, però a l'estiu sí que vaig més pel centre. (E.J. 3)</p> <p>P9: doncs per la plaça a prendre algo. O la plaça de vendre també, o si no també a la plaça de l'església als bancs aquells. Allà a passar el rato. (E.J. 3)</p> <p>P10: Normalment o vaig a entrenar cada tarda o acostumo a jugar a la play. Entrenar a hoquei herba a Mataró. (E.J. 4)</p>	<p>Bàsquet: jugadora i entrenadora.</p> <p>Molt de temps a casa, i buscar plans.</p> <p>Pel poble es busquen alguna plaça o espai per estar.</p> <p>Entrenar hoquei.</p>		
--	--	--	--

<p>P11: Estem per allà i després anem a fer una volta pel poble a comprar xuxes. No sé. Si ens anem a un banc i després marxem. (E.J. 4)</p> <p>P12: em poso a estudiar. Els caps de setmana quedo amb les meves amigues. (E.J. 5)</p> <p>P13: I bueno, normalment anem per Argentona, venen a casa meva... sempre tipus no sé, alimentació, mengem molt, parlem molt(E.J. 5)</p> <p>P14: El temps lliure l'acostuma a passar bastant a casa fent alguna activitat, com ja he dit, llegir o així. O sinó el carrer, no sé quan quedo amb alguna amiga anem pel carrer donant voltes i així. (E.J. 6)</p> <p>P15: El que més m'agrada d'Argentona la veritat és que és el centre i em sento molt a gust allà perquè sento que hi ha més gent allà habitual. Doncs, al ser el centre és on s'acumula més d'alguna manera, però tampoc és una cosa bromadora. I també m'agrada molt la font picant, ja que és com un lloc així com que està més</p>	<p>Pel carrer fan una volta i seure algun banc.</p> <p>Estudiar. O amb les amigues pel poble.</p> <p>Principalment, passejar pel poble amb alguna amiga o estar a casa.</p>		
--	---	--	--

<p>integrat amb el bosc i doncs serveix bastant per desconnectar una mica com de la vida quotidiana i així. (E.J. 6)</p> <p>P16: amiga el que acostuma a fer bàsicament és donar voltes mentre parlem (E.J. 6)</p> <p>P17: D1: Jo no solc quedar molt, vull dir tinc uns pares una mica així com rarots i una mica estrictes i no quedo pràcticament mai (E.J. 7)</p> <p>P18: D1: En el temps lliure faig vela, navego cada diumenge i ballo, i pinto o dibuixo per casa (E.J. 7)</p> <p>P19: D2: Jo faig extraescolars d'arts marcial i també l'esplai que és els dissabtes. I el temps lliure, doncs dibuixo, estic amb els meus gossos, passejo, vaig a donar una volta. Sóc molt d'estar per casa, però també d'estar molt per fora, en plan exterior. (E.J. 7)</p> <p>P20: D3: Jo faig patinatge per les tardes i faig piano també, però no sóc d'estar per casa jo si puc sortir ara</p>	<p>Fa activitats, estil extraescolars, o a casa per la seva banda.</p> <p>Extraescolars o a casa fent coses per la seva banda.</p> <p>Patinatge, piano, pel carrer.</p>		
--	---	--	--

amb la moto i tot, pues surto i me'n vaig amb els amics i tal. (E.J. 7)			
--	--	--	--

VISIÓ DE LES JOVES: NECESSITATS I DEMANDES

FRAGMENT LITERAL	ANÀLISI	REFERÈNCIES TEÒRIQUES	OBSERVACIONS
<p>P1: L'altre dia a la classe es queixaven que per exemple el poli està tancat i que si no ets d'un club no pots anar i que estaria bé que obressin de vegades per anar-hi. També hi ha get que es queixa que hauria d'haver un <i>skate parc guai</i>. (E.J. 1)</p> <p>P2: L: I si hi hagués un espai per parlar tipus sofàs?</p> <p>P3: Si si que aniríem però en plan que si hi hagués gent més gran de l'edat d'en pau o d'en quim ens faria cosa i no aniríem. (E.J. 1)</p> <p>P4: Pues mira, a la festa major sempre diem que poc hi ha per nosaltres, no? Tipo a la nostra edat. Potser més gran ja no. O tot és de molt petits, tipo gegants i tal o tot és de ja més grans que nosaltres no entrem. I llavors el que ens queda és la fira. (E.J. 1)</p> <p>P5: Teatre, Bueno tampoc hi aniríem. (E.J. 1)</p>	<p>Proposta: poliesportiu més obert a tothom. Skate park.</p> <p>Espai amb sofàs.</p> <p>Més activitats per a adolescents, tot és o per persones més grans o per persones més petites.</p> <p>En falten a la festa major.</p> <p>Teatre interessant. Però difícil motivar.</p>		

<p>P6: Ah! I la gent també diu molt que a l'institut no parlem i no ens eduquen de les emocions. Sempre es queixen. (E.J. 1)</p> <p>P7: Al final pues un lloc tranquil sense molestar (E.J. 2)</p> <p>P8: Per exemple unes barres pel poble per fer esport. (E.J. 2)</p> <p>P9: No sé hi ha moltes coses que... no sé, algun lloc que no molesti, poder-la <i>liar</i> sense molestar. Perquè és això bàsicament nosaltres el que busquem. Perquè al final la policia ve si fem molta música, i perquè no la <i>liem</i>. (E.J. 2)</p> <p>P10: sí que falta algo al poble, rollo.... esque clar és un casal allò però jo no tinc ni idea del que es fa (E.J. 3)</p> <p>P11: jo trobo a faltar un cine a la fresca (E.J. 3)</p> <p>P12: que uneixi no a tothom però que se sàpiga. Que no sigui "ah, el casal de joves" i que sempre estigui</p>	<p>Manca educació emocional.</p> <p>Un lloc de tranquil sense molestar.</p> <p>Demanda: barres per fer esport.</p> <p>Lloc per poder estar sense molestar.</p> <p>Si el casal fos conegut hi hauria més participació.</p> <p>Demanda: Cine a la fresca.</p> <p>És necessari que es conegui.</p> <p>Espai que uneixi a tothom</p>	<p>En aquest context, l'acció comunitària pren sentit en el moment que es proposa dinamitzar i enfortir els vincles socials entre aquells actors que conviuen en un mateix territori o àmbit institucional, per tal d'aconseguir millores en la qualitat de vida de les persones (Carmona i Rebollo, 2009). (Participació juvenil/ Acció comunitària)</p>	
---	--	---	--

<p>ocupat. No? Que sigui algo més concret per algo. Per fer algo. (E.J. 3)</p> <p>P13: Jo trobo a faltar molt al poble un lloc més verd, que jo pugui poder passar-hi la tarda allà. Que no hi hagi tantes coses, un prat verd. I també algun lloc tipic mirador (E.J. 3)</p> <p>P14: Jo voldria que a Argentona comences a haver-hi menys cotxe i cada cop més bici. (E.J. 3)</p> <p>P15: Les festes sempre surten bé tio, ara no n'hi ha però si no sempre van bé i et ve tothom aquí. (E.J. 3)</p> <p>P16: Potser una altra pista de futbol. Sí, així oberta. Tipic com el Riudemeia però en plan públic sense que sigui una escola. (E.J. 4)</p> <p>P17: Bueno, sí, en general més coses pels joves. Que hi hagi més activitats: concerts, torneigs. Que es pugui ajuntar la gent del poble i fer algo. Amb esport és fàcil. I amb festa. (E.J. 4)</p>	<p>Demanda: Espai verd.</p> <p>Sostenibilitat. Menys cotxes al poble.</p> <p>Festes sempre van bé.</p> <p>Pista de futbol oberta.</p> <p>Més activitats en general per ajuntar joves. Fàcil: esport i festa.</p>	<p>Una altra qüestió que juga un paper central en el model neoliberal de la societat és el consum, el qual marca les relacions econòmiques i socials.</p>	
--	--	--	--

<p>P18: No sé no. Jo crec que ara la covid pot faltar com més vida. Sí tipo algun lloc per anar tipus, no sé. És que no sé com explicar-ho. Un espai on anar, estar allà, tipo un Mataró parc saps? (E.J. 5)</p> <p>P19: Sí, a la nit tipo concerts allà amb els seus amics. (E.J. 5)</p> <p>P20: O que hi hagués un lloc? Sí, que hagués com un local. Mira sí ja tinc una cosa! Com un local, Bueno no, com molts locals repartits per Argentona. I llavors anessis a l'ajuntament i digués doncs jo vull aquesta nit el local. Que no haguessis de pagar res, Bueno si, per exemple 5€ tipo cada persona per si es trenca o algo del local. Llavors tu pagues 5€ vas, et donen les claus i et diuen el local que t'hagin donat. Vas allà, fas una festa. (E.J. 5)</p> <p>P21: Perquè bàsicament l'únic que pots fer és passejar i menjar. (E.J. 6)</p>	<p>Lloc on passar la tarda. Botigues.</p> <p>Concerts.</p> <p>Lloc/espai on poder estar i fer festes. Compartit, però responsabilitat de l'ajuntament.</p> <p>Única opció: passejar pel poble.</p>	<p>(...) Segons Montiel Roig (2007) la persona jove es converteix en l'objecte de les campanyes d'introducció de nous productes, és la protagonista i la imatge sobre el que es projecten i difonen la major part de productes d'oci. (Participació juvenil/ Concepte de joventut)</p>	
---	--	--	--

<p>P22: igual que hi ha parcs per als nens petits. M'agradaria un espai on estigués així, més pensat per adolescents i tal. (E.J . 6)</p> <p>P23: I si vull aprendre un idioma que és com més estrany d'aprendre aquí com no sé l'alemany o el coreà o coses així doncs ja he d'anar a Mataró o a vegades fins i tot més lluny(E.J . 6)</p> <p>P24: jo crec que estaria bé doncs que els joves poguéssim aportar més coses així de, en comptes de només ser la Garrinada que és organitzada pels joves i és com més pels joves o joves adults. Tot lo altre per exemple de festa major acostuma a estar pensat més per als nens o també per la gent gran i sento que podríem fer més activitats per adolescents i joves. (E.J . 6)</p> <p>P25: D1: Jo crec que una cosa que necessitem els joves són espais on estar. On si volem quedar, perquè pots anar aquí a la <i>half</i> encara que està una mica molt</p>	<p>Un espai pensat per adolescents.</p> <p>Demana: cursos alternatius, aquí és molt limitat.</p> <p>Demanada: més coses pels joves, també organitzada de dels joves.</p> <p>Garrinada queda massa lluny, per més grans.</p> <p>Festa Major tot per infants o adults.</p> <p>Demanda: espai on estar.</p> <p>No hi ha espais pel poble.</p>	<p>Garriga (2014) en la seva investigació sobre l'apoderament juvenil fa èmfasi en un qüestionament de les estructures que legitimen i exerceixen l'opressió sobre la joventut. El qüestionament és amb el fi d'evitar caure en la dinàmica que els processos individuals i col·lectius de presa de poder de les joves recaiguin exclusivament en la capacitat que tenen aquestes per adaptar-se amb dins l'hegemonia social existent. (Participació juvenil/ Joventut i participació)</p> <p>“la possibilitat de trobada per anar redefinint des de les relacions socials el mateix concepte de qualitat de vida, de necessitats i de formes de satisfer-les, de maneres de</p>	
--	--	--	--

<p>allunyat del poble, està destrossada, tampoc t'hi pots assentar perquè a certes hores està ple de nens petits. Llavors, un lloc on es pugui reunir el jovent al carrer, ni que sigui una sala amb bancs o algun lloc així. (E.J. 7)</p>		<p>posicionar-se al món i situar-se davant la vida”, ahora, aquesta “va lligada a un procés de transformació col·lectiva, on hi ha una reducció de les desigualtats socials sobre la base de redistribució i intercanvi de poder, de recursos, de coneixement...” (Romero, Inglada, y Grande, 2009: p18). (Participació juvenil/ Joventut i participació)</p>	
--	--	---	--

VISIÓ DE LES JOVES: PERCEPCIÓ DELS SERVEIS/RECURSOS			
FRAGMENT LITERAL	ANÀLISI	REFERÈNCIES TEÒRIQUES	OBSERVACIONS
<p>P1: Mmm més o menys. Hi ha on pots estudiar i llavors preparen activitats. No sé, pots estar allà i també hi ha com el billar un rocòdrom. I També preparen com activitats no? (E.J. 1)</p> <p>P2: A si! I hi ha unes noies que venen a vegades a fer-nos tallers. Per exemple aquest any hem fet sobre l'amor i ens van dir que si necessitàvem algo estàvem allà. Però no ens van dir què feien tampoc. (E.J. 1)</p> <p>P3: Mmm no se ningú que hi vagi. Bueno per estudiar si que hi anava bastanta gent, tipo les tardes per no anar a la biblio vas allà. Però no. Bueno si que es veritat que vaig veure uns que van estar allà parlant i tal, gent mes gran. Un grupet d'aquí. (E.J. 1)</p> <p>P4: Pues jo crec que entraria a l'ajuntament i ho diria, i diria amb qui he de parlar. (E.J. 1)</p>	<p>Coneixença del casal per sobre: principalment espai d'estudi (mentors).</p> <p>Coneixença d'espai d'oci.</p> <p>Coneixença de les dinamitzadores, i sap que estan al Casal si necessiten alguna cosa.</p> <p>No gaire clar.</p> <p>Espai d'oci no coneix ningú.</p> <p>Espai de mentors més participació.</p> <p>No sabia a qui dirigir-se per demanar alguna cosa. Directament a l'ajuntament.</p>		

<p>P5: No, treballen poc. Es que no se res... (E.J. 1)</p> <p>P6: Però molts amics meus hi han anat i Bueno s'hi passaven allà les tardes. Bàsicament era un espai on no tens lloc on anar i en comptes d'estar pel poble vas al casal de joves i hi ha el futbolí, hi ha ping-pong, hi ha gent que es preocupa una mica per tu. Per a mi és un punt de trobada, ara ja no perquè som massa grans. (E.J. 2)</p> <p>P7: intenten fer xerrades o tallers, però bàsicament per lo que fan els meus amics en si és com una mica diferent, no? Les xerrades va qui vol i a passar el rato a les tardes també hi va qui vol, llavors hi ha els dos aquests i si hi han espais per fer tallers o xerrades. (E.J. 2)</p> <p>P8: Jo perquè segueixo el casal a l'Instagram i llavors tot el que pengen del casal doncs ho veig per Instagram bàsicament. Si no que algú altre penja, farem aquesta tal xerrada al casal. (E.J. 2)</p>	<p>Coneixença d'espai d'oci, amics propers.</p> <p>Espai on passar la tarda, en comptes d'estar pel carrer. Gent que es preocupa per tu.</p> <p>Considera que ja són massa grans (18 anys)</p> <p>Diferenciació de l'espai d'oci i l'espai de tallers, etc.</p> <p>Segueix <i>l'Instagram</i>. S'assabenta de les activitats per allà o per algú altre.</p>	<p>El mateix autor critica la situació que la joventut viu un lloc ambigu entre</p>	<p>Coneixença del Casal de joves.</p>
--	---	---	---------------------------------------

<p>P9: No els hi agrada estar a casa i llavors aprofiten aquest espai. En comptes d'estar a la plaça asseguts a un banc doncs van allà i tenen un futbolí. (E.J. 2)</p> <p>P10: Uf la veritat és que mai hem demanat si teníem... sempre ens hem apanyat sense necessitar l'espai. És que mai ens ho hem plantejat preguntar, preguntar si podíem... és que no hi comptem en preguntar. Si... ja ens apanyem a fora del casal diguéssim, sense comptar amb el casal. (E.J. 2)</p> <p>P11: Bueno si, venen a fer-te una xerrada, no sé si fan sempre la mateixa. I Bueno... jo m'he tragat sempre la xerrada i ja no recordo ni de què era. Potser nosaltres perquè al ser els més grans... (E.J. 2)</p> <p>P12: És a l'antiga velcro, però no hi vaig mai. Bueno hi vaig anar quan era petita a fer ceràmica. Amb el meu crec que hi havíem anat algun cop. Però l'única vegada que hi vaig anar fora de tot això va ser perquè</p>	<p>Casal és un espai per estar en comptes d'estar pel carrer tot el dia.</p> <p>No hi ha intenció de demanar suport. Busquen complir les necessitats per la seva part (fora administració)</p> <p>Visió de la xerrada de les dinamitzadores com una més. No referent.</p> <p>Visió del Casal errònia. Embolic entre les altres entitats que hi ha a l'espai. Va anar una tarda a demanar ajudar als mentors.</p>	<p>receptors de polítiques i protagonistes del canvi. La joventut es veu tensada entre la dependència institucional i el valor de la participació autònoma. (Participació juvenil/ Concepte de joventut)</p> <p>En el marc social actual, anteriorment exposat, hi ha un augment de la desconfiança i apatia de la ciutadania respecte a la política i les institucions representatives. Aquest fet és causat per les dificultats del sistema polític tradicional per respondre de manera eficaç als alts i baixos d'aquest nou escenari. (Participació juvenil/ Acció comunitària)</p>	
---	--	---	--

<p>m'ensenyessin als mentors alguna classe de llatí. Una tarda, una horeta o així fa dos anys. (E.J. 3)</p> <p>P13: no sé molt què hi fan(E.J. 3)</p> <p>P14: Sé que fan lo dels mentors i que sempre hi ha coses rollo de l'ajuntament(E.J. 3)</p> <p>P15: jo crec que hi va més doncs la penya que està en algun grup rollo del cau i es fa allà. Els nens que sempre hi van pel reforç(E.J. 3)</p> <p>P16: però jo crec que és més que els seus pares treballen per allà i llavors hi van(E.J. 3)</p> <p>P17: Jo no sé com dirigir alguna demanda, jo el que faria seria la mare de la D que crec que treballa a l'ajuntament per preguntar-li o la M que la meva mare em va dir que treballa a l'ajuntament. (E.J. 3)</p> <p>P18: de fet una vegada vaig voler demanar feina i l'ajuntament (...) vas ser com tot una merda(E.J. 3)</p>	<p>No coneixença del recurs.</p> <p>Visió de les persones que hi accedeixen com a aquelles que estan en alguna entitat.</p> <p>O perquè tenen vinculació d'algun referent familiar.</p> <p>No coneixença de vies per accedir a l'ajuntament.</p> <p>Es dirigiria a conegudes.</p> <p>Una vegada que va voler adreçar-se no ho va aconseguir.</p>	<p>Alhora, cal tenir present la relació de les joves amb la política, ja que aquesta relació està en un moment de construcció, com també les nocions de les joves del fet públic i la seva praxi social. (Participació juvenil/ Joventut i participació)</p>	
---	--	--	--

<p>P19: però m'interessaria bastant perquè a més és això que ajuden a buscar feina per Argentona als joves i tal, però al final no trobo mai a qui anar-hi ni res. (E.J. 3)</p> <p>P20: L: Saps que és el casal de joves? Hi vas sovint? Quan?</p> <p>No, res. (E.J. 4)</p> <p>P21: L: i els dimecres a l'hora del pati?</p> <p>Ni idea, no han vingut mai que jo sàpiga. (E.J. 4)</p> <p>P22: No sé ningú que hi vagi. (E.J. 4)</p> <p>P23: No sé, aniria a l'ajuntament. No sé com funciona. (E.J. 4)</p> <p>P24: Em sona... Sí! És allò que els de l'institut ens diuen que anem que ens ajudaran. (E.J. 5)</p> <p>P25: Van allà, els hi pregunten, els de segon de batxillerat els ajuden.</p>	<p>Interès particular pel suport d'ocupació però no coneixença del funcionament.</p> <p>No coneixença del recurs.</p> <p>No coneixença de les vies de comunicació per accedir a suport.</p> <p>Relació del Casal de joves amb el projecte de mentors.</p>		
--	---	--	--

<p>P26: Mai he anat. (E.J. 5)</p> <p>P27: Alguns nens de la meua classe abans anaven. (E.J. 5)</p> <p>P28: Doncs aniria a l'ajuntament, si ho fes aniria com a l'ajuntament... (E.J. 5)</p> <p>P30: Sé que és el casal de joves, però la veritat és que no hi he anat mai, no he tingut la necessitat, però sé que és un lloc on si tu demanes hora i així és com un lloc on pots anar a dinar o a què t'ajudin tipo reforç que t'ajudin amb l'insti i així. (E.J . 6)</p> <p>P31: si vols informació pots buscar-ho a la pàgina web de l'ajuntament d'Argentona(E.J . 6)</p> <p>P32: La veritat és que no tindria ni idea de com fer-la, sé que la garrinada al final l'organitzen els joves i que s'organitzen amb l'ajuntament per com l'espai els diners i tot, però jo d'aquestes coses la veritat és que encara no estic gaire ficada(E.J . 6)</p>	<p>Mai ha anat al casal (mentors), però companyes seves sí.</p> <p>No coneixença de les vies de comunicació per accedir a suport.</p> <p>Visió Casal de joves per mentors.</p> <p>No coneixença de les vies de comunicació del casal. Intenció: pàgina web ajuntament.</p>		
--	--	--	--

<p>P33: I tampoc sé com funciona i tampoc sé com treballa l'ajuntament amb els joves. Però no sé gaire com és la relació de l'ajuntament amb els joves que s'impliquen a com a fer vida en el poble per dir-ho d'alguna manera (E.J . 6)</p> <p>P34: Crec que els joves estan com una mica, per dir-ho d'alguna manera, abandonats a Argentona(E.J . 6)</p> <p>P35: D1: Jo aniria al casal de joves. A l'A i la S i demanaria i després suposo que aniríem a l'ajuntament (E.J. 7)</p> <p>P36: D1: Jo les conec a elles perquè vaig estar al Consell d'infants d'Argentona a cinquè i sisè, vaig estar anant dos anys al casal de joves i a més tinc una germana que també hi ha estat molt. També han estat venint a fer els cursos i tallers aquests aquí a l'institut. (E.J. 7)</p> <p>P37: D2: A veure, algun cop ens hem queixat a l'ajuntament dels busos (...)hem enviat algun correu però no ens han respòs. (E.J. 7)</p>	<p>No coneixença de les vies de comunicació per accedir a suport, ni de la relació ajuntament – joves.</p> <p>Visió d'abandonats per part de l'ajuntament.</p> <p>Coneixença Casal de joves i del suport (dinamitzadores). Pel consell de la infància i contínua relació.</p> <p>Demandes directament a l'ajuntament.</p>		
---	---	--	--

<p>P38: D3: Sinó també amb l'esplai, clar si estem un dia parlant no sé què i ens sorgeix algo i aleshores doncs un moviment o parlant alguna cosa. I per exemple ara per Sant Jordi hem demanat de fer una paradeta i això, i aleshores també amb l'esplai és amb el que faig més activitats així pel poble i això. (E.J. 7)</p> <p>P39: D1: És que, el casal de joves amb els amics no hi sols anar. Per exemple, jo estic acostumada a anar-hi <i>tipo</i> que jo no tinc cap problema amb anar a passar el <i>rato</i> allà però és com els amics que diuen “bua, no, que no sé si anar, que no hi he anat mai...” (E.J. 7)</p> <p>P40: D1: El fet de que ho veuen com a algo que no si veuen com convidats. No ho veuen com un lloc d'oci, ho veuen com un lloc de participació, tipo els futbolins i tot això. Però potser una cosa que es podria fer d'un lloc d'oci on anar, és fer més publicitat del casal de joves. (E.J. 7)</p>	<p>Esplai com a via de participació.</p> <p>Amics no volen anar al Casal de joves, no tenen una visió clara.</p> <p>No s'hi veuen convidats. Fa respecte.</p> <p>Proposta: fer més publicitats del Casal.</p>	<p>Sellarès, A. (2003) exposa que la participació de les joves implica necessàriament la descentralització de les decisions que es prenen des de l'administració pública. Per a poder engegar un procés de participació juvenil, és clau la voluntat política, la predisposició a la cessió real de poder. (Participació juvenil/ Joventut i participació)</p>	
---	---	--	--

<p>P41: D3: Que la gent, o jo, no entrava perquè és com que fa respecte. Si no vas amb un grup d'amics és com que costa entrar. Seria més fàcil, no sé, què ens facin veure que no hi ha res de dolent allà. (E.J. 7)</p>			
---	--	--	--

VISIÓ DE LES JOVES: PARTICIPACIÓ I COMPROMÍS

FRAGMENT LITERAL	ANÀLISI	REFERÈNCIES TEÒRIQUES	OBSERVACIONS
<p>P1: Ah jo crec que tipo canvi climàtic i coses d'aquestes, que jo crec que al final és cosa nostra i no cosa seva, osigui, que és cosa de tot. Però diuen és una altra generació, que ho facin ells. (E.J. 1)</p> <p>P2: A veure m'agraden molt els temes tipo pobresa racisme feminisme medi ambient. Pues no se, per un futur treballar o estudiar. (E.J. 1)</p> <p>P3: És que més que res <i>sudaria</i> bastant a la gent eh. És que jo potser, o la gent que és mes així de sempre, pues si. Però <i>cani</i> i aquests pues els hi és igual. (E.J. 1)</p> <p>P4: Sí segur que sí que hi anirien. (E.J. 1)</p> <p>P5: Home si les coses canvien òbviament. Que ens donessin més. Lo d'abans festa major, sofàs, pistes del poli, ... però igualment ens seguiríem queixant. (E.J. 1)</p>	<p>Canvi climàtic. És un aspecte per a les futures generacions, cal que ho treballin elles.</p> <p>Hi ha molta gent que no li interessen els moviments socials.</p> <p>Les joves sempre es seguirien queixant. Però interessant que els hi donessin més coses.</p>	<p>Beck (2002) apunta que el principal element de l'actual realitat és l'individualisme enfront dels interessos de la col·lectivitat. Aquest punt comporta la dissolució de la societat de classe com a referent d'organització i la interpretació social. (Participació juvenil/ Concepte de joventut)</p>	

<p>P6: Buf, és que jo crec que ens ho faríem nosaltres clandestinament i anar a algun lloc per allà nostre. Però no demanaríem a l'ajuntament si ens ho poden fer, si no ens ho faríem nosaltres pel nostre compte. No ens ho plantegem gens. (E.J. 2)</p> <p>P7: Mantenir la joventut del poble home! Sobretot fent festes i organitzant tipo concerts i organitzant tipo festa major, que és bàsicament el més fàcil. Perquè muntar festes al final tothom s'anima per organitzar i festes el més fàcil, el primer que em ve al cap. És el que ens motiva més. (E.J. 2)</p> <p>P8: Podríem ajudar aportant idees i ajudant pel poble, però crec que això no és gaire viable. Estaria bé, estaria guai. (E.J. 2)</p> <p>P9: És que és això que et deia abans. No ens ho plantegem, no tenim comunicació amb l'ajuntament. Jo mai m'he plantejat, "m'agradaria molt que en el poble hi hagués això", doncs anem a parlar amb</p>	<p>No necessitat de l'administració per fer allò que volen. No s'ho plantegen.</p> <p>Importància de mantenir l'ambient del poble. Concerts i festes, és el més fàcil, el que més motiva.</p> <p>No és gaire viable que les joves col-laborin amb el poble.</p> <p>No hi ha comunicació amb l'ajuntament. No hi ha intenció ni pensament de demanar ajuda.</p>	<p>El mateix autor critica la situació que la joventut viu un lloc ambigu entre receptors de polítiques i protagonistes del canvi. La joventut es veu tensada entre la dependència institucional i el valor de la</p>	
--	--	---	--

<p>l'ajuntament. Mai m'ha passat pel cap, ni mai... ja et dic, com a molt si dic molaria molt doncs m'organitzo jo per mi algun lloc per a mi. (E.J. 2)</p> <p>P10: jo el que veig és que el meu compromís és com intentar-lo tractar netament. En plan, no m'agrada gens que estigui brut el meu poble(E.J. 3)</p> <p>P11: Que tot estigui bé, rollo no embrutar el poble. Jo ho veig com un compromís. I que quan passen problemes o algun xaval es fica amb algú del poble o ve gent a invadir el poble doncs sents que l'has de defensar. (E.J. 3)</p> <p>P12: no crec que els joves d'avui en dia puguin aportar res(E.J. 3)</p> <p>P13: Jo com a personalment no. Però jo crec que els joves en general si. (E.J. 4)</p> <p>P14: Perquè els que ara són joves després seran grans. (E.J. 4)</p>	<p>Compromís: que el poble estigui net.</p> <p>Sentiment de pertinença al poble.</p> <p>No hi ha confiança amb la joventut.</p> <p>No confiança d'un compromís individual. Sí col·lectiu.</p> <p>Pas de les generacions.</p>	<p>participació autònoma. (Participació juvenil/ Concepte de joventut)</p>	
---	--	--	--

<p>P15: Però més a nivell de poble. No sé. Reciclar més, no sé lo típic. (E.J. 4)</p> <p>P16: Tipus, no sé què hi hagi més papereres, perquè això de què... no hi ha que papereres. A cada cantonada hauria d'haver-n'hi una. (E.J. 5)</p> <p>P17: Sí, organitzar més festa, pues tipo més festes, no només a l'estiu i a l'hivern, perquè això s'ha d'esperar molt. Es faria com una cada estació diguéssim: primavera, tardor, hivern... Tipus la Garrinada. Però festes més per adolescents, no tant per vosaltres. Com de 14 a 17. (E.J. 5)</p> <p>P18: Sí pues per exemple, si ve un noi que és de fora, per exemple que és de l'Àfrica. Doncs hi hauria molta gent que el miraria <i>raro</i>. O que es sentirien superiors al costat seu. Llavors això s'ha de canviar. Les persones són iguals. (E.J. 5)</p> <p>P19: No, jo no faig totes les decisions. Moltes decisions les fa la meva mami i el meu papi. (E.J. 5)</p>	<p>Compromís: reciclar.</p> <p>Canvi/lluita: més papereres.</p> <p>Compromís: organitzar més festes.</p> <p>Compromís: cuidar als nouvinguts.</p> <p>Falta espais de decisió, molta decisió la família. Exemple: estudis futurs.</p>		
---	--	--	--

<p>P20: I després un exemple, dic ai, mira doncs vull fer vull crear una empresa de roba i et diuen que aquest es moren de gana, això no ho facis. Vull ser actora, "això no ho facis". (...) Però universitat tingués clar que la faràs." (E.J. 5)</p> <p>P21: Sí que crec que podríem fer bastant pel poble perquè al final el que fan els joves és donar una mica de vida allà on estan. De no sé, amb alguna festa, o celebració d'algo, o no sé, ni que sigui decorant un carrer per exemple o així(E.J. 6)</p> <p>P22: També, crec que, en aquest moment de la meua vida, com a mínim no estic prenent gaires decisions. O sigui, estic prenent la decisió de, per exemple, de què vull estudiar, però no, no tinc gaires decisions de la meua vida (E.J. 6)</p> <p>P23: Vale doncs jo trio així, però no tinc cap decisió amb coses del poble o això, perquè tot això clar, acostuma a ser tot més quan ets més ja major d'edat. I llavors jo</p>	<p>Donar vida allà on són. Festa o celebració.</p> <p>Considera que no hi ha gaires decisions que hagi de fer ara mateix. Principalment la única es el futur acadèmic.</p>	<p>segons Bauman (2007) la presa de poder s'assoleix quan les persones adquireixen la capacitat de dominar</p>	
--	--	--	--

<p>en aquest moment no puc decidir res pel poble, però sí que m'agradaria contribuir en la societat d'Argentona però bueno. (E.J. 6)</p> <p>P24: D1: Demostrar per exemple el civisme. Vull dir, hi ha gent gran, per exemple, que té com entès que els joves han de ser incívics de per si. Vull dir, que som els mal criats que fins que no ens fem grans no saben de què va la vida. I doncs, hem de demostrar que som capaços d'estar a un poble sense necessitat d'haver de destrossar res, ni fer res. Què hi ha gent que ho fan, perquè s'avorreixen i no tenen res millor a fer amb la seva vida? Pues mira, però no tots som així. Que som capaços de demostrar, que som capaços de tirar endavant un projecte i de fer les coses com toquen. (E.J. 7)</p> <p>P25: D3: perquè venia l'associació CEO o algo així, i venia a fer una neteja a la riera de la brossa i així. I ho vam dir a totes les classes d'Argentona. Què dius, home és el teu poble... (E.J. 7)</p>	<p>Com a joves no tenen decisió respecte el que passa al poble. Tot i voler contribuir-hi.</p> <p>Compromís: demostrar que els joves també tenen respecte, que no s'ha de generalitzar envers el comportament.</p> <p>En accions del poble no hi ha participació.</p>	<p>(o si més no, d'influir-hi en un grau considerable) les forces personals, polítiques, econòmiques i socials (Participació juvenil/ Joventut i participació)</p> <p>Al procés de naturalització pel que fa a aquest imaginari social d'adulocratitzar la societat. Afirma que constitueix una matriu sociocultural que ordena el fet adult com a potent, valuós i amb capacitat de decisió i control sobre la resta, situant en el mateix moviment en condició d'inferioritat i subordinació a la infància, joventut i vellesa (Participació juvenil/ Concepte de joventut)</p>	
--	---	---	--

<p>P26: L: Clar, Perquè tot el que proposeu com a delegades veieu una bona resposta de la resta?</p> <p>D3: Depèn del tema.</p> <p>D1: S'ha de buscar una motivació conjunta, exacte, quan veus (E.J. 7)</p> <p>P27: D1: Si és competitiu, hi ha vegades que per exemple de la tona per Argentona, hi ha certs grups que la competitiva amb aquestes coses no els hi funciona i hi ha grups que sí, "doncs va fotem-li", i aconseguen no sé quants quilos. Depèn del que funciona, són de buscar la recompensa. Hi ha gent que o hi ha una recompensa o no s'esforça. (E.J. 7)</p> <p>P28: D1: Quan comences a veure que volem guanyar, que és una cosa que volem fer en grup i tal, és quan tira. Encara que als altres no els hi motivi, si veuen que és una cosa que és de grup i que ens ajudarà a tots pues sí. (E.J. 7)</p>	<p>Resposta de la resta d'alumnat repte la motivació, la qual va lligada a la competitiva.</p>		
---	--	--	--

<p>P29: D3: Però la tona aquest any s'ha fet malament eh, perquè nosaltres al principi ens van dir us donem un esmorzar a la cantina el dia que pugueu estar allà i una sortida a Burriac i va acabar sent un dia que puguem seure a la cantina. "Que pugueu seure" i no et donaven res per beure ni res, clar vam guanyar, però no vam anar-hi al final. (E.J. 7)</p> <p>P30: D3: Clar però seure, per seure ja et busques un banc, no sé! (E.J. 7)</p> <p>P31: D1: Doncs en com ens hem de comportar a vegades, vull dir la pressió social que tens per ser d'una manera o d'una altra. Portar una roba o una altra (E.J. 7)</p> <p>P32: D3: Llavors ja és com que et condiona per ser d'una manera o una altra, i per entrar dins de la norma o per caure bé a la gent. Si no entres doncs res. (E.J. 7)</p>	<p>Necessitat de recompensa per la feina i accions que es fan.</p> <p>Necessitat de rebre allò que se'ls hi diu.</p> <p>Manca de decisions respecte els estereotips i el comportament.</p> <p>Manera de ser molt establerta.</p>		
---	--	--	--

<p>P33: D2: Tipo estereotips. En plan, tot el que entra en els estereotips, coses que hem de ser així, així, i així, teòricament... (E.J. 7)</p> <p>P34: D1: I els pares encara que no vulguin, vulguin o no també hi cauen (E.J. 7)</p>			
--	--	--	--

ANNEX 3 – CONSENTIMENT INFORMAT PER TUTORS LEGALS

FULL D'INFORMACIÓ ALS PARTICIPANTS

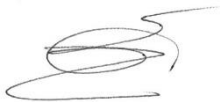
Salutacions,

Sóc la Laia Famadas Majó, alumne de quart curs d'Educació Social a la Universitat de Vic, actualment estic realitzant el meu treball de final de grau. Aquest, es tracta d'una anàlisi de la participació juvenil al municipi d'Argentona.

Per donar resposta a les preguntes d'investigació necessito saber què pensen els joves, és per aquest motiu que us demano l'autorització perquè el vostre fill/a pugui participar en la recerca.

Les seves respostes seran anònimes, confidencials, registrades amb gravació d'àudio i només utilitzades per la realització d'aquest treball.

Gràcies per endavant per la seva atenció.

Signatura de l'estudiant (investigador/a)

Data: 01/04/2021

DOCUMENT DE CONSENTIMENT INFORMAT

El/La Sr./Sra. _____ com tutor legal de _____ autoritza a enregistrar en forma d'àudio l'entrevista amb la finalitat exclusiva de recollir dades per a la realització del Treball de Final de Grau de l'estudiant Laia Famadas Majó, amb DNI 39948896N de la Facultat d'Educació, Traducció i Ciències Humanes de la Universitat de Vic.

Declaració

1. Declaro que he llegit el Full d'informació al participant sobre l'estudi esmentat.
2. Se m'ha fet el lliurament d'una còpia del Full d'informació al participant i una còpia d'aquest Consentiment informat, datat i signat. Se m'han explicat les característiques i l'objectiu d'aquest estudi, així com els possibles beneficis i riscos.
3. He tingut el temps i l'oportunitat de realitzar preguntes i aclarir dubtes. Totes les preguntes han estat respostes satisfactòriament.
4. Se m'ha assegurat que es mantindrà la confidencialitat de les meves dades personals, d'acord amb la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals i el Reglament general (UE) 2016/679, de 27 d'abril de 2016, de protecció de dades (RGPD).
5. El consentiment l'atorgo de manera voluntària i sé que em puc retirar en qualsevol moment d'una part o de la totalitat de l'estudi, sense expressió de causa o motiu, i sense que això comporti cap conseqüència.

Signatura del participant

Data:

Signatura de l'estudiant (investigador/a)

Data: 01/04/2021

ANNEX 4 – CONSENTIMENT INFORMAT PER PROFESSIONALS

FULL D'INFORMACIÓ ALS PARTICIPANTS

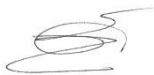
Salutacions,

Sóc la Laia Famadas Majó, alumne de quart d'Educació Social a la Universitat de Vic, actualment estic realitzant el meu treball de final de grau. Aquest, es tracta d'una anàlisi de la participació juvenil al municipi d'Argentona.

Per donar resposta a les preguntes d'investigació, les quals es basen en entendre els recursos i serveis que s'ofereixen i, alhora, conèixer els interessos dels joves del municipi, necessito saber què pensem els joves i els professionals, és per aquest motiu que us demano l'autorització per participar en la recerca.

Les seves respostes seran anònimes, confidencials, registrades amb gravació d'àudio i només utilitzades per la realització d'aquest treball.

Gràcies per endavant per la seva atenció.

Signatura de l'estudiant (investigador/a)

Data: 01/04/2021

DOCUMENT DE CONSENTIMENT INFORMAT

El/La Sr./Sra. _____ amb DNI _____ autoritza a _____ a enregistrar en forma d'àudio la seva entrevista amb la finalitat exclusiva de recollir dades per a la realització del Treball de Final de Grau de l'estudiant Laia Famadas Majó, amb DNI 39948896N de la Facultat d'Educació, Traducció i Ciències Humanes de la Universitat de Vic.

Declaració

1. Declaro que he llegit el Full d'informació al participant sobre l'estudi esmentat.
2. Se m'ha fet el lliurament d'una còpia del Full d'informació al participant i una còpia d'aquest Consentiment informat, datat i signat. Se m'han explicat les característiques i l'objectiu d'aquest estudi, així com els possibles beneficis i riscos.
3. He tingut el temps i l'oportunitat de realitzar preguntes i aclarir dubtes. Totes les preguntes han estat respostes satisfactòriament.
4. Se m'ha assegurat que es mantindrà la confidencialitat de les meves dades personals, d'acord amb la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals i el Reglament general (UE) 2016/679, de 27 d'abril de 2016, de protecció de dades (RGPD).
5. El consentiment l'atorgo de manera voluntària i sé que em puc retirar en qualsevol moment d'una part o de la totalitat de l'estudi, sense expressió de causa o motiu, i sense que això comporti cap conseqüència.

Signatura del participant

Data:

Signatura de l'estudiant (investigador/a)

Data: 01/04/2021

